

ΠΕΝΤΑΝΟΣΥΜΗ

2ος χρόνος

ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

ΑΜΑΪΟΣΤΟΙΧΙΑ - ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ
ΤΡΕΝΟ
ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1996—1997

Λ. Τολστόι: *Άννα Καρένινα*

Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ της Ρωσίας
(Θέατρο του Τβερ, 6, 7 και 8 Σεπτεμβρίου 1996
Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 4, 5, 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1996)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1997—1998 • 1998—1999

Α. Οσιέτσκα: *Λαχτόρα για κεράσια*

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1999—2000 • 2000—2001 • 2001—2002

Ελ. Γουόιτ: *Η Κυρία Εξαφανίζεται*

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2001—2002 • 2002—2003

Μουσική - ποιητική παράσταση

Θέλετε δέντρ'ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε...

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2002—2003 • 2003—2004

Λένα Διβάνη: *Η Ωραία Θυμμένη*

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2003—2004 • 2004—2005

Μουσική - θεατρική παράσταση

Υγ' Ατμόν

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ - ΡΑΜΠΛΑΤ - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

ΔΗΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Καλοκαίρι 2004

Μουσική - θεατρική παράσταση

Χάρισμα - η Συμμετρία της Αρμονίας

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2004—2005 • 2005—2006

Στ. Πάλιακοφ: *Σπάσε τη Σιωπή*

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2005—2006

Μουσική - χορευτική παράσταση

Κυρία Μουσική, Χορεύετε;

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006—2007

Λένα Διβάνη: *Πεντανόστιμη*

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

Μουσική παράσταση

Άλλο Τρένο η Αγάπη

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Jazz on the Orient Express

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Πρότυπη Λέσχη Ανάγνωση Εθνικού Κέντρου Βιβλίου

Η Γαπτιά των Κλασικών και οι Απολαύσεις της Αργής Ανάγνωσης

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

2ος χρόνος

ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

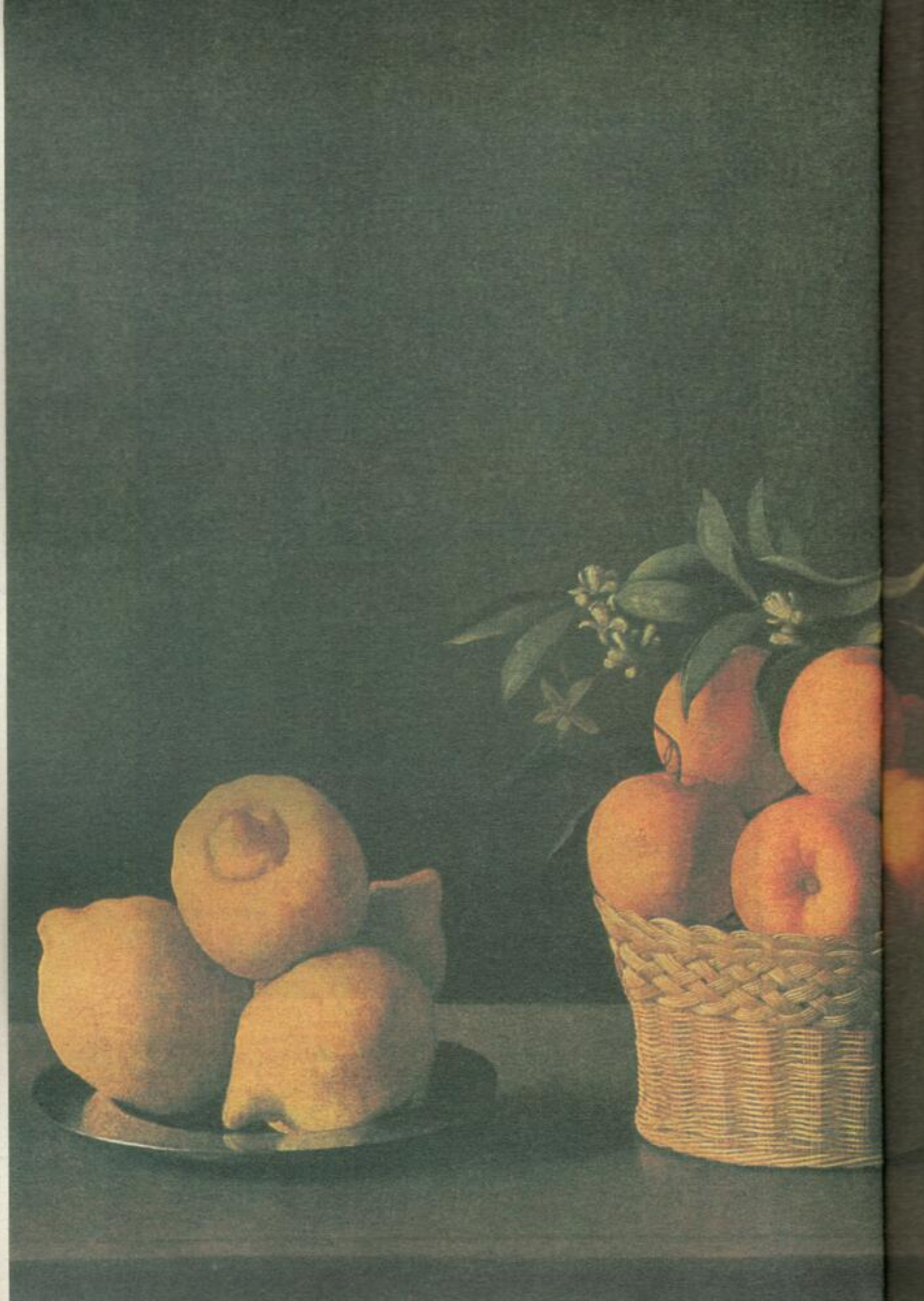

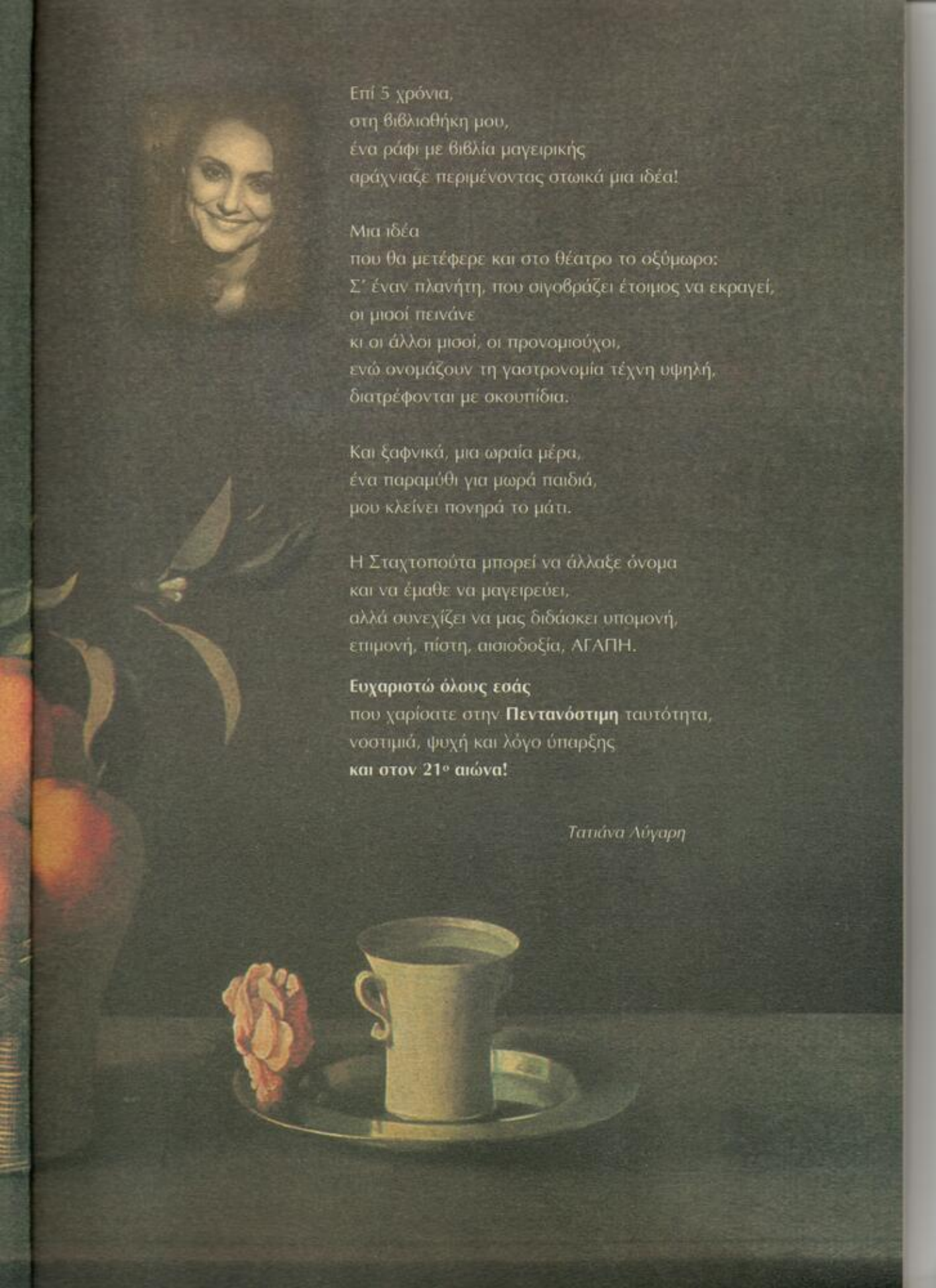
ΑΜΑΘΕΩΣΤΟΧΙΑ - ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ
ΤΗΛ. 210 52 98 922 • 6937 604988

www.totrenostorouf.gr

Επί 5 χρόνια,
στη βιβλιοθήκη μου,
ένα ράφι με βιβλία μαγειρικής
αράχνιαζε περιμένοντας στωικά μια ιδέα!

Μια ιδέα
που θα μετέφερε και στο θέατρο το οξύμωρο:
Σ' έναν πλανήτη, που οιγοβράζει έτοιμος να εκραγεί,
οι μισοί πεινάνε
κι οι άλλοι μισοί, οι προνομιούχοι,
ενώ ονομάζουν τη γαστρονομία τέχνη υψηλή,
διατρέφονται με σκουπίδια.

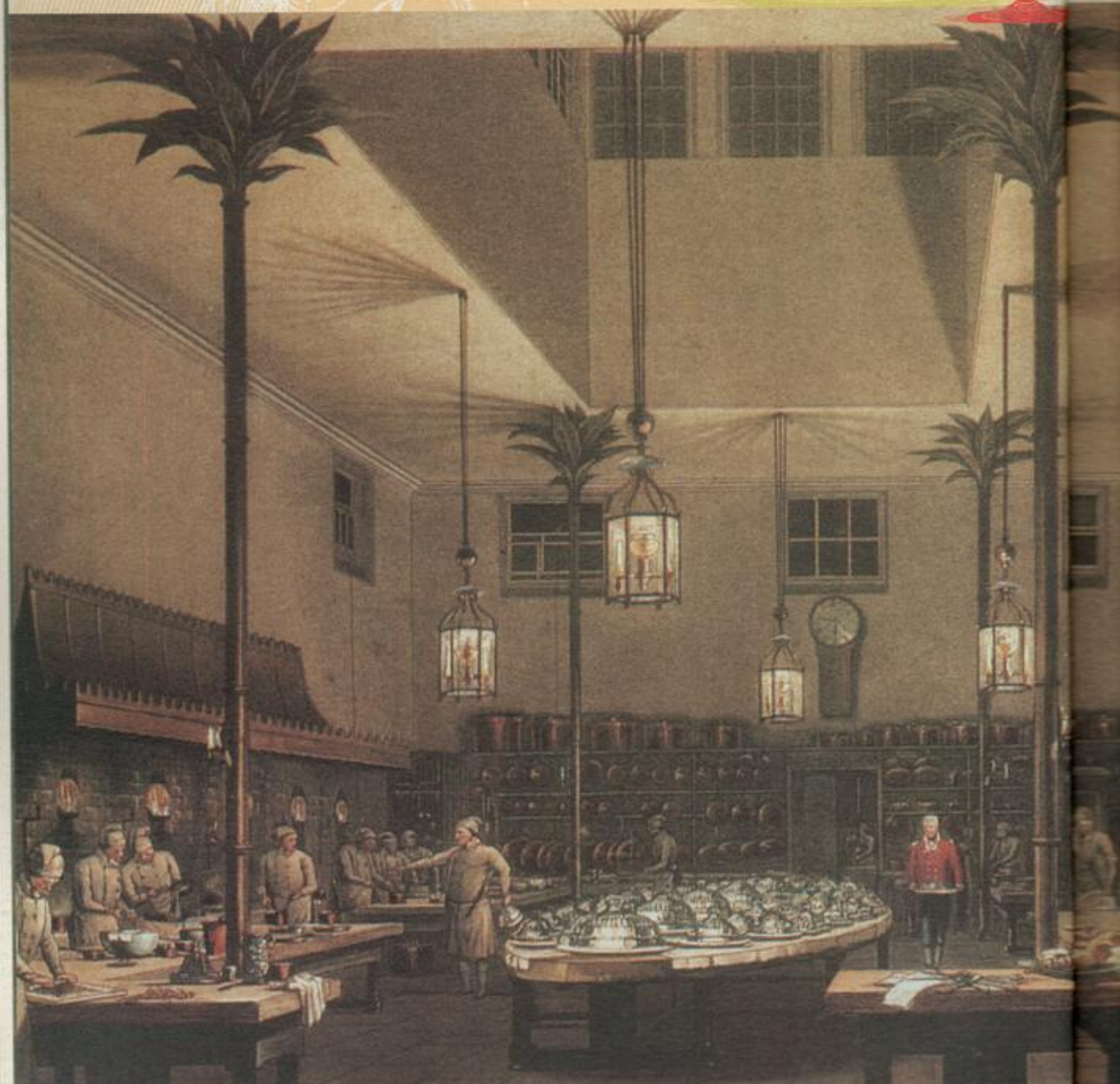
Και ξαφνικά, μια ωραία μέρα,
ένα παραμύθι για μωρά παιδιά,
μου κλείνει πονηρά το μάτι.

Η Σταχτοπούτα μπορεί να άλλαξε όνομα
και να έμαθε να μαγειρεύει,
αλλά συνεχίζει να μας διδάσκει υπομονή,
επιμονή, πίστη, αισιοδοξία, ΑΓΑΠΗ.

Ευχαριστώ όλους εσάς
που χαρίσατε στην **Πεντανόστιμη** ταυτότητα,
νοστιμιά, ψυχή και λόγο ύπαρξης
και στον 21^ο αιώνα!

Τατιάνα Λύγαρη

ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

Το κακό με μένα είναι πως έχω μια απόλυτα διχασμένη προσωπικότητα. Η μισή εξοργίζομαι βαθύτατα με το ροζ των παραμυθιών, την μπουρδολογία του Αλχημιστή (Ξέρετε, όπου το σύμπαν συνωμοτεί για να σου σερβίρει παγωτό ανανά στις τέσσερις τα ξημερώματα το δεκαπενταύγουστο στην έρημη Αθήνα) και του «έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα»). Αηδίες έλεγα από μέσα μου, αφού πάντα αυτοί θα ζουν καλύτερα από μας. Σιχαίνομαι επίσης εκ βάθους καρδίας κάτι χλωμές αισθαντικές ηρωίδες, καλές ως τα βάθη της έλικας του DNA τους, που στο τέλος κερδίζουν το παλικάρι (εξίσου καλό ως τα βάθη της γνωστής έλικας) μη κουνώντας ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι, επειδή στο τέλος το καλό πάντα νικάει, υποτίθεται (υποτίθεται ότι υποτίθεται δηλαδή!!!). Για να πω την αλήθεια η όρεξη μου τραβούσε πάντα τους «κακούς» ήρωες. Τη Μάτζικα ντε Σπελ, που έβαζε μπροστά όλα τα μαγικά της κόλπα χωρίς αιδώς για να κερδίσει τον πάπιο της. Τη Λούσου που μοίραζε σφαλιάρες, δηλητηριώδεις ατάκες και ψυχαναλυτικά τσιτάτα για να εντυπωσιάσει το κοινό της. Τον Ντάφνιτσκ που έκλεβε ανενδοκίαστα όλα τα σάντουιτς απ' το ψυγείο όταν πεινούσε, γιατί απλούστατα πεινούσε (και ήξερε ότι το σύμπαν δεν επρόκειτο να συνωμοτήσει για να του το σερβίρει αν δεν κουνούσε κι αυτός λίγο το χεράκι του ν' ανοίξει το ψυγείο). Με λίγα λόγια, πάντα ήθελα να είμαι η πρωταγωνίστρια του έργου που θα γράφω μόνη μου – και άσε το σύμπαν να κουρεύεται. Εγώ θα βρω το δρόμο, θα αγαπήσω ό,τι φέρει το ταξίδι, αρκεί να μη φοβηθώ να το κάνω. Το παράδοξο ανέκαθεν γλύκαινε την προσδοκία μου, γι' αυτό αγνοώ συστηματικά τις φωνές που απαγορεύουν. Ποτέ δε θα μάθεις που σε οδηγεί ο καθρέφτης, αν δε βουτήξεις μέσα του, θυμίζω στον εαυτό μου όταν κιοτεύει. Από την άλλη μεριά, είναι χαλαρωτικό να τα αφήνεις όλα στη μοίρα, στα θαύματα... Να λες από μέσα σου, δε χρειάζεται ν' αγωνιστώ, να χτυπηθώ, ό,τι είναι γραμμένο να γίνει, θα γίνει (και θα γίνει κατά προτίμηση τεχνικολόρ, σαν ταινία του Φίνου με τη Χλόη Λιάσκου και τον Βουτσά, Φασσοτ. Πόνιτ! Ξέρετε...) Άσε που πιστεύω βαθύτατα στην επίθεση του καλού! Μια φωνή μέσα μου μπουρμουρίζει το εμβληματικό τραγουδάκι των Beatles κάθε φορά που ζορίζομαι ή ζορίζω: "All you need is love, la, la, la!" Όλη αυτή η εσωτερική αντάρα εκδηλώθηκε μόλις η Τατιάνα Λύγαρη εκδήλωσε για δεύτερη φορά την επιθυμία να ανεβάσει έργο γραμμένο από μένα και δη μια διασκευή της Σταχτοπούτας με σάλτσα ντομάτα! Αυτό δεν είναι τυχαίο, σκέφτηκα. Το σύμπαν συνωμοτεί για να με εκνευρίσει. Διότι αφενός δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό ενός ακόμα έργου στο υπέροχο θέατρο-τρένο όπου έκανα το θεατρικό μου ντεμπούτο με την ΩΡΑΙΑ ΘΥΜΩΜΕΝΗ, αφετέρου δεν μπορώ να γράφω ζαχαρωτά όσο και να πείσω εαυτόν. Το μόνο παρήγορο ήταν πως ούτε η Τατιάνα πιστεύει στις παραμυθότουριες. Στη σκληρή δουλειά πιστεύει και αν δεν το πιστεύετε, ρίξτε μια ματιά γύρω σας, όλα από τα χεράκια της έχουν περάσει. Έβαλα μπρος λοιπόν, με τη διάθεση που η Αλίκη μπήκε στην τρύπα του κουνελιού, έτοιμη για όλα! Αυτό που προέκυψε, αυτό που θα ξετυλιχτεί μπροστά στα μάτια σας σήμερα είναι ένα παραμύθι μιας ομάδας που δεν πιστεύει στα παραμύθια, αλλά τους κλείνει πού και πού το μάτι. Είναι ένα παραμύθι που ενάνει το ροζ με το μαύρο, το παρελθόν με το μέλλον, το τραγούδι με την πρόζα, τον κυνισμό με την τρυφερότητα, τους καλούς με τους κακούς (και διαθέτουμε αζιγάπητους κακούς όπως θα διαπιστώσετε), τη Γη με την Αφροδίτη, το φαί με την αγάπη και κυρίως Εσάς με μας – αν θένα συνωμοτήσει το σύμπαν και σας οδηγήσει στο τρένο μας...!

Η πρόκληση ήταν μεγάλη.

Ένας μάγειρας να μπλεχτεί σε θεατρική παράσταση. Ήταν όμως για μένα από καιρό ένας μικρός στόχος.

Έτσι, λοιπόν, αποδέχτηκα χωρίς σκέψη την πρόταση της Τατιάνας Λύγαρη να παρέμβω με την απλή μου τέχνη σε ένα θεατρικό έργο, την «Πεντανόστιμη», πάνω στα κείμενα της Λένας Διβάνη.

Πάνε μερικοί μήνες από τότε που τις γνώρισα τις δύο κυρίες και ομολογώ ότι τις αγάπησα πολύ. Είναι όμορφες, χαριτωμένες, έξυπνες και πνευματώδεις. Σχεδιάζοντας το έργο που εσείς θα δείτε σε λίγο περάσαμε πολύ όμορφα. Ένα θεατρικό, λοιπόν, που βασίζεται στη χαρά της γεύσης, στις αισθησιακές μυρωδιές, στην απλότητα των κυρίαρχων υλικών που θα μαγειρευτούν στη σκηνή.

Η Πεντανόστιμη ξέρει καλή μαγειρική. Ο μεγαλοεκδότης (πρίγκιπας) είναι φίλος του καλού φαγητού. Ψάχνει για μια καλή νόφη, το νόστιμο φαγητό θα είναι το κριτήριο. Και οι 6 σπουδαίοι ηθοποιοί που παίρνουν μέρος στην παράσταση με τον τρόπο τους και όσο επιτρέπει ο περιορισμένος χώρος του τρένου θα πλημμυρίσουν το βαγόνι με μυρωδιές. Τη γλυκιά ντομάτα, ένα εξωτικό μποχαρικό και μερικά φύλλα από ένα καλοκαιρινό βότανο. Αν το έργο παιζόταν σε μια μεγάλη θεατρική σκηνή, σίγουρα οι μαγειρικές μας θα ήταν πιο περίπλοκες. Όμως μια καλή αρχή κάναμε.

Μια αρχή που θέλω να πιστεύω ότι θα έχει μια συνέχεια.

Σκέπτομαι στο μέλλον μαζί με τις φίλες μου να σας μαγειρεύουμε πάνω στη σκηνή αστακούς, θερμινότ, μύδια, μαρινιέρ, βοδινές σουρές μπρεζέ και ευκίνητοι σερβιτόροι αυτομάτως μέσα σε ωραία πιάτα να μοιράζουν τα φαγητά στο φιλοθέμιον κοινό.

Αυτά είναι όνειρα για μάγειρα.

Για την ώρα θα αρκεστείτε σε μια αρωματική ντοματόσουπα και ένα χρωματιστό γιαουρτογλυκό.

Εύχομαι να το διασκεδάσετε και εσείς όσο και εμείς που το στήσαμε.

Με αγάπη
Ηλίας Μαμαλάκης

Θέαμα και φαγητό

μια ιστορική αναδρομή

Η κατανάλωση τροφής κατά τη διάρκεια μιας θεατρικής παράστασης ή γενικότερα ενός ζωντανού θεάματος ήταν κάποτε πολύ διαδεδομένη. Οι θεατές στην Αρχαία Ελλάδα έτρωγαν παρακολουθώντας τους δραματικούς αγώνες που κρατούσαν όλη τη μέρα. Το Χρυσό αιώνα στην Ισπανία, το θεατρικό κοινό έτρωγε κι έπινε σ' ένα εορταστικό πνεύμα πριν από τις παραστάσεις, ενώ στην Ιαπωνία οι θεατές, ακόμα και στις μέρες μας, καταναλώνουν φαγητό και κρασί παρακολουθώντας τα έργα του Καμπούκι, που μπορεί να διαρκέσουν ως και δέκα ώρες.

Στην ιστορία, συναντάμε περιόδους όπου το φαγοπότι αποκτά μια θεατρική διάσταση. Στην αρχαία Ρώμη η δραματοποίηση του γεύματος (*cenae*) πραγματοποιείται με την στρατηγική της κατάπληξης, η οποία επιτυγχάνεται με το σερβίρισμα σπάνιων κρεάτων (κρέας πελαργού, πόδι αρκούδας), σιγματοειδών πιάτων ή και γευστικών εκπλήξεων (φαγητό που μοιάζει με ψάρι, ενώ στην πραγματικότητα είναι κρέας). Στα αναγεννησιακά δείπνα, οι καλεσμένοι παρακολουθούσαν χειροκροτώντας την παρουσίαση «φαγώσιμων μνημείων» τα οποία καλούνταν να καταστρέψουν, χωρίς καν να τα δοκιμάσουν. Ένα αξιομνημόνευτο παράδειγμα: η «τάρτα με τα είκοσι κοτόφια» (τα πουλιά τοποθετούνταν στο εσωτερικό της τάρτας μετά το ψήσιμο και ελευθερώνονταν με το άνοιγμα της κρούστας). Στη Ρωσία, οι ευγενείς παρέθεταν εντυπωσιακά δείπνα τα οποία κυριολεκτικά σκηνοθετούσαν. Εκτός από τα εκατοντάδες διαφορετικά πιάτα, δημιουργούσαν μαγευτικά σκηνικά, ή παρουσιάζαν *happennings*: σε ένα από αυτά, ένα μεγάλο πιάνο τοποθετήθηκε στη μέση της σάλας. Αφού γέμισαν το εσωτερικό του με σαμπάνια, έριξαν μέσα σαρδέλες και γάβρους, υποχρεώνοντας τον πιανίστα να παίζει ένα εμβατήριο, ενώ τα ψάρια κολυμπούσαν σαν τρελά.

Στο παρελθόν, οι διάφορες μορφές τέχνης ήταν συγχωνευμένες. Για να δημιουργήσουμε τις ανεξάρτητες μορφές τέχνης, όπως τις αντιλαμβανόμαστε σήμερα, αναγκαστήκαμε να διαλύσουμε αυτού του είδους τις συγχωνεύσεις: ένα τέτοιο παράδειγμα είναι το σιμπούσι. Όταν τα διάφορα συστατικά του (μουσική, χορός, δράμα, φαγητό, γλυπτική, ζωγραφική) χωρίστηκαν και εξειδικεύτηκαν, τότε αποτέλεσαν συγκεκριμένες μορφές τέχνης που προορίστηκαν για ειδικούς χώρους (θέατρο, μουσείο, εστιατόριο). Σε αυτό το σημείο, το φαγητό εξαφανίστηκε από τις μουσικές και θεατρικές παραστάσεις. Στο μουσείο, στο θέατρο ή στις βιβλιοθήκες, το ποτό και το φαγητό απαγορεύονται. Παράλληλα, η γαστρονομία εξελίχθηκε σε ξεχωριστή τέχνη.

Η χρήση πραγματικού φαγητού πάνω στη σκηνή σπάνια αποδεκνύεται ιστορικά. Υπάρχουν μαρτυρίες για την ύπαρξη του στην πρώιμη φάση της *Commedia dell'arte*, ενώ για το ελισαβετιανό θέατρο έχουμε μόνο εικασίες. Στη Γαλλία, στα αρχεία της *Comédie Française*, το πιο παλιό τεκμήριο είναι η απόδειξη αγοράς ενός πλήρους μενού για μια παράσταση του *Αρχοντοχωριάτη* του Μολιέρου, η οποία χρονολογείται το 1764. Με τη γέννηση του Νατουραλισμού, η οποία συμπίπτει και με τη γέννηση της τέχνης της σκηνοθεσίας, η νέα τάση για αληθοφανή αναπαράσταση της ζωής απαιτεί την ύπαρξη πραγματικών φαγητών. Χαρακτηριστικές είναι οι παραστάσεις του André Antoine, στις οποίες

κομμάτια κρέατος ή μαγειρεμένα πιάτα επί σκηνής αποτέλεσαν ριζοσπαστικούς θεατρικούς νεωτερισμούς που συχνά σόκαραν θεατές και κριτικούς. Ακολούθησαν οι σκηνοθεσίες των έργων του Τσέχωφ από τον Στανιολάβοκ στη Ρωσία, με σκηνές από γεύματα ή τελετουργίες του τσαγιού, οι οποίες χαρακτήρισαν για πολλές δεκαετίες τα ανεβάζομα των τσεχωφικών έργων.

Το φαγητό έφτασε ξανά μετά από αιώνες στους ουρανόσκους των θεατών στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, στις πρώτες *performances* που πραγματοποίησαν οι Φουτουριστές, οι οποίοι δημιούργησαν και μια νέα, «φουτουριστική» κουζίνα. Παράλληλα, το φουτουριστικό θέατρο ακολούθησε με το ολιγόλεπτο έργο *Το γεύμα του Σεμπρόνιο* των Ε. Σετιμέλλι και Μπ. Κόρρα, στο οποίο η ζωή ενός άντρα χωρίζεται σε πέντε πράξεις κατά τη διάρκεια ενός γεύματος με πέντε διαφορετικά πιάτα, που σερβίρονται σε πέντε διαφορετικά μέρη. Οι εικόνες του φαγητού επιτρέπουν τη μεταβίβαση από τη μια πράξη στην άλλη.

Τη δεκαετία του εξήντα, στην *performance* και κάπως σπανιότερα στο θέατρο, το φαγητό μαγειρευόταν ταυτόχρονα με το θέαμα, για να μοιραστεί κατόπιν στο κοινό. Καλλιτέχνες όπως ο Daniel Spoerri, ιδρυτής του *Eat-art*, ο Allan Kaprow, και ο Peter Kubelka, ενσωμάτωσαν την ετοιμασία φαγητού και την προσφορά του στα διάφορα *happennings*. Στην Αμερική, στις παραστάσεις του θιάσου *Bread and Puppet*, οι ηθοποιοί έψιμαν ψωμί, δηλώνοντας ότι το θέατρο είναι εξίσου απαραίτητο με αυτό.

Η μαγειρική άρχισε να συνυπάρχει με το θέατρο πιο τακτικά από τη δεκαετία του αγδόντα: οι παραστάσεις του Eugenio Barba με το *Odin Teatret* στη Δανία, του Jacques Luvchine με το *Théâtre de l'Unité* και του Joël Dragutin στη Γαλλία, οι *performances* της Bobby Baker στη Βρετανία έδωσαν μια κοινωνική και πολιτική διάσταση στη σκηνική ύπαρξη του φαγητού. Ακολούθησαν τη δεκαετία του ενενήντα η διασκευή του *Φάουστ*, *Faust Gastronom*, από τον Richard Schechner, η διασκευή του μυθιστορήματος *Concierto Barroco* του Alejo Carpentier σε μια «γαστρονομική και ταξιδιωτική» παράσταση από τον θίασο *Opera Transatlántica* στη Βενεζουέλα, για να φτάσουμε στην πρώτη δεκαετία του εικοστού πρώτου αιώνα. Η μαζική φοβία για τις επικίνδυνες τροφές έφερε πάλι το φαγητό στο θεατρικό προσκήνιο, αυτή τη φορά με τη χροιά της αναζήτησης μιας ανθρώπινης, κοινωνικής και πολιτικής ταυτότητας, η οποία είναι εμφανής στα έργα του Rodrigo García και του θιάσου *Els Joglars* στην Ισπανία, καθώς και στον *Εθνικό Ύμνο* του Μιχαήλ Μαρμαρινού που παρουσιάστηκε πριν από μερικά χρόνια στην Ελλάδα.

Η χρήση των πέντε αισθήσεων, του μίσημα του φαγητού και η σιμπούσιακή ευθυμία που δημιουργείται με τη συνύπαρξη φαγητού και θεάματος ικανοποιούν την επιθυμία του θεατή για πιο έντονες και συμμετοχικές συγκινήσεις, για συνεύρεση και ενεργή παρουσία στη θεατρική πράξη. Το «γαστρονομικό θέατρο», με την ποικιλία θεμάτων, σκηνοθεσιών και στόχων του περικλείει τελικά μέσα από τη βρώση και την πόση τα παρακάτω μηνύματα: θρίαμβος, γνώση, κατανόηση, αποδοχή, αγάπη.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

της Λένας Διβάνη

Σκηνοθεσία
ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Σκηνικά - Κοστούμια
ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Πρωτότυπη ενορχήστρωση
εκτέλεση & ηχογράφηση τραγουδιών
ΜΗΝΑΣ Ι. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ

Επιλογή μουσικών θεμάτων
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Χορογραφίες
ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Επιμέλεια κίνησης break-dance
ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΪΤΙΝΙΔΗΣ

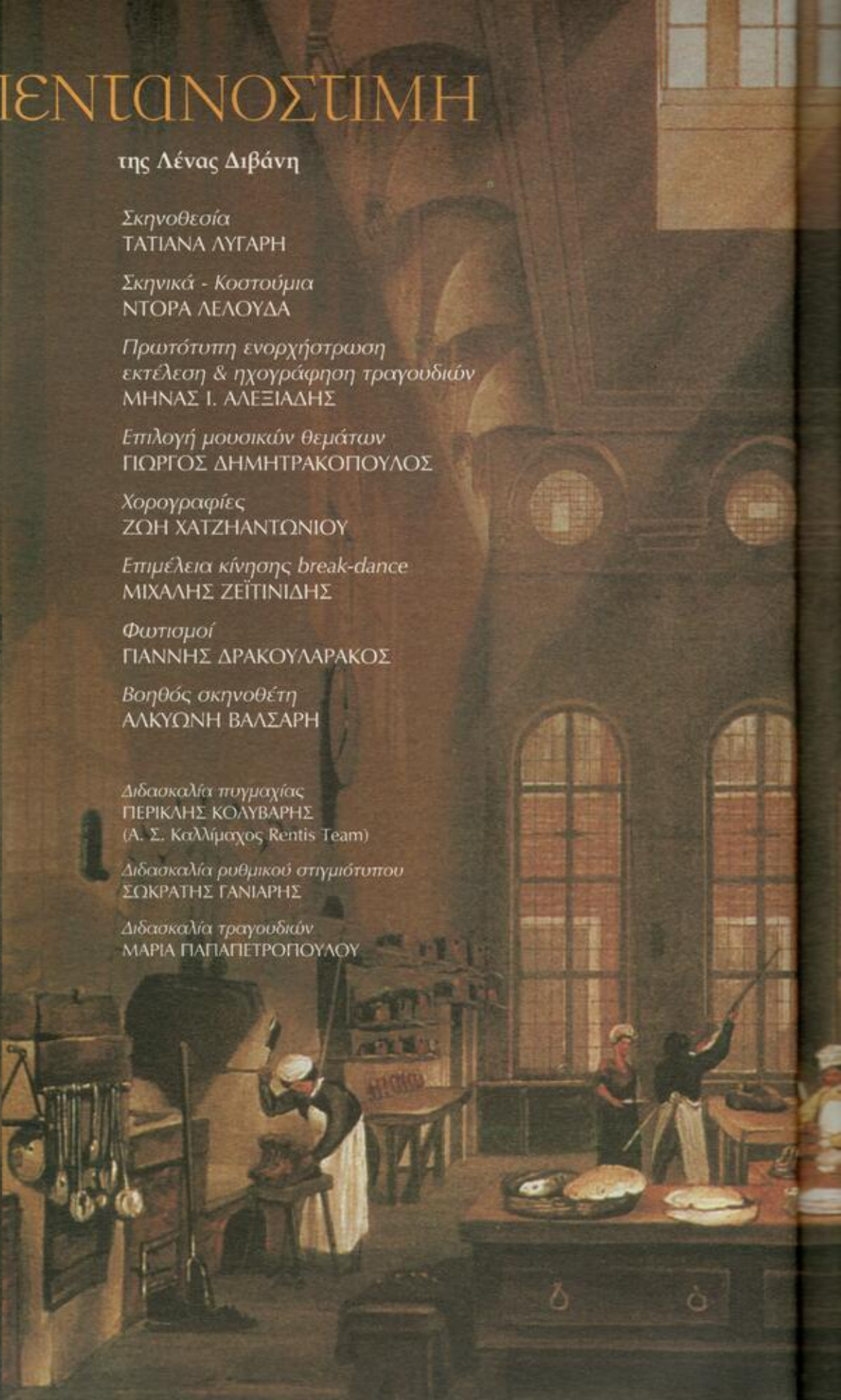
Φωτισμοί
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΚΟΥΛΑΡΑΚΟΣ

Βοηθός σκηνοθέτη
ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΣΣΑΡΗ

Διδασκαλία πυγμαχίας
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΛΥΒΑΡΗΣ
(Α. Σ. Καλλιμαχος Rentis Team)

Διδασκαλία ρυθμικού στιγμιότυπου
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΓΑΝΙΑΡΗΣ

Διδασκαλία τραγουδιών
ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Παίζουν οι ηθοποιοί
με αλφαβητική σειρά

Παναρέτη
ΦΑΝΗ ΓΕΜΤΟΥ

Άφρο
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ

Πανωραία
ΒΙΒΗ ΚΟΚΚΑ

Πεντανόστιμη
ΝΙΚΗ ΛΕΙΒΑΔΑΡΗ

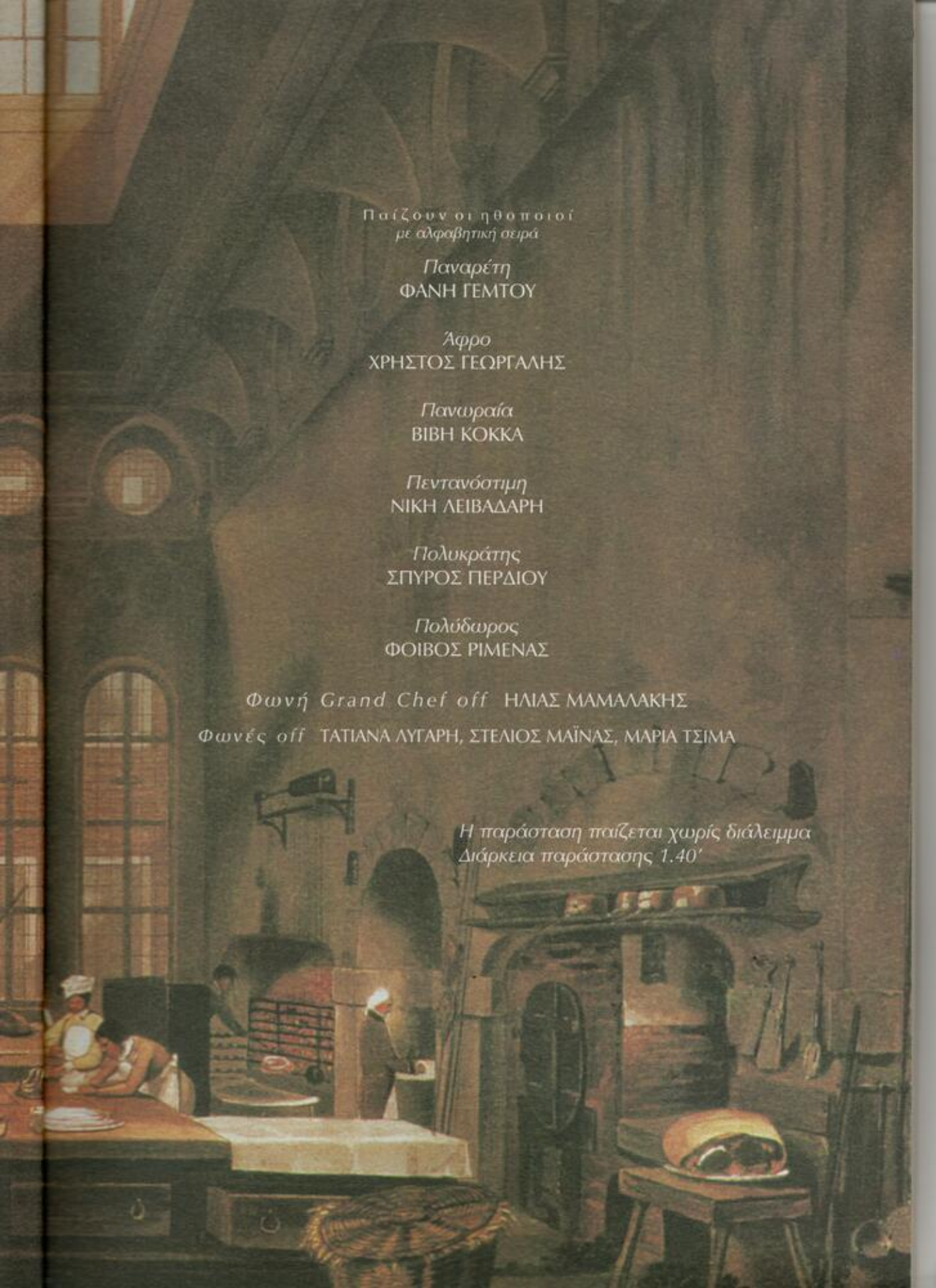
Πολυκράτης
ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΡΔΙΟΥ

Πολύδαρος
ΦΟΙΒΟΣ ΡΙΜΕΝΑΣ

Φωνή *Grand Chef off* ΗΛΙΑΣ ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ

Φωνές *off* ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ, ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΪΝΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΜΑ

Η παράσταση παίζεται χωρίς διάλειμμα
Διάρκεια παράστασης 1.40'

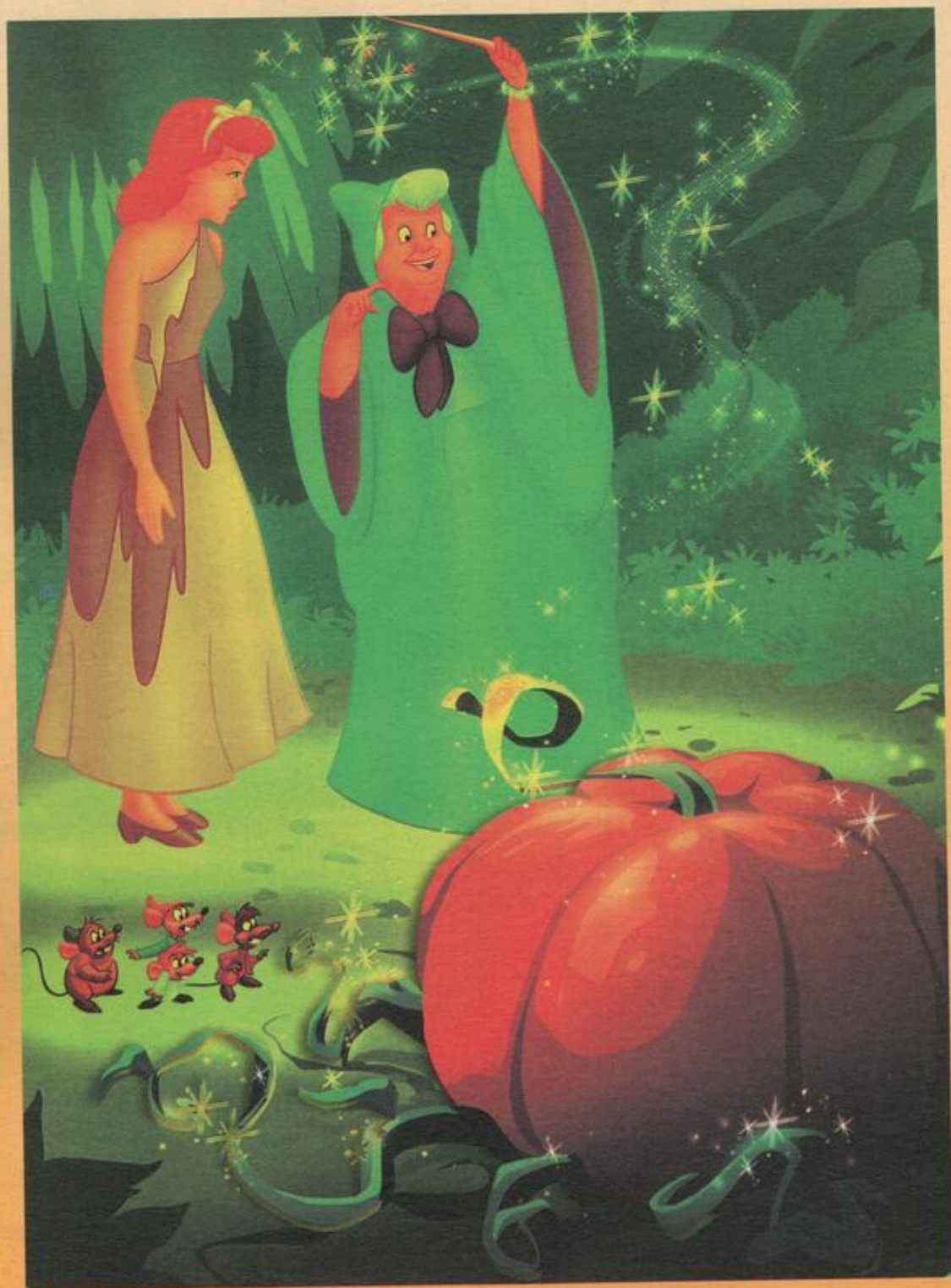

Μακέτες Κοστούμιών
Ντόρα Λελοΐδα

Η ΓΕΥΣΗ ΤΩΝ

Η γεύση των παραμυθιών

Από τον Απίκιο

Σοφά έκανε η πάντα ανήσυχη και δημιουργική Τατιάνα Λύγαρη και οκαρφίστηκε ένα γαστρονομικό παραμύθι (χρόνια τώρα, άλλωστε, στο «Τρένο» της συνδυάζει αρμονικά το θέατρο με τη γεύση). Στις μέρες μας, σίγουρα μπορούμε να φανταστούμε μια Σταχτοπούτα στην οποία ο πρίγκιπας δε δοκιμάζει ένα γυάλινο γοβάκι, αλλά μια νοστιμιάτη μελιτζάνα-παπουτσάκι!

Ακόμα πιο σοφά, η διαβολική συνταγογράφος Λένα Διβάνη πήρε το πολυσταθμμένο παραμύθι, το «αποδόμησε» – με τη θρασύτητα ενός Ferran Adrià – και το σερβίρει τώρα με τους αφρούς και το ζελέ ενός συναισθηματικού μοντερνισμού.

Πιανητικές διασυνδέσεις, απρόσμενοι ήρωες, φανταστικά εστιατόρια, γαστρονομικοί διαγωνισμοί, μαγερικά πνεύματα, θάξουν τη σάρκα σε μια κλασική ραχοκαλά παραμυθιακή (και με τις δύο έννοιες) αφήγησης.

Εντούτοις, οι δυο κυρίες – αλλά και ο πολυμήχανος Ηλίας Μαρμαλάκης που κατέθεσε μαγευτικές ιδέες, μεράκι, ακόμα και τη σκαμπρόζικη φωνή του – δεν έσφαλαν στους στόχους τους, μια και το παραμύθι, στην πιο αυθεντική του μορφή, άμεσα σχετίζεται με την τροφή.

Έτσι, συχνά, τα υπολείμματα των λέξεων του αφηγητή που αυτοσχεδιάζει στον απαράλλαχτο καρμπά του μύθου, συμπλέκονται με τα υπολείμματα των φαγητών που μικροί ή μεγάλοι ήρωες μεταφέρουν ή γεύονται.

Το καλαθάκι της Κοκκινόσκουφίτσας προς τη γιαγιά περιέχει καλαούδια, ο Χάνσελ και η Γκρέτελ καταλήγουν σ' ένα σπίτι φτιαγμένο από καραμέλα και σοκολάτα, ο Κοντορεθυθούλης ρίχνει στο δρόμο του μπουκιές ψωμιού, ο Πινόκιο φημι φάρια μες στην κοιλιά της φάλαινας, η Χιονάτη χάνει την ανάσα της από ένα κομμάτι δηλητηριασμένο μήλο.

Χαρακτηριστικό είναι το δείπνο στην Πεντάμορφη και το Τέρας, κι ακόμα μεγαλύτερο, το βασιλικό δείπνο στην Ωραία Κοιμημένη.

Εξ τροφή πρέπει να λογιστούν τα Τρία Κοουρούκια, αλλά και τα Έπτά Κατοικάκια (γαστρονομική φαντασίωση του λάκου, αλλά – φει! – και των κολοφαγάδων) και ως υποκατάστατο τροφής του, οι θωραές πέτρες που ρόβονται στο στομάχι του.

Αλλά και σε έντεχνα παραμύθια η τροφή ελλοχεύει, καθώς το Κορτιούκι με τα Σπίρτα κατοπτρεύει τους αστούς από το

τζάμι να τρώνε γαλοπούλα, ενώ η Αλίκη βρίσκεται – με τσάι, τάρτες, πιπεράτες σούπες – σε μια χώρα θουμάτων, όπου αστακοί χορεύουν καντριλιες.

Ακόμα και σε μυθιστορήματα με παιδικούς ήρωες, όπως το Όλιβερ Τουϊστ, το φαγητό (ή η έλλειψή του) είναι διακριτά και εμπνέουν στη μουσική εκδοχή (βλ. μιούζικαλ Όλιβερ) το διαχρονικό ύμνο της τροφής «Food, glorious food» («Φαγητό, ένδοξο φαγητό»).

Μα και στα μοντέρνα παραμύθια του 20ού αιώνα, σ' αυτά που συχνά παίρνουν μορφή καρτούν, κόμικς ή κινηματογραφικών ταινιών, το φαγητό είναι απαραίτητο συστατικό στην ανέλιξη της πλοκής ή, ακόμα περισσότερο, στην ψυχρογραφία του πρωταγωνιστή.

Ο Ποπάι καταβροχθίζει σπανάκι και ο Πόλντο μπέργκερ, ο Γκούφι λατρεύει τα κάσιους και ο Γκάρφιλντ τρώει λαζάνια, ενώ στο *Η Λαίδη και ο Αλήτης*, κανείς δεν ξεχνά να σπαγγέτι στο φεγγαρόφωτο.

Κάθε επεισόδιο του Αστερίξ καταλήγει σε μια κτηνώδη ευχαγία τοιμπουσιού· ο Σρεκ ρουφάει σαλιγκάρια, αλλά και σκουλήκια· τελευταία γαστρονομική μόδα στο *Monsters Inc.*, το σούσι.

Όσο για το Χάρι Πότερ – την απόλυτη αναφορά της νέας χιλιετίας –, αυτό μας παρουσιάζει υπερήφανα το Μάγο που, με ανάλογο μαγικό τρόπο, εμφανίζει φαγητά!

Θα μπορούσε κανείς να πει με διάθεση υπερβολοειδικής τοξινόμησης, πως το παραμύθι αποτελεί τροφή πνεύματος, και το φαγητό – τι άλλο; – τροφή σώματος.

Το θέμα, όμως, περιπλέκεται, μια και το φαγητό εμπεριέχει μήμη – με την ανακλητική λειτουργία αρωμάτων και γεύσεων – και, κατά κάποιο τρόπο, συγγενεί με την αναδρομική λειτουργία των προφορικών μύθων.

Αν η αφήγηση, στην ουσία «θυμάται» και αυτοσχεδιαστικά αφηγείται τις περιπέτειες των ηρώων, η γεύση λειτουργεί σαν ενισχυτικό αυτής της ιδιότητας μνήμης.

Οι αναλογίες δε σταματούν εδώ: η μάνα ή η γιαγιά που «μαγερεύουν» εύσημα και σερβίρουν με ρυθμό τα παραμύθια, είναι οι ίδιες που πυροδοτούν τις γεύσεις της ζωής μας στις κατασάρλες τους, στις οποίες δεν ξέρεις αν απομένουν κομμάτια τροφής ή άχρηστες λέξεις.

Τα παραμύθια μας επαναφέρουν ηδώς στα παιδικά μας χρόνια, αλλά μήπως το

ίδιο δεν κάνουν και τα πιάτα που κάποτε μας μαγεύριψαν;

Το παραμύθι – σαν είδος προφορικού αυτοσχεδιασμού – βασίζεται στην ορθή χρήση των υλικών της αφήγησης και στην ακρίβεια του χρονισμού (ή κατάλληλη λέξη, η σωστή υπογράμμιση, το σωστό κορύφωμα), αλλά τα ίδια χαρακτηριστικά μπορούμε ν' ανιχνεύσουμε και στο μαγείρεμα της τροφής.

Δεν μπορεί να μη θυμηθώ πως, συνήθως, το παραμύθι συνοδεύει το τάισμα του μαρού ή του παιδιού, έτσι που κάθε μπουκιά ποσπαλιζεται με εικόνας της φαντασίας, ή προτομαζέει τον ύπνο, ώστε η επίγευση του φαγητού να συμπλεύσει με την πρόγευση ενός ήρεμου βραδινού ταξιδιού.

Άλλωστε, κοινό συνεκτικό στοιχείο της γεύσης και της αφήγησης είναι η επίμαχη λέξη: «γλώσσα»!

Η Σταχτοπούτα είναι μια αθάνατη ηρωίδα των παιδικών μας οδοιπορικών, αλλά θα μπορούσα να πω, καθ' υπερβολήν, ότι οι στάχτες που τη μολιζουρώνουν και τη βαπτίζουν, προέρχονται από ποικίλα και ανθυγιεινά κοφίδια στα κάρβουνα.

Αντιθέτως, η Διβάνη προτιμά μια πιο light και υγιεινή εκδοχή – καταπώς ταιριάζει στην εποχή μας.

Έτσι, η πανομοιότυπη ηρωίδα είναι πια η Πεντανόστιμη, και το αντικείμενο του πόθου (αλλά και της επθράβεσης), μια καλά χυλωμένη ντοματόσουπα.

«Αγάπη και απλότητα» είναι η ευφυής συνταγή της Διβάνη που με μαστοριά την εκτελεί η σεφ Λύγαρη με το τιμ των ηθοποιών-μαγεύρων.

«Αγάπη και απλότητα» είναι, εντέλει, η συνταγή που έχει εφαρμογή τόσο στο φαγητό όσο και στα παραμύθια.

Επιμύθιο, σε αρμονία με τις προβλέψεις των συντελεστών: «Φάγαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα»...

Πεντανόστιμες... κριτικές

Όταν ο Ηλίας συνάντησε τη Λένα και την Τατιάνα,

οι καταρόλες έκαναν πάρτι. Κι αυτό γιατί ο γλυκύτατος, ταλαντούχος σεφ και καλοφαγάς Μαμαλάκης είχε πολλά να πει με τη δυναμική συγγραφέα Διβάνη, παρουσία της πάντα ευφάνταστης σκηνοθέτιδας Λύγαρη. Το αποτέλεσμα ήταν μια παραμυθένια παράσταση που βασίστηκε στο μύθο της Σταχτοπούτας, διασκευασμένο για κορίτσια που «μαγειρεύουν» την ευτυχία τους αντί να περιμένουν να τους σερβιριστεί έτοιμη από τον από μηχανής πρίγκιπα.

Ανοστασία Καρβύση
Glamour

Πεντανόστιμη...η «Πεντανόστιμη»!

...Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο το πόσο άρτια μπορεί να στηθεί μια παράσταση μέσα σ' αυτόν τον πρωτότυπο (και δύσκολο) χώρο και είναι αξιοί πολλών επαίνων όλοι οι συντελεστές που συνεργάστηκαν γι' αυτό το ωραίο αποτέλεσμα.

Δίκαια λοιπόν το κοινό τους ανταμείβει με τόσο θερμά χειροκροτήματα...

Θάνος Λιαρικός
Εκάλη, Πολιτισμός και Περιβάλλον

Μια χαρούμενη, ευχάριστη, νεανική παράσταση,

με χιούμορ, φαντασία, και ρυθμό έστησε με κέφι η δραστήρια, πολυπράγμων και ταλαντούχα Τατιάνα Λύγαρη, αξιοποιώντας στο έπακρο το πρωτότυπο κείμενο της Λένας Διβάνη. Σ' έναν χώρο ιδιόμορφο, όπως είναι το βαγόκι ενός τρένου, το να στηθεί μια μουσική παράσταση που έχει ανάλογη κίνηση και χορογραφίες δεν είναι ό,τι πιο εύκολο. Κι όμως η σκηνοθέτις κατάφερε να ξεπεράσει τις δυσκολίες και στο θεατή γίνονται όλα χαριτωμένα και απλά σαν να είχε απεριόριστο χώρο. Σ' αυτό βέβαια τη βοήθησαν ο ταλαντούχος νεαρός ηθοποιός της παράστασης που δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό προσφέροντας μία ευχάριστη βραδιά στους θεατές. Χαριτωμένο το επί σκηνής μαγείρεμα με την πολύτιμη βοήθεια του πολυμήχανου Ηλία Μαμαλάκη και πρωτότυπο το κέρασμα των θεατών στο τέλος της παράστασης. Σίγουρα η όρεξη έχει ανοίξει με τόσο μαγειρέματα επί σκηνής. Αν είστε προνοητικοί και έχετε κλείσει τραπέζι για φαγητό στο ατμοσφαιρικό Wagon Restaurant είστε τυχεροί γιατί θα συνεχίσετε τη βραδιά σας, αλλιώς σας βλέπω να τρέχετε στην Κωνσταντινούπολεως επί ματαίω...

Ekados

Στον κόσμο της γεύσης

Στο «Τρένο στο Ρουφ» αυτό το αξιολάτρευτο εύρημα-απόκλιμα της Τατιάνας Λύγαρη, παίζεται μια εξαιρετική παραλλαγή του παραμυθιού της Σταχτοπούτας της Λένας Διβάνη με τον τίτλο «Πεντανόστιμη». Η μεταφορά του παραμυθιού στον κόσμο της γεύσης και της γαστρονομίας με τη συνδρομή της μαγειρικής σοφίας του Ηλία Μαμαλάκη δίνει την ευκαιρία στη σκηνοθέτιδα Λύγαρη να στήσει μια ευφρόσυνη παράσταση, τερπνή, μελωδική και «μυρωδάτη», γεμάτη νοστιμιές, ευφορία και απόλαυση.

Ανάλαφρο θέαμα, κάτι ανάμεσα σε ανέκδοτο, επιθεώρηση και μιούζικαλ το θέαμα και το ακρόαμα γοητεύουν, χάρη στα έξοχα κοστούμια της Λελούδα, τις ενορχηστρώσεις του Μηνά Αλεξιάδη, τις χορογραφίες της Χατζηαντωνίου.

Να, και μια φορά που στο θέατρο δεν χορταίνουν μάτια και αυτιά μονάχα, αλλά απολαμβάνουν γεύση και όσφρηση.

Κ. Γεωργουσόπουλος
TA NEA

Πεντανόστιμο

Με γαστρονομικό υπεύθυνο τον Ηλία Μαμαλάκη, η συγγραφέας Λένα Διβάνη και η σκηνοθέτις Τατιάνα Λύγαρη μαγειρεύουν, στο Θεατρικό Βαγόκι του «Τρένου στο Ρουφ», ένα παραμύθι κάπως αλλιώτικο, που μυρίζει αγνή στη σούπα.

Με ηρωίδα τη Σταχτοπούτα, που κερδίζει την καρδιά του πρίγκιπα της, μεγαλοκδοτή περιοδικών μαγειρικής, χάρη στη μαγειρική της. Αστακοί θερμιδικό, τάρταρ από ιαπωνικό φιλέτο κόμπι, βοδινές ουρές μπρεζέ, συνταγές περίεργες, πρωτότυπες, ευφάνταστες, παρασκευασμένες στο εστιατόριο που διατηρεί η Σταχτοπούτα μαζί με τις δύο αδελφές της, δοκιμές αγάπης, στοίχημα κατάκτησης. Η ηρωίδα της Λένας Διβάνη μπαίνει στον 21ο αιώνα για να διεκδικήσει την ευτυχία με εξιπνότητα, τόλμη, δύναμη και ευαισθησία. Με όλα τα χρώματα των παραμυθιών, με ροζ και μαύρο, με γέλιο και δάκρυ. Ανάλαφρη και διασκεδαστική παράσταση με πολλή μουσική, στοχεία μιούζικαλ και πολύ κέφι από τους ηθοποιούς της.

Δήμητρο Αναγνώστου
Athens Voice

Μια παραμυθένια κωμωδία γευστηγνώσιας και ρομάντζου,

διανοημένη με στοιχεία μιούζικαλ και ανεβασμένη με κέφι στον ιδιαίτερο χώρο της Αμφιστοιχίας θέατρο. Αν αναζητήσετε μια εντελώς διαφορετική εμπειρία, κομψή και συνάμα διασκεδαστική, η «Πεντανόστιμη» είναι η παράστασή σας. Το τρένο των θαυμάτων: έχουμε ξαναγράψει πολλές φορές για την «εξωτική εμπειρία» και τις ολοκληρωμένες προτάσεις που προσφέρει η θεατρική έξοδος στο θέατρο-βαγόνι της Τατιάνας Λύγαρη. Η ατμόσφαιρα στον παλιό σταθμό του Ρουφ είναι μυσταγωγική, τα ζεστά κουκλιστικά βαγόνια είναι γεμάτα αιθέριες μυρωδιές και ρομαντικές μελωδίες: μια διαφορετική εμπειρία αστικού θεάτρου περιωπής. Ντελικατέσεν Σταχτοπούτα: ταιριαστό στο περιβάλλον του ιδιαίτερου αυτού θεάτρου είναι το παραμυθένιο έργο της Λένας Διβάνη «Πεντανόστιμη», για γαστρονομική σύγχρονη εκδοχή του γνωστού μύθου της Σταχτοπούτας, διανοημένη με μουσικοχορευτικά και τραγουδιστικά ιντερμέδια.

Wagon – musical: οι «πεπραγμένες» μουσικές διασκευές (Μηνάς Ι. Αλεξιάδης), τα φροντισμένα σκηνικά και τα έντονα καρναβαλικά κοστούμια της Ντόρας Λελοῦδα δίνουν ευθὺς ἀμέσως το παιγνιώδες, παραμυθένιο στίγμα της παράστασης. Ο θίασος «καλλίφωνος και ευφάνταστα συντονισμένος» κινησιολογικά στο μικροσκοπικό βαγόνι (χορογραφίες Ζωή Χατζηαντωνίου), ακολουθεί με αφοσίωση τη ζωρή, κεφάλτη, α λα μιούζικαλ σκηνοθεσία της Τατιάνας Λύγαρη.

Ιλκάνια Δημάδη
Αθηνόγραμμα

Γευστικά θεατρικά παιχνίδια

Σε μια εποχή που οι σκηνοθέτες έρχονται συχνά σε αδιέξοδο όταν αναζητούν ενδιαφέρουσες αλλά και διασκεδαστικές ταυτόχρονα θεατρικές προτάσεις, οι λύσεις έρχονται μέσα από πρωτότυπες ιδέες που παραπέμπουν σε σύγχρονες καταστάσεις και περιστατικά. Η Τατιάνα Λύγαρη που έχει αποδείξει ότι δεν στερείται τόλμης και φαντασίας, έχοντας καταφέρει να μετατρέψει ένα βαγόνι τρένου στη γνωστή θεατρική της σκηνή, υλοποίησε ένα της ακόμη πρωτότυπο σχέδιο. Δημιούργησε μια παράσταση με τίτλο «Πεντανόστιμη» και με θέμα τις διατροφικές ανησυχίες και αναζητήσεις που μας κατακλύζουν από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Μια παράσταση κατά τη διάρκεια της οποίας στήνεται κανονικά κατσαρόλα, ετοιμάζονται πιάτα και αναδύονται μυρωδιές από μπαχαρικά, ενώ οι θεατές καλούνται να συμμετέχουν σ' αυτή τη γαστρονομική γιορτή μυρίζοντας, τραγουδώντας και στο τέλος δοκιμάζοντας τις δημιουργίες...

Χορή Κωνσταντού
ΦΟΥΛΙΕ

Ασφαλώς θα έχετε ακούσει για το Τρένο στο Ρουφ,

τη θεατρική στέγη της Τατιάνας Λύγαρη, που στήθηκε το 1997 στις ράγες του Σιδηροδρομικού Σταθμού Ρουφ. Μιλάμε για μια παλιά ατμομηχανή του 1947, που μετατράπηκε σε ένα εξαιρετικό πρωτότυπο θέατρο, με φουαγιέ, σκηνή, πλατεία, καμαρίνια και φέτος ανέβηκε ένα πολύ ιδιαίτερο παραμύθι για μικρούς και μεγάλους, το οποίο έγραψε η Λένα Διβάνη. Θα σας ξεναγήσω λοιπόν πρώτα στο χώρο, απίστευτα πρωτότυπο και εξαιρετικά ατμοσφαιρικό, που κλέβει τις εντυπώσεις. Μια παλιά αμφιστοιχία έχει ανακαινιστεί με πολύ μεράκι σε έναν πολυχώρο, ο οποίος με επίκεντρο ένα πρωτότυπο θεατρικό στέκι ολοκληρώνεται με μια μικρή μουσική σκηνή που φιλοξενεί live ορχήστρες και εστιατόριο. Η ομορφιά της μουσικής σκηνής είναι ότι στεγάζεται στο αυθεντικό Wagon Restaurant του περίφημου προπολεμικού Orient Express (κατασκευής του 1924) και αποτελεί ένα από τα πιο ρομαντικά εστιατόρια της πόλης! Αλλά και το φουαγιέ του θεάτρου είναι ένα Wagon Bar που φιλοξενείται σε ένα παλιό ξύλινο φορτηγό βαγόνι, το οποίο κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μετέφερε «ίππους 8 άνδρες 20», ενώ στους ξύλινους τοίχους του υπάρχουν ακόμη οι σιδερένιοι χαλκάδες που έδεναν τα ζώα!

Σε αυτό το ειδυλλιακό «τοπίο» βρέθηκα την Κυριακή το βράδυ και ένιωσα παιδί. Ζωντάνεψαν στη μνήμη μου εικόνες από την εποχή που τα παραμύθια είχαν ψυχή και οι χώροι μνήμες. Και απόλαυσα μια δροσερή παράσταση με πολλή μουσική, χορό, γεύση, οσμές, χρώματα, φαντασία σε περιτύλιγμα άκρως σημερινό. Με break dance και πυγμαχία και rock 'n' roll και nouvelle cuisine και με grand chef τον αγαπημένο μου Ηλία Μαμαλάκη.

Το έργο που έγραψε η Λένα Διβάνη είναι μια σύγχρονη εκδοχή του μύθου της Σταχτοπούτας...

...Με τη γαστρονομία στο επίκεντρο, η συγγραφέας έγραψε ένα υπερρεαλιστικό παραμύθι, όπου η ηρωίδα της δεκδικεί την ευτυχία στη ζωή, με όπλα όχι μόνο το κομψό της ποδαράκι, αλλά την εξυπνάδα, την ευαισθησία, την καλοσύνη και το ταλέντο της στη μαγειρική, που δεν είναι άλλο από την αγάπη που επενδύει η Πεντανόστιμη σε ό,τι κάνει. Στα χέρια της ευρηματικής Τατιάνας Λύγαρη το παραμύθι ζωντάνεψε και πήρε τη μορφή μιας πρωτότυπης παράστασης, που άλλοτε σε γειώνει στη σύγχρονη πραγματικότητα και άλλοτε σε απογειώνει στη σφαίρα του διάσημου παραμυθιού που γοητεύει γενιές και γενιές θηλυκών, ενώ οι ηθοποιοί δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό. Υποδύονται, τραγουδούν, χορεύουν, σε απόλυτη αρμονία ο ένας με τον άλλον και όλοι μαζί «ισσοροπιούν» σε μια σκηνή ελάχιστων τετραγωνικών! Τα σκηνικά λιτά, υπακούει και αυτά στη στενότητα του χώρου και λειτουργούν ως εργαλεία για τη δράση, η οποία είναι ομολογουμένως πλούσια και διαδραματίζεται με ταχύτατους ρυθμούς και ωρολογιακή ακρίβεια μέσα σε 1 ώρα και 40 λεπτά. Οι ηθοποιοί παίζουν χαριτωμένα, υποδυόμενοι τους ήρωες μιας ιστορίας που αιωρείται ανάμεσα στην πραγματικότητα και το μύθο.

Αναστασία Παρετζόγλου
Down Town

Αόρατες τροφές

Αόρατες τροφές σε αόρατες πόλεις

Οι ταξιδιώτες

ως γνήσιοι οδοιπόροι...
μπορούν να ονειρεύονται το φαγητό
σαν αναπόσπαστο κομμάτι μιας ιδανικής περιπέτειας.

Στο ταξίδι

η τροφή δεν έχει ποτέ ενικό αριθμό («το φαγητό»),
αλλά συντάσσεται πάντα
μ' έναν παλιρροϊκό πληθυντικό («οι γεύσεις»)
που κρατά το στομάχι
και –κυρίως– το μυαλό ετοιμοπόλεμο
για νέες εξερευνήσεις.

Στο ταξίδι

ελεύθερος να δοκιμάσεις και να δοκιμαστείς
σε νέες εμπειρίες,
να τριφτείς με τον ουρανόκο
σε νέες ηδονές,
όπως με τα μάτια σε νέα τοπία
και με τ' αυτιά σε πρωτάκουστους ήχους.

Στο ταξίδι

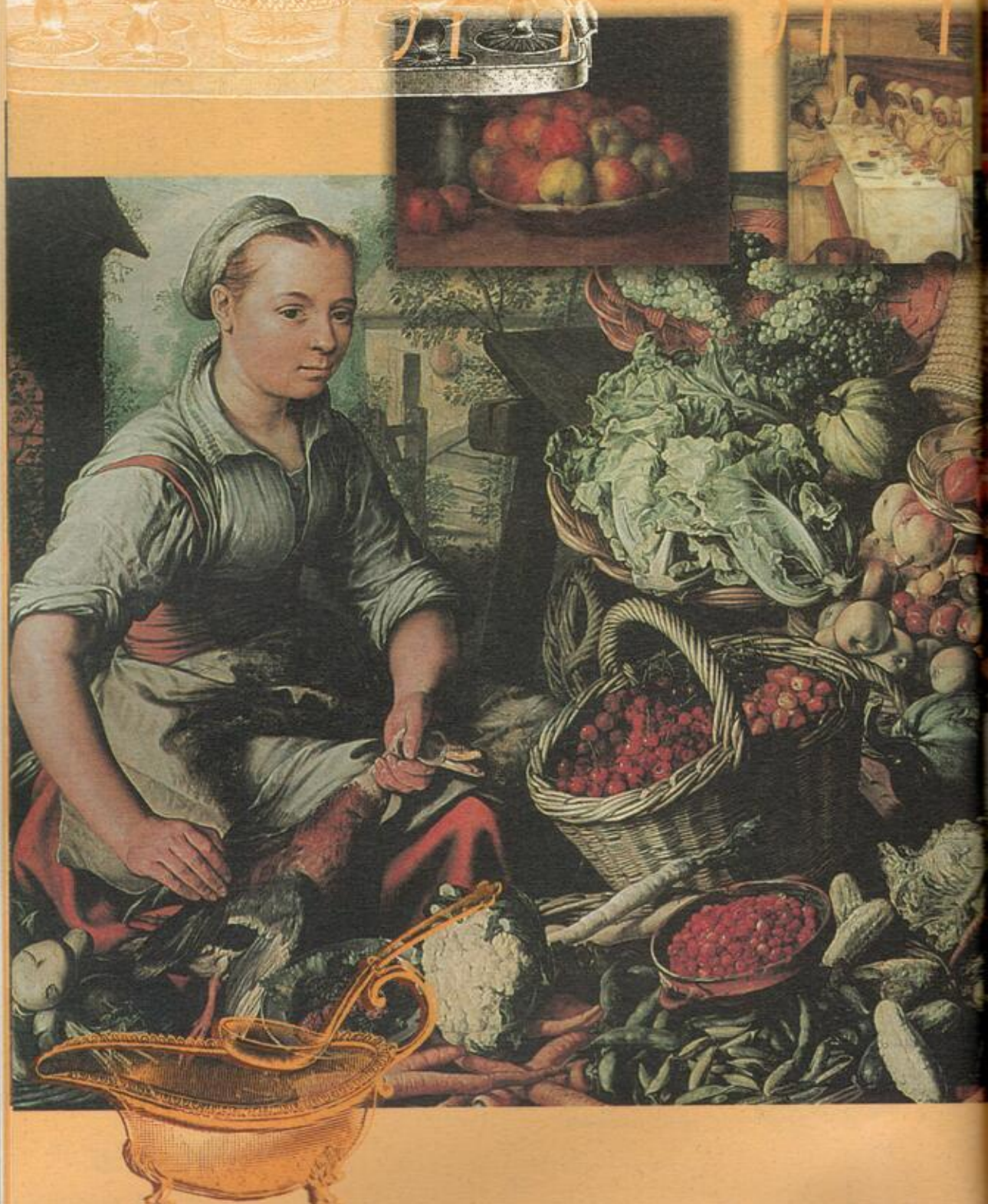
είσαι ελεύθερος
να δοκιμάσεις τον πολιτισμό,
ο οποίος παραμονεύει κάτω από τη σάρκα
που βρίσκεται στο πιάτο σου
και ενσταλάζεται μέσα στην αρωματική σάλτσα
που την περιβάλλει.

... «Τι έτρωγες εκεί; Τι έτρωγες στα διάφορα σταυροδρόμια που έφτασες;»
ρώτησε ο Κουμπλάι Χαν.

«Ο,τιδήποτε... Η πραγματική τροφή είναι το ίδιο το ταξίδι»
απάντησε ο Μάρκο Πόλο.

Όταν ένας μεγάλος μάγειρος αποχώρησε

ΤΙ ΜΕΝΕΙ;

ΤΙ ΜΕΝΕΙ;

Τι μένει, όταν οι φούρνοι σθήσουν κι οι μαρμίτες κρεμαστούν, όταν σιωπήσουν τα σκεύη, τα κουταλικά, οι πολύβουοι βοηθοί που ίπτανται με τα λευκά σκουφιά τους;

Τι μένει από τον Antonin Carême και πώς ένωθε ο Ταλειράνδος δοκιμάζοντας τα πιάτα του ή ο Κάρολος Ε' απολαμβάνοντας τις recettes του Taillevent; Τι κατέλειπε ο Auguste Escoffier, πέρα από τη μυθολογία του «Carlton» και του «Ritz»;

Τι σώζεται από τον Prosperé Montagné ή ακόμα πιο πρόσφατα, από τον Fernand Point ή τον Alexandre Dumaine;

Τι να διασώσουν οι περιγραφές και αναφορές στις γαστρονομικές ιστορίες και τα λεξικά από τις ζωντανές, σφύζουσες γεύσεις τους; Ακόμα και οι συνταγές μαγειρικής τους, πώς να αναπλάσουν την πραγματική δημιουργία; Ποιοι να τις δημιουργήσουν ξανά, με ποια – ίδια – υλικά και, το κυριότερο, πώς να επινοηθεί ξανά η τελειότητα της δικής τους υλοποίησης, η έμπνευση της στιγμής, η αυτοσχεδιαστική δημιουργικότητα;

Ποιος γνωρίζει τη διαφορά του ελάχιστου στη δόση, του δευτερόλεπτου στο ψήσιμο, αυτό το αυθόρμητο που το χέρι, το μάτι και η καρδιά σε κάθε νέο σερβίρισμα επινοούν;

Τι θα μείνει από τον Fredy Girardet τώρα που κρέμασε την ποδιά του;

Τι θα μείνει από τα οπτικά αριστουργήματα και τη μυθική ένταση των γεύσεών του; Ίσως μόνο οι στιγμές απόλυτης ευτυχίας που χάρισε στους «πιστούς» του: το συναίσθημα της ευφορίας που πρόσφερε σε κάθε μαγική του έμπνευση: η ανάμνηση μιας γευστικής συγκίνησης, που κάποτε συγγενεύει με την ανάμνηση ενός φίλιου ή ενός μοναδικού γεγονότος: μικρές, εφήμερες στιγμές, που χτίζουν τις μεγάλες αναμνήσεις μας. Άλλωστε, όλη η λειτουργία της γαστρονομίας βασίζεται λιγότερο στον ενεστώτα «τρώω» και πολύ περισσότερο στην επαναφορά «τότε που έτρωγα».

Υποκύπτω στον πειρασμό να παραλλάξω τον Νίκο Δήμου:

*Εφήμερα edésματα για εφήμερους ανθρώπους.
Η αιωνιότητα είναι άλλων το χωράφι.*

Από το Α ως το Ω

Οδηγός γευσιγνωσίας

A AIOLI: Σάλτσα που συνοδεύει παραδοσιακά τη μαρσεγιέζικη μπουγιαμπέσα. Τα βασικά της υλικά είναι το σκόρδο και το σαφράν.

B BISQUE: Η μεγαλειοδέστερη σούπα οστρακόδερμων του πλανήτη. Είναι καλύτερη με αστακό. Βράζεται μέσα σε λευκό κρασί μαζί με αρωματικά, σουρώνεται και ξαναβράζεται δεύτερη φορά. Δένεται με κρέμα γάλακτος και τρώγοντάς την ο ουρανίσκος αγγιλιάζεται.

C CHORIZO: Μεξικάνικο λουκάνικο από χοιρινό κρέας εμπλουτισμένο με διαφόρων ειδών και αρωμάτων καυτερές πιπεριές. Μόνο για φίλους του καυτερού. Πατρίδα του φυσικά το Μεξικό. Φτιάχεται και στην Ισπανία και πολλές φορές εκεί καπνίζεται.

D DIM SUM: Το άλλο του όνομα είναι Yam-cha. Σημαίνει «το άγγιγμα της ψυχής». Είναι τα μεζεδάκια της κινέζικης κουζίνας, που κατά παράδοση είναι dumpling με διάφορες γεμίσεις, τηγανητά ή και βραστά.

E ESCOFFIER: Ο Αύγουστος Εσκοφιέ θεωρείται πλέον ο πατέρας της κλασικής γαλλικής κουζίνας. Μετά από μια καριέρα στα μεγαλύτερα εστιατόρια και ξενοδοχεία του Παρισιού, μας παρέδωσε σειρά συνταγών που έχουν μείνει στην ιστορία. Ήταν τόσο σχολαστικός στη μαγειρική του, όπου για να φτιάξει ένα ζωμό λαχανικών, τα έβραζε το καθένα σε ξεχωριστή κατασαρόλα και μετά έκανε τους ζωμούς. Το βιβλίο του "Ma cuisine" θεωρείται μνημείο συνταγολογίας.

F FOIE GRAS: Πρόκειται κατά κύριο λόγο για το συκώτι της χήνας και συχνά πυκνά της πάπιας. Ανώτερο αυτό της χήνας. Τα πουλερικά ταιάζονται με υπερενεργειακές τροφές, όπως το καλαμπόκι, για να διογκωθεί το συκώτι τους. Πουλιέται φρέσκο ή συντηρημένο σε γυάλες ή κονσέρβες. Θεωρείται top γαστρονομικός μεζές και ενίοτε σερβίρεται

και ως πατέ, που όμως η περιεκτικότητά του σε σукάτι δεν ξεπερνά το 50-60%.

G GAZPACHO: Μεγαλειώδης σούπα της Ανδαλουσίας με βάση την ντομάτα. Μπαίνει μαζί ψίχα ψωμιού, αγγουράκι, ελάχιστο ξύδι, ενίοτε σκόρδο και άλλα κατά βούληση υλικά. Πίνεται ως σούπα πάντα παγωμένη και ενίοτε σερβίρεται σε ποτήρι σαν αναψυκτικό του καλοκαιριού. Η καλύτερη συνταγή είναι αυτή που έδωσε η Κίκα στο φιλμ «Γυναίκες στα πρόθυρα νευρικής κρίσης» του Αλμοδοβάρ.

H HAGGIS: Σπειαλιτέ της Σκωτίας. Μόνο για ριφοκίνδυνους gourmet. Πρόκειται για γεμιστές κοιλιές αμνοερπιφίων με εντόσθια και νιφάδες βρώμης, οι οποίες βράζονται επί πολλή ώρα και αρωματίζονται με λίγο ουίσκι.

J JAMON SERRANO: Μεγαλειώδης ζαμπόν ωρίμανσης της Ισπανίας. Υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες. Τα πεδινά, όπου οι χοίροι εκτρέφονται σε πεδιάδες και τα ορεινά, όπου οι χοίροι εκτρέφονται στα βουνά. Καλύτερο αυτό των βουνών. Ιδιαίτερα εάν το παχουλό γουρουνάκι τρέφεται αποκλειστικά και μόνο με κάστανα ή κυδώνια.

K KOSHER: Πρόκειται για θρησκευτική εβραϊκή κουζίνα, όπου τα υλικά της πρέπει να είναι ελεγμένα με βάση τους θρησκευτικούς κανόνες των Εβραίων και ευλογημένα από τον τοπικό Ραβίνο. Βασικό της στοιχείο είναι ο τρόπος σφαγής των ζώων, όπου γίνεται με τρόπο τέτοιο ώστε να αφαιρείται όλο το αίμα του ζώου. Κατά τα άλλα θυμίζει κουζίνα της Ανατολικής Μεσογείου.

L LEMONGRASS: Η γνωστή και μη εξαιρετέα σιτρονέλα. Φυτό της Μαλαισίας με εκπληκτικό άρωμα εσπεριδοειδών και κυρίως λεμονιού. Χρησιμοποιείται στη μαγειρική κατά κόρον προσδίδοντας το ιδιαίτερο άρωμά του στα φαγητά. Επίσης, με το εκχύλισμά του κατασκευάζονται κεριά που διώχνουν τα κουνούπια.

M MICHELIN: Γνωστή εταιρεία ελαστικών εκ Γαλλίας, όπου στα πλαίσια προώθησης των ελαστικών στα τέλη του 19^{ου} αιώνα έφτιαξε για πρώτη φορά ένα ταξιδιωτικό οδηγό για

χρήστες αυτοκινήτου με εστιατόρια και ξενοδοχεία. Στον αιώνα που πέρασε μετεξελίχθηκε στον εγκυρότερο οδηγό βαθμολόγησης εστιατορίων που υπάρχει στον κόσμο τώρα. Αποτελεί την ύψιστη τιμή για ένα εστιατόριο να πάρει από ένα έως τρία αστέρια Michelin.

N **NAPOLÉON:** Φυσικά ξέρετε ποιος είναι ο Ναπολέων. Το όνομα όμως, εκτός από το μεγάλο στρατηλάτη, υπονοεί και τρόπο στηρίματος του φαγητού εντός του πιάτου. Όταν λοιπόν τα υλικά της συνταγής τοποθετούνται το ένα επάνω στο άλλο, τότε το πιάτο χαρακτηρίζεται ως Napoléon.

P **PAPILLOTE:** Τρόπος μαγειρέματος μέσα σε χαρτί, με τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε τα υλικά να κρατάνε όλους τους χυμούς. Για την παρασκευή χρησιμοποιείται κυρίως ριζόχαρτο. Συνοδεύεται έξω από το χαρτί με διάφορες γαρνιτούρες, κυρίως πατάτας ή και λαχανικών.

R **RICOTTA:** Το τυρί που προτιμάνε οι εμπνευσμένοι μάγειροι και που δεν είναι τίποτα άλλο από το ελληνικό ανθότυρο.

S **SOMMELIER:** Επί το ελληνικότερο οινοχόος. Ο επιτετραμμένος των οίνων σε ένα εστιατόριο. Το επάγγελμα αυτό σπανίζει στην Ελλάδα και μόνο μερικά εστιατόρια διαθέτουν οινοχόο. Τα καθήκοντά του είναι να επιλέγει κρασιά, να δημιουργεί τη λίστα κρασιών, να φροντίζει για τη σωστή αποθήκευσή τους και με διακριτικό τρόπο να προτείνει στους συνδαιτυμόνες τον άριστο συνδυασμό οίνου και εδεσμάτων.

T **ΤΡΟΥΦΑ:** Μεγαλειώδες υπόγειο μανιτάρι που για την ανεύρεσή του χρησιμοποιούνται ευαίσθητες μύτες εκπαιδευμένων χοιρινών και σκύλων. Υπάρχουν λευκές και μαύρες. Οι λευκές θεωρούνται πιο φινετσάτες των μαύρων. Έχουν ιδιότυπη γεύση και άρωμα πάρα πολύ έντονο και χρειάζεται απειροελάχιστη ποσότητα για να αρωματίσουν ένα φαγητό. Είναι ένα από τα ακριβότερα εδέσματα του πλανήτη.

V VICHYSOISE: Διάσημη ξεχασμένη σούπα του γαλλικού ρεπερτορίου. Τα βασικά της υλικά είναι η πατάτα και το πράσο. Σερβίρεται πάντα κρύα.

W WELLINGTON (BEEF): Ιδιότυπη κατασκευή μοσχάρισιου φιλέτου ή βοδινού, η οποία έγκειται στο σοτάρισμα ολόκληρου του φιλέτου και στο σβήσιμό του με κονιάκ. Μετά αλείφεται με φρέσκο φουά γκρα και μανιτάρια. Το σύνολο τυλίγεται σε βουτυράτη σφολιάτα και ψήνεται στο φούρνο. Κατασκευάστηκε φυσικά προς τιμή του Δούκα Wellington.

X XABIARI: Πρόκειται για τα διάφανα αυγά του οξύρρυγχου που αλατίζονται και φυλάσσονται σε αεροστεγή κουτιά. Στις μέρες μας το πιο διάσημο χαβιάρι είναι αυτό που προέρχεται από την Κασπία θάλασσα, στην οποία ψαρεύουν κυρίως δύο κράτη. Η Ρωσία και το Ιράν. Ανάλογα με το είδος του οξύρρυγχου, το χαβιάρι αλλάζει και όνομα. Έτσι, λοιπόν, έχουμε Beluga, Ossetra, Sevuga. Εάν το χαβιάρι έχει μικρή ποσότητα αλατιού, ονομάζεται Molossol. Πανάκριβο και υψίστης γεύσης deli.

Z ZARZZUELA: (Προφέρεται Θαρβουέλα) σημαίνει σερενάτα. Πρόκειται, λοιπόν, για πιάτο θαλασσιών, φτιαγμένο στα ψαροχώρια της ανατολικής ακτής της Ισπανικής Καταλονίας. Κατάλληλο για τις μέρες γιορτής, όπου φυσικά τρώγοντάς το τραγουδούσαν και τις ανάλογες σερενάτες.

ΜΑΜΑΖΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ
The talent for taste, Guide.
Ειδική έκδοση για την εταιρία Davidoff

ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑ ΙΕΡΕΑ

Η Γαστρονομία –η «τέχνη της καλοφαγίας» όπως είχε οριστεί από τη Γαλλική Ακαδημία– έκανε την εμφάνισή της στην πρώτη δεκαετία του δέκατου ένατου αιώνα. Όπως ακριβώς η αγγλική νουβέλα καθόρισε τους τρόπους και τα ήθη για τις αναδυόμενες βρετανικές μεσαίες τάξεις, οι Γάλλοι της εποχής που ακολούθησε την Επανάσταση αναζητούσαν καθοδήγηση όχι τόσο για τον τρόπο που θα πρέπει να συμπεριφέρονται, αλλά για το τι θα πρέπει να τρώνε και πώς να το τρώνε. Από το 1803, το *Almanach des Gourmands* (Το Ημερολόγιο των Καλοφαγάδων) του ντε λα Ρενιέρ και αργότερα το *Manuel des Amphitryons* (Το Εγχειρίδιο των Αμφιτρούνων, από τον «Αμφιτρούωνα», τον ομώνυμο καλοφαγά ήρωα της κωμωδίας του Μολιέρου) έθεσαν το πρότυπο για το παρισινό φαγητό και τη γαλλική κουζίνα. Σαν τουριστικός χάρτης για τα νέα εστιατόρια και επίσης παιάνας για την τέχνη ανδρών όπως ο Καρέμ, το *Almanach* σημείωσε επιτυχία στο Λονδίνο και υποκίνησε το μύθο του Παρισιού ως την πόλη της καλοφαγίας.

Ο Γκριμό ντε λα Ρενιέρ, εκκεντρικός οικοδεσπότης και δικηγόρος, παραμορφωμένος από την παιδική του ηλικία εξ αιτίας μιας επίθεσης που είχε δεχτεί από ένα αγριογούρουνο, παρείχε αφειδώς την αγάπη του στο φαγητό σε έναν κόσμο χωρίς αγάπη. Έχει λόγους να θεωρείται ο πρώτος κριτικός εστιατορίων, και στο *Almanach* υμνούσε και κωδικοποιούσε τις νέες ιδέες για το φαγητό («αν τα βραστά είναι πολύ πικάντικα και έχουν πολλά μπαχαρικά, τότε έχει έρθει ώρα να καλέσουμε ένα φαρμακοποιό για το μάγειρα») και μαζί με τους αναγνώστες του ξεκίνησε μία έρευνα για ξεχωριστούς καλλιτέχνες - μάγειρες που θα δικαίωνε τη λατρεία που τους είχε ο κόσμος. Έγραψε: «Ο πιο τέλειος μάγειρας, αλίμονο, σπάνια τραβά την προσοχή του αφεντικού του, ή σπάνια έχουν ακούσει οι καλεσμένοι να γίνεται λόγος γι' αυτόν» ενώ αυτοί καταβροχθίζουν τη χελωνόσουπιά του και πίνουν το κρασί του, ελάχιστοι ενδιαφέρονται για το ποιος στόλισε το ένα και έστειλε το άλλο. Αγνωστούς, με προσωπικό μας κίνδυνο μεγάλους μάγειρες», προειδοποιούσε ο ντε λα Ρενιέρ «φτιάχνουν ή καταστρέφουν μια εκδήλωση, ανεξάρτητα από το αν ο οικοδεσπότης είναι έξυπνος σαν το Βολτέρο ή συμπονετικός σαν τον Μπομαρσέ».

Kelly, I., *Μαγειρεύοντας για βασιλιάδες*,
© Εκδ. Ενάλιος, Αθήνα, 2005

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΠΟΥ ΣΕΡΒΙΡΙΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΜΠΡΑΪΤΟΝ ΠΑΒΙΛΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΟΥΚΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ στις 18 Ιανουαρίου 1817

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΠΟΥ ΣΕΡΒΙΡΙΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΜΠΡΑΪΤΟΝ ΠΑΒΙΛΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΟΥΚΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ στις 18 Ιανουαρίου 1817

8 ΣΟΥΠΕΣ

Πρωινό με πουλερικών αλά μοντερν
Νουσαμέ λαχανικών
Σούπα προβάτων αλ' Αγγλίας
Σούπα ρυζίου αλά Κρέσι
Σούπα από πιστσόνα αλά μαρινιέρ
Σούπα αλ' Ιταλίν
Σούπα σελερι με κονιομέ πουλερικών

8 ΓΕΥΣΕΣ ΨΑΡΙΩΝ

Πεσκά αλ' Ολλανδίας
Εμφερασμένη πέστροφα αλά Ζενουά
Μπακαλάρος αλά κρεμ
Λαυράς αλ' Εσπανιόλ γαρνιρισμένος με σπέρμα ψαριού
Γλάσσος υκρατέν με τρούφες
Κολόνη με σάλτσα από γαρίδες
Γαβός σπανιός αλ' Αγγλίας
Καραλή ούαρρυγγου με σπαγάνια

15 ΠΕΡΑΣΤΑ ΠΙΑΤΑ ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΨΑΡΙ

Μπαρα βολοβάν αλά Ρεν
Μπαρα πατε καριδιόλου
Κροκέτες ρουσιόλ
Μπαλαός πάπας αλά Λουξεμπουργκ
Φιλέτα φαριού αλ' Ορλί

8 ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΕΡΙΔΕΣ ΚΡΕΑΤΟΣ

Αγριογούρουνο μαριναρισμένο
Πουλάδα αλ' Αγγλίας
Φιλέτα βοδινού αλά Ναπολιτέν
Φασιανός με τρούφα αλά Περγκέ
Γαλοπούλα αλά Γκοντάρ μοντερν
Μασχαρισία ραχά αλά Μονγκλά
Πέρδικα με λαχανο και ρίζες γλάσε
Ροσμπι αρνίου

40 ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΩΤΟΥ ΠΙΑΤΟΥ

(τοποθετημένα γύρω από τα πιάτα φαριού)
Πουλάδα με λαχανικό νι' Άρτιουα
Γλυκάδα μασχαρισία γλάσε σε σκόρπ
Πτά με κηλί υκρατέν
Κατόπουλο αλά Σεβρου
Παϊδάκια κουνελίου
Κροκέτες πουλερικών
Ορτίκια μπιριουα με ραγού φασιέρ
Μαγιονέζα από ζελέ πέρδικας
Λεπτές φέτες γλάσσος αλά Κλερμόν
Κομματάκια κατόπουλου αλ' Ιταλιέν
Φιλέτα πουλερικών ντεμι-ντέγι
Λεπτές φέτες φιλέτου πάπας με νεραντί
Μεγάλα κομματάκια σολομού με βούτυρο Μονπελιέ
Ψωμί πουλερικών αλά ρουσιόλ
Αρνίσιο φιλέτο αλά Τουλουζ
Κουνέλι με δάφνη
Πουλάδα με σάλτσα οσέτσα και μανιτάρια
Κασερόλ με ραζί αλά Μονγκλά
Παπακι αλά Νφερνουά
Σωτε φασιανού αλά Περγκόρ
Σωτε πέρδικας σουπρέμ
Κατόπουλο νι' Ορλί
Τριπάλι με νούτσες αλά Πολονέζ
Εσκαλόπ (αρκαδιού) αλ' Εσπανιόλ
Ρολό πουλάδας με ντομάτα
Μπεκάτσα στη σούβλα αλ' Εσπανιόλ
Φιλέτο πουλερικών μπελ βε
Σουβλάκια με αστικ από φιλέτο γλάσσος
Μυσάκι μασχαρισία αλά Μιλανέζ
Εσκαλόπ αγροκότας με σάλτσα σαζιμ
Φιλέτα πουλάδας γλάσε με αγγουρι
Λουκάνικο φασιανού αλά Ρισελί
Σαλάτα πουλερικών αλ' ανσιέν
Ζαμπόν νουά με σπανίκι
Φτερούγες πουλάδας αλά Περιστοντέζ
Πιστσόνα με βούτυρο καραβιδας
Πουλάδα αλά Μακινιόν
Βολοβάν αλά Νεαλ
Αρνίσιο παϊδάκια με πουρέ πατάτας
Φιλέτα πουλάδας αλά Πομπαντούρ

8 ΠΕΡΙΤΕΧΝΑ ΠΙΑΤΑ

Ιταλικό κιάσκι
Ελβετικό κρημητήριο
Τερασάτα παριζιάνικη μαρέγκα
Κροκ-α-μπους με ψωστικά
Γαλιτικό κρημητήριο

Μεγάλο ανατολικό ανακτόρο
(το Μπράιτον Παβλιόν με ζύμη)
Μεγάλο νουγκά αλά Φρανσεζ
Κροκ-α-μπους με γλυκάνισο

8 ΨΗΤΑ

Μπεκάτσες τυλιγμένες σε λαρδί
Γαλοπούλα
Φασιανός σε σούβλακι
Πουλάδες σε νεροκαρβόμο
Μικρή αγροκότα λεμονάτη
Κατόπουλο αλά Ρεν
Αγροκότα
Ορτίκια τυλιγμένα σε λαρδί

32 ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΙΑΤΟΥ

(εκ των οποίων 16 είναι επιδόρπια, τοποθετημένα γύρω από τα ψήτα και τις μερίδες κρεάτος)

Ζελέ αγριογούρουνο
Ζελέ μπιριόλου
Αγγουράκια φαρι με βελουτέ
Ζελέ φριγκοκατόπουλου
Βαφές με σταφίδα Κερνιβου
Σπανίκι αλ' Αγγλίας
Πυραμίδα πατακού
Ταρτέλετες με βερικόκο και προλίνα
Ζελέ με χτυπημένο μαρσακίνο
Τηγανητά αυγά ανακατεμένα με τρούφες
Γαγγύλια αλά Σαρτρ
Πουτίγκα μήλου με ρουμι
Διαδήμα με χοιρή ζάχαρη
Τρούφες σε πεισέτα
Φιλέτες φυλλού με φουντούκια
Ζελέ λεμονίου
Μανιτάρια σε φύλλο κρούστας
Ψαχνό αγροκότας αλ' Εσπανιόλ
Ζελέ φρούλας
Γλύκα με γλάσε χοιρής ζάχαρης
Πυραμίδα από γαρίδες
Σαλάτα με λαγόχορτο αλ' Ιταλιέν
Γλύκα ντοφιν
Τυρί Βουαρρας με βερικόκο
Μαρούλι με εσόνες ζυμπόν
Μανιτάρια ψητά ημι-γλάσε
Κρεπές με σπανίκι
Κατόπουλο αλά Ρεν
Ψωμάκια αλά ντιούες
Πατάτες αλά Λιουζέζ
Γλύκα με αμύγδαλο γλασορισμένα με τριαντάφυλλο
Σελερι αλ' Εσπανιόλ

12 ΠΕΡΑΣΤΑ ΠΙΑΤΑ

4 σουφλε μήλου
4 σουφλε βανίλιας
4 φοντί

Kelly, I., Μαγειρεύοντας για βασιλιάδες,
© Εκδ. Ενάλιος, Αθήνα, 2005

ΣΟΥΠΑ

Διαχρονική και Παγκόσμια

Η σούπα αποτελεί καθημερινή τροφή φτωχών και πλούσιων. Τρώγεται σε περιόδους νηστείας αλλά και σε γιορτές. Παραμένει ζεστή μέσα στην κατοαρόλα περιμένοντας το ξύπνημα ή την επιστροφή των ανθρώπων από τη δουλειά. Την ετοιμάζουν με χόρτα και ρίζες, που μαζεύουν καθημερινά και ταυτόχρονα παραπονιούνται ότι τρώνε την ίδια τροφή με αυτή των ζώων. Το χειμώνα η σούπα φτιάχνεται κυρίως με φασόλια και μπιζέλια, ενώ την άνοιξη πολύ συχνά μαγειρεύεται με κρεμμύδια και γάλα και έτσι αποκτά άσπρο χρώμα.

Η σούπα, γλυκιά ή αλμυρή, είναι κληρονομιά της Ευρώπης του Δούναβη.

Για πρώτη φορά συναντούμε τη λέξη «σούπα» στο χρονικό της βασιλείας του Childéric Ier, πατέρα του Clovis, όπως μας το διηγείται ο Grégoire de Tours.

Είναι ένας πηχτός ζωμός κοτόπουλου με μπιζέλια που τρώγεται πάνω στο ψωμί.

Κατά τη βασιλεία του Καρλομάγνου (Charlemagne), η συνταγή της σούπας βασίζεται στα κρεμμύδια και στα μπιζέλια και προσφέρεται σύμφωνα με διαταγή του σε κάθε ταξιδιώτη μαζί με στέγη και φωτιά.

Σε μια εικονογράφηση ενός εγγλέζικου ψαλμού του 15ου αιώνα απεικονίζεται ο τρόπος παρασκευής της σούπας.

Στην Αναγέννηση αναγνωρίζονται στη σούπα από τους Ιταλούς γιατρούς θεραπευτικές ιδιότητες, ενώ ο Savonarole τη συνιστά για την «καλή διαχείριση» της υγείας, αφού με τη

ζεστασιά της διατηρεί σταθερή θερμοκρασία στο σώμα και το προφυλάσσει από το κρύο. Εκτός από τη θετική επίδραση της σούπας στον ανθρώπινο οργανισμό και την απόλαυση που νιώθει κανείς τρώγοντάς τη, η σούπα θεωρείται πολύτιμη τροφή και για έναν άλλο λόγο: είναι ένα φαγητό που παρασκευάζεται εύκολα, με λιγιστά υλικά και μπορεί να προσφερθεί ως φιλανθρωπία στους φτωχούς.

Είναι πιθανό ο όρος «σούπα των φτωχών» να χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στη Γαλλία το 15^ο αιώνα κατά τη διάρκεια του μεγάλου λοιμού. Η συνταγή αυτή της σούπας έγινε γνωστή χάρις στο λόρδο Rumford, ο οποίος την προσάρμοσε με επιτυχία στην Αγγλία του 18ου αιώνα:

Πέντε λίβρες αλεύρι που βράζουν σε οκτώ γαλόνια νερό με καρυκεύματα, χόρτα και τέσσερις ρέγκες ή κόκαλα.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί ονομάστηκε «σούπα των κοκάλων και της βρωμιάς». Παρ' όλ' αυτά, έγινε τόσο δημοφιλής, ώστε αποτέλεσε τη βασική τροφή των Γερμανών και των Αυστριακών στρατιωτών στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο με το όνομα Gulaschkanonen (Le rata de l' obusier), η μερίδα του πυροβολητή.

Rowley, A., *A table! La iête gastronomique*,
© Gallimard, Paris, 1994

Ο Καρέμ (1784 -1833) μεγάλωσε σε μια εποχή κατά την οποία η σούπα εθεωρείτο ένα μοντέρνο και υγιεινό φαγητό. Γι' αυτό το λόγο, αργότερα, στη ζωή του υποστήριξε κατηγορηματικά ότι κάθε γεύμα θα πρέπει να ξεκινά με μια σούπα. Για εκείνον αυτό το θέμα είχε απόλυτη σχέση τόσο με τη φιλοσοφία και την ιατρική όσο και με τη μαγειρική. Οι σούπες ήταν δημοκρατικές: επέτρεπαν να ξεκινά το κάθε γεύμα με μια δημόσια πράξη. Αποτελούσαν σχεδόν μια φιλοσοφική δήλωση: ήταν κομμάτι της επιστροφής στην απλότητα που αποτελούσε το στυλ της εποχής. Τα μενού του τα οποία βασιζόνταν στη σούπα τα αποκαλούσε *nouvelle cuisine* – και πιθανότατα αυτή ήταν η πρώτη περίπτωση κατά την οποία η φράση αυτή χρησιμοποιήθηκε για να περιγράψει μια επανάσταση στο φαγητό.

Οι αρκετές εκατοντάδες συνταγές για σούπες που αποδίδονται στον Καρέμ ποικίλλουν από τους πιο απλούς ζωμούς μέχρι σούπες με κεφτέδες από θαλασσινά και γαρνιτούρες που χρειάζονταν ημέρες για να ετοιμαστούν. Κάποιες από αυτές μνημονεύονταν για τις ιδιαίτερες ιατρικές τους ιδιότητες: ο ίδιος υποστήριζε ότι μια συνταγή που περιείχε έναν πουρέ από σαλιγκάρια και τέσσερις ντουζίνες βρατραχοπόδαρα ανακούφιζε από το βήχα. Κάθε σούπα, ωστόσο, είχε στόχο να αναζωογονεί τον ουρανίσκο και να τονώνει τη διάθεση εκείνων που κάθονταν στο τραπέζι προετοιμάζοντάς τους για το υπόλοιπο γεύμα. Ήταν, σχεδόν με κάθε έννοια, ορεκτικές.

Kelly, I., *Μαγειρεύοντας για βασιλιάδες*

© Εκδ. Ενάλιος, Αθήνα, 2005

Η μαγειρική δεν είναι χημεία. Είναι τέχνη. Απαιτεί περισσότερο ένστικτο και γούστο, παρά ακριβείς μετρήσεις.

Μαροέλ Μπουλεστέν

Το απαραίτητο υλικό του καλού οπτικού φαγητού είναι η αγάπη γι' αυτούς για τους οποίους μαγειρεύεις.

Sophia Loren

Η μαγειρική θέλει καθαρό μυαλό, πνεύμα γενναιοδωρο και μεγάλη καρδιά.

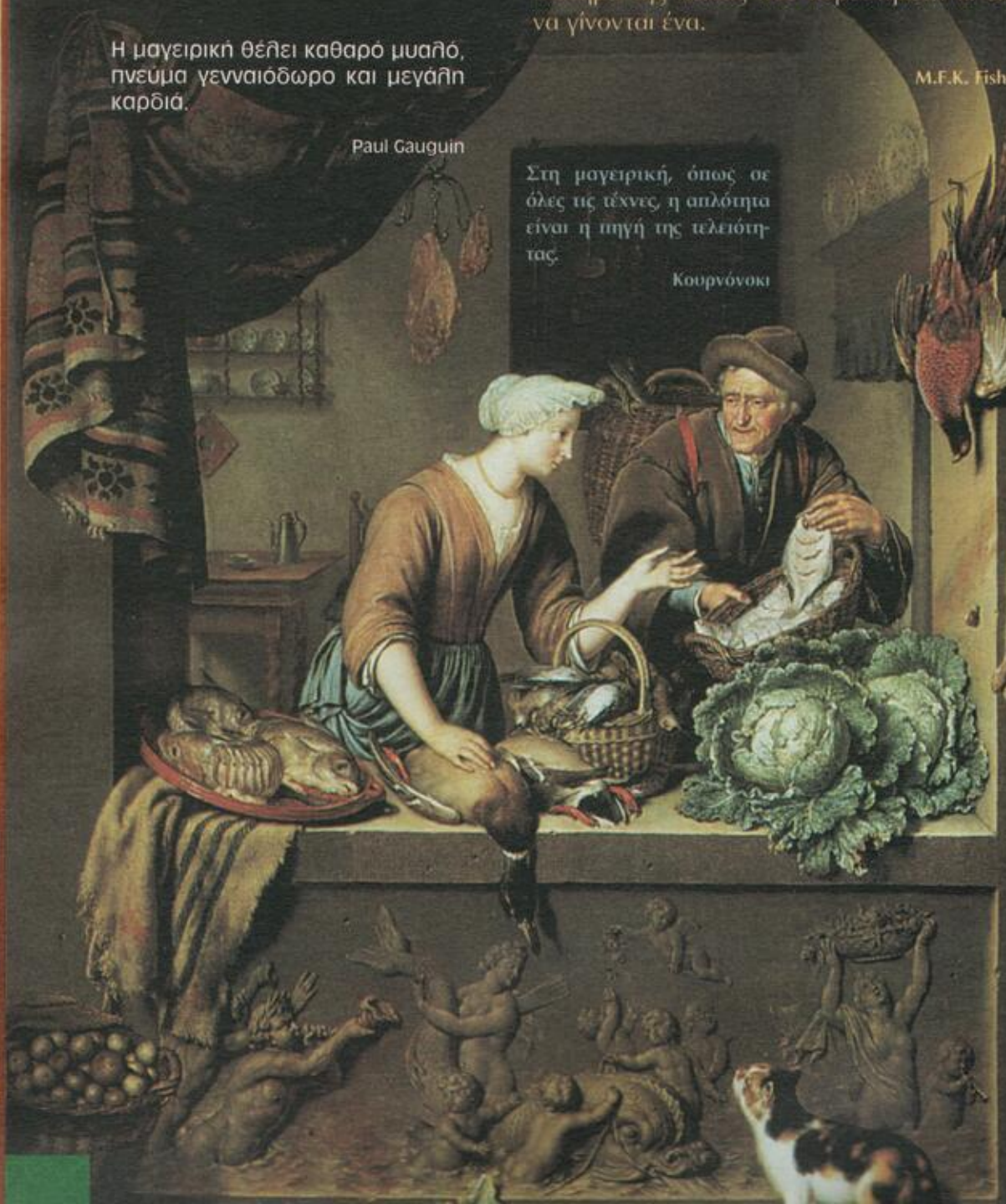
Paul Gauguin

Μου φαίνεται πως οι τρεις βασικές μας ανάγκες για φαγητό, σιγουριά και αγάπη είναι τόσο στενά συνδεδεμένες και μπλεγμένες μεταξύ τους, που δεν μπορούμε να οκεφτούμε μοναχά τη μια χωρίς τις άλλες. Έτσι τυχαίνει, όταν γράφω για την πείνα, να γράφω στην πραγματικότητα για την αγάπη και τη δίψα μας γι' αγάπη, για τη ζεστασιά και τη λαχτάρα μας και τη δίψα μας γι' αυτήν... κι ύστερα για τη ζεστασιά και τον πλούτο και το υπέροχο αίσθημα της πείνας που κορέστηκε... κι όλα να γίνονται ένα.

M.F.K. Fisher

Στη μαγειρική, όπως σε όλες τις τέχνες, η απλότητα είναι η πηγή της τελειότητας.

Κουρνόνοκι

Πεντανόστιμη

της Λένας Διβάνη

Πεντανόστιμη

ΣΚΗΝΗ 1

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

(Η Πανοραία μπαίνει φουριόζα)

Άγιε Φανούριε και Οσία Μαρία η Αιγυπτία, βάλτε το χέρι σας. Κι άλλη συμφορά μας βρήκε! Τόση γκαντεριά πια: Τι έγινε; Μας μάτιασαν; Πέσαμε θύματα ψευδοφαγιάς; Μαύρης ή λευκής μαγείας; Βουτού ισως; Γιατί, πώς να το κάνουμε, διαθέτουμε αυτό το κάπι που προκαλεί. Τη λάμψη που θαμπώνει...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πείραμα, πείραμα, πείραμα! Πειραματίζομαι!

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

Αχ, Προφήτη Ηλία μου, δώσ' της φώτιση. Για πειράματα είμαστε εμείς; Το οκάφος βυθίζεται αδερφή! Κλείνομε ως ρεστοράν, ως σελέμπρις και ως γυναίκες!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Δεν της δίνει σημασία. Ασχολείται με το πείραμά της)
Δεν κλείνετε και ως στόμα να ηουχάσουμε;

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

Θα μας ρεζιλέψει! Το καταλαβαίνεις αυτό; Θα μας μινύσει. Θα πάμε φυλακή!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Να πας εσύ. Εγώ έχω δουλειά. Εγκαταλείπω το fusion...

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

(Πετάγεται)

Το εγκαταλείπεις; Να το αναλάβω εγώ;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Την κοιτάζει άγρια) ... και δημιουργώ το νέο μας επαναστατικό μενού!

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

(Κοιτάζει με περιέργεια τον δοκιμαστικό σωλήνα) Κώ-νειο έχει το νέο μας μενού; Φέρ' το να το πω να ηουχάσω. Μας κλείνουν το μαγαζί σου λέω!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Άκου μωρά αλλ' ουχί παρθένο. Ο άνθρωπος που θα διανοηθεί να κλείσει το ρεστοράν το δικό μου δεν έχει γεννηθεί ακόμα! Compris;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(Γρήγορα. Με αγανία)*

Γεννήθηκε, σου λέω. Και πρόλαβε και μεγάλωσε κι έγινε γευσιγνώστης και τώρα είναι κριτικός στο περιοδικό ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΖΗΝ κι έχει κατοικωθεί στο τραπέζι έξι κι έχει παραγγείλει αστακό φρικασό!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

So;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Έγινε ένα μικρό λάθος. Του 'ρθε κατοικάκι αντί για αστακό...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αηδ;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Του 'ρθε ταμπλάς γιατί το κατοικάκι τελικά αποδείχτηκε γίδα Ηπείρου...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Συντόμυσε. Εκνευρίζομαι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

...και η Ήπειρος τελικά αποδείχτηκε Αλβανία.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Εσύ, θλαξ, ανέφερες την Αλβανία σ' αυτό το σιφόνιο; Αλλά βέβαια... Αν ήτανε γαλλίς η αιξ θα την κατεβρόχθιζε ευχαριστώ! Αν ήτανε μία αιξ εν προβάνας...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μα αυτός δεν ήθελε καθόλου αιξ λέμε. Αυτός ήθελε αστακό! Άσε που του τη χρεώσαμε 217 ευρώ την αιξ.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μόνο; Γι' αυτό διαμαρτύρεται!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(με έκπληξη)*

Ε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι ε; Για να φάει έρχεται ο πελάτης σήμερα άφρον θήλυ;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(Υπονοώντας, ότι αυτό εξυπακούεται)*

Ε...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ε λοιπόν όχι!! Για να πληρώσει έρχεται... Αλλά θέλει και μια facade exotique, λίγο φραμπαλά για να θάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη... Θέλει ένα κονφί ελιάς, μια μους ανοιξιάτικης αγριοαγκινάρας... Θέλει μοριακή γαστρονομία! *(Κουνάει το δοκιμαστικό σωλήνα μπροστά στα μάτια της)*

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι 'ναι αυτό είπαμε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αυτό ignorant είναι μοριακή μαγειρική. Δοκίμασε! Ατμός πράσινου τσαγιού με παπάγια σε υγρό άζωτο.. *(Επειδή η Πανωραία διστάζει)* Δοκίμασε τη γεύση του μέλλοντος!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άσε... θα δοκιμάσω... στο μέλλον. Δεν κοιτάμε λίγο το παρόν προς το παρόν;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μη μου τους κύκλους τάραττε!.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(εκνευρίζεται)*

Σ' έχω παρακαλέσει να μη μου μιλάς στα ξένα, δε τα πιάνω...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ενώ το ελληνικό το πιάνεις στον αέρα...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Σκέψου κάτι σε παρακαλώ. Μου ζήτησε να δει τον σεφ, τον μετρ και τον σομελιέ. Εδώ και τώρα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ε, ας τους δει!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Αφού δεν έχουμε τι να δει; Η Πεντανόστιμη μαγειρεύει, η Πεντανόστιμη καθαρίζει, η Πεντανόστιμη σερβίρει, η Πεντανόστιμη διαλέγει κρασιά, η...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αν πεις το όνομά της για πέμπτη φορά θα σε χαστουκίσω!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Δεν χαστουκίζεις τον κριτικό να φοβηθεί να μας αφήσει ήσυχες;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ*(με τεχνητά γλυκό ύφος)*

Όσοχι! Όπως αντιθέτως, θα του προσφέρω ένα πιάτο ντελιτσιόζο με αγάπη εκ μέρους του καταστήματος. Βγάλε τη γλώσσα! *(Η Πανωραία θγάζει τη γλώσσα της)* Τη ληγμένη κάτω απ' το τραπέζι. Vite, vite!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(Βγάζει δειλά τη γλώσσα)*

Θα τον στείλεις στο νοσοκομείο; Είσαι καλά; Τότε είναι που θα μας διαπομπέσει στο περιοδικό.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πώς; Εκ του τάφου; Βάλ' της πετιμέζι και μπόλικα αρωματικά για την μπόχα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ*(Εκτελεί τις οδηγίες αλλά φοβάται)*

Κι αν ζήσει ο μη γένοιτο; Αν συνέλθει; *(Βλέπει ότι της κάνει νόημα να συνεχίσει)* Πόσο πετιμέζι να βάλω;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πολύ. Όσο η μπόχα. Και don't worry βούρλο. Δε θα συνέλθει!

GRAND CHEF

Διεπιστώθησαν; Α! Με ειδοποιούν για ολοκλήρωση επανεγκατάστασης λογισμικού. Ενεργοποίησε τεστ ελληνικής γλώσσας.

ΑΦΡΟ

(Κάνει κινήσεις)

Πήρα, που λες μάγκα μου, μάτι κάτι τελειωμένους στο ίντερνετ, κάτι ανώμαλους, κάτι βίζιτες...

GRAND CHEF

(αυστηρά)

Διόρθωση γλώσσας επί το ευπρεπέστερον.

ΑΦΡΟ

(Διορθώνει)

Διαπιστούται, λέγω, χάος εις το διαδίκτυον. Έκαστος ισχυρίζεται ότι κατέχει την μόνην αλήθειαν. Θρησκευτικοί ηγέται συναγωνίζονται ποίος θα φονεύσει περισσότερους οπαδούς του άλλου με στόχον την διάδοσιν της αγάπης. Πολιτικοί ηγέται τρομοκρατούν, ίνα καταπαύσουσι την τρομοκρατίαν. Ανθρώπινα όντα αναζητούν σύντροφον ψυχής, εκθέτοντας ως βασικόν προσόν τα γεννητικά των όργανα... Εις τα δωμάτια φλυαρίας –κατά το κοινώς λεγόμενον chat rooms– τα όντα αυτά ανταλλάσσουν ανωνύμως απιστεύτους βλακειάς. Και ακατανόητα ψεύσματα. Εις έν τοιούτον τσατ room, λόγου χάριν, ανθρώπινο ον άρρενος γένους, επωνομαζόμενον Μανωλιός εκ χώρας Σφακιών, ισχυρίζετο ότι ονομάζεται Debora και είναι μοντέλο εκ Βραζιλίας.

GRAND CHEF

Διόρθωση και επιλογή δημοτικής γλώσσας. Συμπέρασμα;

ΑΦΡΟ

(Διορθώνει)

Συμπέρασμα μηδέν. Μηδενισμός. Μηδένα προ του τέλους μακάριζε.

ΑΦΡΟ

iiiiiiiiiiiiiiii... Πρόβλημα, λεξικό δημοτικής. Δημοτικό. Δήμος. Δήμος Αθηναίων...

GRAND CHEF

Καλώς. Καλώς. Επιχειρούμε εκ νέου εγκατάσταση λεξικού δημοτικής. Εν τω μεταξύ προχώρησε στάδιο υπ' αριθμόν 2. ΕΠΕΙΓΟΝ.

ΑΦΡΟ

Να μπω, μπασα!, σε κατοικία ανθρωπίνων όντων; Όντως; Φοβάμαι, Φοβία. Ανθρωποφοβία. Θα καταλάβουν, κατάλαβες; Κατάλαβε, την καταγωγή μου.

GRAND CHEF

Δεν έχουμε καιρό, είπα. Σπεύσε προς αποκατάσταση βλάβης ανθρώπινης ψυχής.

ΑΦΡΟ

Πρόβλημα. Προβληματίζομαι. Η εγκατάσταση λογισμικού ανθρώπινης φωνής, φωνάζω, φωναχτά, όχι σωστά... Σώσε με. Θα καταλάβουν, κατάλαβες; Κατάλαβα.

GRAND CHEF

Μολοντούτο, δράσις επείγει... Είσελθε στην πρώτη ανοιχτή πόρτα. Κατάφερέ τους να σε δεχτούν. Θα παραμείνεις εκεί μέχρι τις 12 τα μεσάνυχτα της δωδεκάτης ημέρας. Πρέπει να μάθεις την αιτία του κακού και να προβείς σε διορθωτικές κινήσεις. Αντελήφθη;

ΑΦΡΟ

Αντελήφθης ναι, αλλά όχι.

Ξαφνικά εμφανίζεται η Πεντανόστιμη από την άλλη πόρτα. Το φως είναι χαμηλό. Ακούγεται πίσω της η φωνή της Πανωραίας.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(οή)

Πεντανόστιμη! Έπλυνες τα τραπεζομάντιλα, βρε αρχιτεπέλα; (Το Άφρο τρομάζει και κρύβεται)

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τα έπλυνα. (Πιο σιγά) Γιατί φωνάζεις;

Η Πεντανόστιμη τραγουδά.

*Έλα, ουράνιο τόξο, ξαφνικά
Πήγανέ με στο μέλλον που ονειρεύτηκα*

*Κάποιος φάγει στον κόσμο
να με βρει
Δείξ' του, δείξ' του το δρόμο
Δε θέλω να χαθεί*

*Θα περιμένω ως τότε εδώ
Δεν κλαίω και δε φοβάμαι εγώ
Το ξέρω, θ' αλλάξουν όλα μαγικά
Τα φώτα της γιορτής ξανά θ' ανάφουν πάλι*

*Έλα, αγαπημένε, ξαφνικά
Πήγανέ με στο μέλλον που ονειρεύτηκα*

Το Άφρο πλησιάζει και μυρίζει το κορίτσι. Χορεύουν μαζί σε ονειρικό ύφος. Τελικά χάνεται στο σκοτάδι. Ο φωτισμός αλλάζει.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Άρχισα να βλέπω φαντάσματα απ' την κούραση... (Φεύγει)

Σ Κ Η Ν Η 3**ΠΑΝΩΡΑΙΑ**

Αποστολή εξετελέσθη. Αυτή τη στιγμή τον παραλαμβάνει το 166.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

...και εν συνεχεία ο χάρος! Λαμπρά! (οκεπτική) Με το εστιατόριο όμως τι θα κάνουμε;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(μπερδεμένη)

Να μάθουμε να μαγειρεύουμε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
(ενοχλημένη)
Γιατί; Σοβάτιζε ο Ικτινός;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Ποιος!;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Ένας κύριος, εργαλάβος. Άσ' το. Συγκεντρώσου στην κεντρική ιδέα: Εγώ με την κατοαρόλα, καμία σχέση. Ο καλλιτέχνης, δηλαδή μοί, οραματίζεται, η πλέμπα, δηλαδή αυτή εκεί μέσα, εκτελεί! Εντάξει; (Αυτή κοιτάει το κεφάλι) Τι πρέπει να κάνουμε λοιπόν;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Να κάνουμε... κάτι... (Επειδή η αδερφή της την κοιτάει αποδοκιμαστικά) Στροφή;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Ορθώς... Προς τα πού όμως... Ποια είναι η αυριανή τάση; Τι θέλει ο κόσμος από ένα ρεστοράν και δεν το ξέρει ακόμα;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Ποιος να ξέρει...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Τώρα δοηθός...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
(Σκέφτεται βαδίζοντας πάνω κάτω)
Ένα λεπτό να συγκεντρωθώ. Το 'χω, το 'χω... (Αρχίζει να βολεύεται σκεπτική) Τι θέλει ο κόσμος... τι θέλει... Προς τα πού να κάνουμε τη στροφή... Α! Το βρήκα! Προς τα δεξιά να την κάνουμε.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
(αφηνισιομένη)
Προς τα πού;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Προς τα δεξιά. Το διάβασα σ' ένα άρθρο! Πάει η αριστερά, σου λέει. Νίκησε ο καπιταλισμός. Τέλος.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
(Της δείχνει το δαχτυλίδι της)
Λαασα, θα σου ριξώ τη διαολόσκη, μη μ' εκνευρίζεις. (Την αρπάζει και την κοιτάει στα μάτια) Μενού θα κάνω παιδάκι μου, όχι κόμμα. Τι σχέση έχει η δεξιά με το μενού, ανάθεμα το IQ σου;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Ε... πως... όλα συνδέονται... αυτό το διάβασα σ' ένα άλλο άρθρο. Άμα η τάση είναι όλα προς τα δεξιά... το μενού τι να κάνει μόνο του στα αριστερά;... Όχι ε; Καλά. Θα το πάρω αλλιώς.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Πάρ' το και φύγε. Σκέφτομαι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Καλά, καλά, σκέψου.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Λοιπόν, μεσογειακή κουζίνα, σίγουρα. Μάλλον σίγουρα δηλαδή. Πειραγμένη βέβαια.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Ποιος την πείραξε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Εσύ! Αποσύροου! Και πες στην... άλλη μέσα... την άχρηστη...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
την Πεντανόστιμη;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Αυτή, την... Πεντάνοστη.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Ναι;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Να τσακιστεί να πλύνει όλα τα τραπεζομάντιλα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Τα έπλυσε ήδη. Κατόπιν διαταγών μου.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Ξανά!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Γιατί;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Parce que c'est impossible τα τραπεζομάντιλα τα δικά μας να έχουν υποψίες λεκέδων.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Πάρ' το πάλι. Υποψιάζονται τα τραπεζομάντιλά μας ότι έχουν λεκέδες;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Βέεεεεεε. Μιλάμε για πολύ καχύποπτα τραπεζομάντιλα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Δεν πα' να υποψιάζονται... Δε γίνεται. Προηγούνται οι δικές μου διαταγές. (Βγάζει ένα χαρτάκι - λίστα). Είμαι ή δεν είμαι διευθύντρια προσωπικού; Human resources... Της έχω ήδη αναθέσει να καθαρίσει, να ψωνίσει, να ετοιμάσει γρανίτες και φρουτοσαλάτες, να επιλέξει σαλατικά, αλλαντικά, αυγά, λουλούδια για τις συνθέσεις, να μαρινάρει τα κρέατα της εβδομάδας, να προετοιμάσει τους βασικούς ζωμούς, να φιλοκόψει τα λαχανικά...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Το λαιμό της να φιλοκόψει να προλάβει. Αυτή είναι η δουλειά της. Πληρώνεται.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
(με έκπληξη)
Πληρώνεται;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ
Τι σημασία έχει; Ουκ επ' άρτω μόνο ζήσεται άνθρωπος.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ
Γιατί δεν προλαμβάνουμε επιτέλους εκείνο το βοηθό κουζίνας να... βοηθάει; Να έχω κι εγώ να διατάζω δύο... Ένα μαρμιτόνι, βρε παιδί μου!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Είδες να εμφανίζεται κανένα μαρμιτόνι; Μια βδομάδα την έχω την αγγελία. Και μετά σου λέει υπάρχει ανεργία...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Δέκα μαρμιτόνια ήρθαν. Τα μέτρησα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Δέκα ηλίθια μαρμιτόνια.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Και τι πειράζει; Ασκήσεις θα λύνουν; Έπετα, ο ηλίθιος είναι ο ιδανικός χαμηλόμισθος εργαζόμενος... Το διάβασα σ' ένα άρθρ...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ξέρω... Αφού το διάβασες, λοιπόν, για πες μου, για συνέταιρος κάνει ο ηλίθιος;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι λες, παιδάκι μου; Εσύ έχεις εμένα συνέταιρο, τι τον θες τον άλλο;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

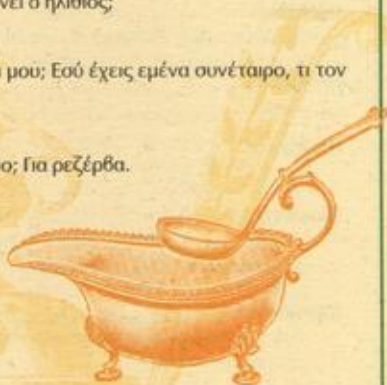
Τον άλλο ηλίθιο; Για ρεζέρβα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Δε σε πιάνω.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ακριβώς.

Σ Κ Η Ν Η 4

Σ' αυτό το σημείο μπαίνει το Άφρο χοροπηδητά και περιεργάζεται εξεταστικά τον περιβάλλοντα χώρο. Παραπατάει όμως, σκοντάφτει και χτυπάει κάπου.

ΑΦΡΟ

Αι αι αι αι αι! Βοήθεια! Βοηθάτε αλλήλους! Βοηθείκά σας.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Βοήθεια;! Ακούστε. Greenpeace, χωριά ΣΟΣ, Γιατροί χωρίς σύνορα, Γιατροί του Κόσμου, Γιατροί της Καρδιάς, Ιπτάμενοι Γιατροί και αυτό για τις φάκιες, ξεχάστε το. Δώσατε!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Δώσαμε; Πότε δώσαμε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Δώσατε είπα, stupid. Εμείς δεν πιστεύουμε στο δώσε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Σωστό. Εμείς είμαστε σύγχρονα κορίτσια, πιστεύουμε στο πάρε...

ΑΦΡΟ

Πάρε, πήρα, τα πήρα στο κρανίο...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αντί σας, λοιπόν.

ΑΦΡΟ

(Ενθουσιάζεται)

Αντί για πάντα. Εύχομαι να είσαι ευτυχισμένη. Ευχές... Ευέλαιο... κάναμε.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Να ξανακάνετε. Το χρειάζεστε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Βλέπει το ον προβληματισμένο)

Κάτσε ένα λεπτό. (Το πλησιάζει και το περιεργάζεται)
Είναι λίγο βλαμμένο αυτό ή μου φαίνεται;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Για να σου φαίνεται κι εσένα βλαμμένο, φαντάσου...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Είστε καλά;

ΑΦΡΟ

Καλά! Εσείς καλά; Τα παιδιά καλά; Καλό παιδί να 'ναι!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ακούστε κυρία μου... κόριε... ό,τι είστε τέλος πάντων...

ΑΦΡΟ

(λυπημένο)

Τι είστε; Τι είναι; Τι είμαι;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ό,τι και να 'στε, η αείμνηστος μαμά μάς διδάξε να μην κάνουμε διακρίσεις ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Βεβαίως η μαμαπ κατέτασσε ελαχίστους στους ανθρώπους. Φτωχαδερά και λοιπή πλεμπαρία εθεωρούντο ως ει ζώα.

ΑΦΡΟ

Ζώο. Ζω. Ζωή. Όλοι θα ζήσουμε.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ας μου πει ένας χριστιανός αν υπάρχει φως λογικής στο τούνελ αυτού του διαλόγου!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Και από πού είστε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Από τον Άρη είναι, δεν το βλέπεις; UFO.

ΑΦΡΟ

Λααα (Χτυπάει παλαμάκια) ναι, ναι, UFO! Ούφο! Είσαι ούφο!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μη μου πεις, ούφο είναι!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Οραία, να ζευγαρώσετε να βγάλετε ουφάκια.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι να ζευγαρώσουμε; Κορίτσι είναι, δεν το βλέπεις; (με αμφιβολία) Κορίτσι δεν είστε;

ΑΦΡΟ

Κορίτσι. Αγόρι. Γερό να 'ναι κι ό,τι να 'ναι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Καλά, όσ' το. Το ξεκαθαρίζουμε αργότερα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι να ξεκαθαρίσεις; Δε βλέπεις; Μας δουλεύει!

ΑΦΡΟ

Άσασα! Δουλεύει. Δουλειά. Έχασα δουλειά. Ψάχνω δουλειά. Θέλετε να κάνω μία δουλειά;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Νάτο! Μόνα, παιδά μου! Για την αγγελία ήρθες; Ψάχνεις δουλειά;

ΑΦΡΟ

Ψάχνεις; Ψάχνω.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άκουσ' ό,τι ακούω; Δε λέει «ψάχνω». Ψάχνω. Γαλλική προφορά έχει. Έχετε προώθηση στη Γαλλία, ε;

ΑΦΡΟ

Γαλλία, Αγγλία, Ισπανία, Γερμανία, Ολλανδία, Λατινία, Ιαπωνία... Ιαπωνία... Ιαπωνία...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(στην αδερφή της)
Δεν το πιστεύω! Έχει δουλέψει σε όλο τον κόσμο! Τέλειο!

ΑΦΡΟ

Τέλεια. Ήθρον τέλεια! Τελείωσε!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Προλαμβάνετε!!!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Όπια! Ένα λεπτό.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Προλαμβάνετε, λέγω. Εγώ ξέρετε, λαμβάνω αποφάσεις σε ζητήματα προσωπικού εδώ μέσα. Human resources.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Επειδή δεν έχουμε προσωπικό...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πάνει το μάτι μου στα εργασιακά. Καταλάβατε; Έχω φοβερό ένστικτο σ' αυτά...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Όχι μόνο σ' αυτά. Γενικά.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πες το έκτη αίσθηση, πες το κληρονομικό χάρισμα...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πες το φανάρι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Κι εδώ μυρίζομαι τον εργαζόμενο του μέλλοντος: τεράστια πείρα, ελάχιστες απαιτήσεις κι έναν ευχάριστα δοσολικό χαρακτήρα!

ΑΦΡΟ

(Ενθουσιάζεται)
Δοσολικό. Δουλεύω. Σας δουλεύω;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Εγώ πάλι μυρίζω κάτι καμένο. Πεντάνοστηρηρηρηρηρη! Ξέχασες πάλι τίποτα στο φούρνο;

Μπαίνει η Πεντάνοστημη αναφοκοκκινισμένη.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Όχι, γιατί; Τι έγινε; (Βλέπει το Άφρο που έχει σπεύσει κοντά της και την φαχουλεύει, τη μυρίζει κλπ) Τι 'ναι αυτό; Τι χαριτωμένο που είναι! Τι είναι;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Έλα μου ντε...

ΑΦΡΟ

(Την πλησιάζει)
Άφρο...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Εγώ είμαι η Πεντάνοστημη. Χαίρω πάρα πολύ. Αδερφή των κοριτσιών.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(ξινά)
Ετεροθαλής.

Το Άφρο τις περιεργάζεται να δει ομοιότητες.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Εξαιρετικά ετεροθαλής. Από άλλη μάμαν... και άλλον παπα... Ευτυχώς!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(συναμοστικά)
Εν ολίγοις, η κυρία Λουίζα, η μάνα της, τύλιξε τον μπαμπά μας. Χηρευάμενοι κι οι δυο. Ήταν και λίγο μπόυφος ο μακαρίτης...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Δείχνει την αδερφή της)
Καταραμένη κληρονομιά...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(αλλάζοντας κουβέντα, σπάζοντας την αμηχανία, στο Άφρο)
Κι εσείς... τι;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μαρμιτόνι. Ο βοηθός κουζίνας που ζητούσες. Άρτι προσληφθείς. Προσληφθείσα. Προσληφθέν.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αγόρι είναι;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Αυτό παίζεται ακόμα.

ΑΦΡΟ

Προσληφθείς! Πρόσληψη! Πρόσκληση!
(Χοροπηδάει από χαρά)

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τέλεια! Θα 'χω παρέα στην κουζίνα.

ΑΦΡΟ

Παρέα. Πάρτυ. Πάρ' τα όλα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Για ένα λεπτάκι. Να κοπάσει ο ενθουσιασμός s' il vous plaît. Πώς θα προλάβουμε κάποιον-κάποια-κάποιο τελοσπάντων χωρίς interview; Τι το κάναμε εδώ μέσα; Αμερικαν μπαρ;

ΛΦΡΟ

Interview; English;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ακριβώς. Ή είμεθα επιχείρηση κύρους ή όχι. Λοιπόν. Άρχεται η δοκιμασία: Ξέρετε τι ονόμαζαν ρεστοράν στη Γαλλία του 18ου αιώνα, μαντάμ; Μεσιέ; Whatever.

ΛΦΡΟ

Whatever. For ever and ever you'll stay in my heart... (Άρχίζει να τραγουδάει το σχετικό τραγούδι και μαζί του τραγουδάνε πρώτα η Πεντανόστιμη και μετά η Πανωραία, η οποία σταματάει απότομα μόλις την κοιτάει αυστηρά η αδερφή της)

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Κατάλαβα. Απορία ψάλτου βηξ. Ρεστοράν, ραυνε, έλεγαν ένα είδος ζωμού κρέατος tan θρεπτικού που σε αναστήλωνε, σου έκανε restauration. Ζερό στην πρώτη ερώτηση.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Έχει τρακ το καμμενούλι.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Άγνοια έχει. Question numéro deux. Γιατί ονομάστηκε τουρνεντό Ροσίνι το γνωστό πιάτο με μανιτάρια τρούφες και φιλέτο βοδινό;

ΛΦΡΟ

Βοδινό. Βόδι.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Θα το εκλάβω ως αυτοκριτική. Γιατί ο περί σου επέμενε να παρακολουθήσει την παρασκευή αυτής της οπεσιαλιτέ. Ο σεφ εταίρησε και ο Ροσίνι του είπε et, alors toumez le dos! Γυρίστε μου την πλάτη. Compris;

Το Άφρο χαρούμενο που το κατάλαβε γυρίζει την πλάτη του. Η Πεντανόστιμη το γυρίζει πάλι μπροστά γρήγορα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Last chance. Πώς φτιάχνεται η μασσαλιώτικη μπουγιάμπεσα, κυρία μου. Κύριε. Whatever. Ξέρετε;

ΛΦΡΟ

Ξέρετε!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Είδες, Παναρέτη μου; Ξέρει. Και να μην ξέρει, θα του μάθω εγώ. Φαίνεται πανέξυπνο.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Και ευχάριστα δουλικό.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πάρ' το που σου λέω. Το χρειαζόμαστε. Θα το κάνω ξεφτέρι, θα δεις.

Το Άφρο της στέλνει συνέχεια χαμόγελα, την πάνει κλπ.

ΛΦΡΟ

Θα δεις. Είδα. Εν είδα, ότι ουδέν είδα!

Η Πεντανόστιμη του κάνει νόημα να σωπάσει.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πώς το 'πε αυτό;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τρομερό! Μιλάει και αρχαία ελληνικά; Κορίτσια, αυτό είναι τέρας μορφώσεως! Θα το προλάβετε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Σιωπά. Όλοι κρέμονται από το στόμα της) Τέλος πάντων. Προσλαμβάνετε λόγω φόρτου εργασίας. Δοκιμαστικώς και αμισθί, φυσικά.

ΛΦΡΟ

(χαρούμενο)
Φυσικά! Φύση! Παραφύση!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(στην Πεντανόστιμη, σιγά)
Γιατί ενθουσιάστηκε αυτό; Μήπως είναι πολύ βλαμμένο;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Είναι απλούστατα ο εργαζόμενος του 21ου αιώνα... Ευγνώμων που προσφέρει τη δωρεάν εργασία του.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Απλώς δεν έχει προσαρμοστεί ακόμα. (Το παίρνει απ' το χέρι) Έλα 'δώ εσύ παιδί μου να σου δείξω τα κατόπια. Έλα να δεις τι ωραία θα περάσουμε...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Δεν πιστεύω να πιάσετε την πάρλα και να παραμελήσετε το φόρτο εργασίας σας;

ΛΦΡΟ

Φόρτο. Φόρτωμα. Μου 'γινες φόρτωμα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι ξεστομίσεις, αγάριστο δουλάκι;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Απολύεσαι!

ΛΦΡΟ

Νυν απολύεις τον δούλο σου, δέσποτα. Δεσποτική. Παναγία μου, Δέσποινα. Θέέ μου! Σ' έχω κάνει θεό!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Σας ικετεύει, κορίτσια, δεν το ακούτε; Δεν είναι καθόλου αγάριστο. Έπειτα, το χρειαζόμαστε. Έχουμε να καθαρίσουμε, να φωνίσουμε, να ετοιμάσουμε γρανίτες και φρουτοσαλάτες, να επιλέξουμε σαλατικά, αλλαντικά, αυγά, λουλούδια για τις συνθέσεις, να μαρινάρουμε τα κρέατα της εβδομάδας, να προετοιμάσουμε τους βασικούς ζωμούς, να φιλοκόψουμε τα λαχανικά...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τέλος πάντων. Και μην ξεχάσετε να ξαναπλύνετε τα τραπεζομάντιλα.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Συνή; Γιατί;

ΠΙΝΟΓΡΑΙΑ

Γιατί υποφιάζονται πως έχουν λεκέδες!

Τ Κ Η Ν Η 5**ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ**

Θα μου ανακοινώσεις τέλος πάντων το μηνιαίο απολογισμό των περιοδικών μου; Μ' έσκασες.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μην το λες απολογισμό, αγόρι μου, αυτό το πράμα. Το καλοκεύεις.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πώς να το πω;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κηδεύοχαρτο. Άκου: Καλοκύθια με τη ρίγανη: πτώση 14%. Στην Κρήτη και στη Μάνη, αιμοσταγής κουζίνα, πτώση 18%. Πλύνε καλά πιάτο, πτώση 29%. Μόνο οι Κασιτές σπεριές έκαναν την έκπληξη και ανέβασαν το πράξ τους κατά 30% αυτό το μήνα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Είδες το αφιέραμα στην κουζίνα των μεταναστών;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μιαρέ, ως μην έβαζα στο εξώφυλλο 6 ρωσίδες με το μπούτι έξω και θα σου 'λεγα εγώ...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Τι λες, θρε σθεόφοβε; Πιστεύεις ότι βοηθάει το γυμνό σε περιοδικό γευσιγνωσίας;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ας είμαστε ρεαλιστές. Παντού βοηθάει το γυμνό. Και στο περιοδικό της αρχιεπισκοπής να το θάλεις, θα αυξηθούν οι θεοόσοι. Πρώτα πεινάει το μάτι και μετά το σπασάχι. Αυτό ήταν το πρώτο πράγμα που με δίδαξε ο αείμνηστος πατήρ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ο πατήρ μου;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Όχι μόνο σοό. Σου και μου. Σαν παιδί του με είχε, όπως ξέρεις. Όταν εσύ απούδαζες στα εξωτερικά και δεν του 'στελνες ούτε χαιρετίσματα, εγώ σπούδαζα δίπλα του.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αφού τον άντεχες...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ήταν σοφός άνθρωπος ο αείμνηστος, Πολύδωρε. Σκέτη Οξφόρδη. Ο εφευρέτης των 10 εντολών της αγοράς.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ξέρω, όσε. Εντολή πρώτη: Άρπαζε και μη ερευνά!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μόλις δεις τις πωλήσεις να πέφτουν αγόρι μου, μου έλεγε, δύο είναι τα φάρμακα του ανασηκώματος: Μπούτι ή στήθος.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ*(Σηκώνεται εκνευρισμένος)*

Ναι, αλλά τώρα ήρθα και ανέλαβα εγώ. Και εγώ τα σιχαίνομαι αυτά. Γιατί εγώ δεν είμαι ο πατέρας μου!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ*(Του ξεφεύγει)*

Δυστυχώς.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ορίστε;!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Δυστυχώς για την κυκλοφορία μας, λέω, Πολύδωρέ μου. Τι μάρκετιγκ έμαθες τόσα χρόνια στα εξωτερικά; Δεν πουλάς με το σταυρό στο χέρι αγόρι μου.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Και με τι πουλάς; Με το μπούτι;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ή το στήθος. Γούστα είναι αυτά.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ*(Ξανακάθεται απογοητευμένος)*Δεν έχεις κι άδικο... Εκεί κατόντησε ο κόσμος... αυτά θέλει. *(Ξαναπετάγεται πάνω οργισμένος πάλι)* Ε, όχι λοιπόν, Πολυκράτη, δεν έχεις δίκιο. Δε φταιει ο κόσμος που πέφτει τόσο χαμηλά. Εμείς τον ρίχνουμε, γιατί έτσι θγάζουμε πιο εύκολο χρήμα. *(Σκέφτεται λίγο)* Άρα;**ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ**

Άρα η συνταγή είναι τέλεια! Λίγος κόπος, πολύ χρήμα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Άρα εμείς έχουμε την υποχρέωση να τον ανεβάσουμε πάλι. Άκου. Μόλις μου ήρθε μια ιδέα. Και την κυκλοφορία των περιοδικών μας θα τονώσουμε και το καλό παράδειγμα θα δώσουμε. Θα οργανώσουμε διαγωνισμό μαγειρικής για επαγγελματίες και ερασιτέχνες σεφ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Σιγά τη νουβοτέ!

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

...με τη διαφορά πως θα μπορούν να λάβουν μέρος μόνο γυναίκες σεφ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τώρα μίλησες! Για μπες σε γαργαλιστικές λεπτομέρειες...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Σκεφτόμουν πως οι γυναίκες σεφ είναι σπάνιο είδος, πρέπει να τις ενθαρρύνουμε με κάθε τρόπο. Να τους δώσουμε κίνητρα. Και επειδή οι γυναίκες έχουν...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

...και στήθος και μπούτι...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ*(Τον κοιτάει αυστηρά)*

...και φαντασία και ευαισθησία, θα βραβεύσουμε την πιο απλή και ευφάνταστη δημιουργία. Εννοείται ότι θα δημοσιεύσουμε σ' ένα εορταστικό τεύχος όλες τις συνταγές των διαγωνιζομένων. Μαγειρική από καρδιάς, θα είναι ο τίτλος. Το εξώφυλλο θα κοσμήσει η νικήτρια, φυσικά. Η προκήρυξη του διαγωνισμού θα δημοσιευτεί σε όλον τον περιοδικό τύπο. Να το μάθουν όλες. Να γεμίσουν οι σελίδες μας με...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

...ωραίες γκόμενες...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

...με νέα ταλέντα, με υπέροχες...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

...γάμπες...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

...ιδέες...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μωρέ, άσε τις ιδέες. Κοίτα να έχουν άπαιχτη...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

...προσωπικότητα;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

...κορμάρα...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Συνεννοηθήκαμε;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι ρωτάς, δεν το βλέπεις;

Σ Κ Η Ν Η 6**ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ**

Συνεννοηθήκαμε; Κατάλαβες αυτά που σου είπα; Μπράβο. Για πες μου, λοιπόν. Επανάληψη. Τι την κάναμε την κατασρόλα;

ΑΦΡΟ

iiiiiiiiii (Κάνει πως χτυπάει το κεφάλι του με την κατασρόλα) ...Βρασιός ψυχής!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τι κάνουμε με την ντομάτα;

ΑΦΡΟ

(στηγκά)
Σαλάτα τα 'κανες! Οσοοοοοοοο.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πώς μαγειρεύουμε το ψάρι;

ΑΦΡΟ

Ψiiii... Μου ψήνεις το ψάρι στα χεϊλή!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Εγώ; Γιατί μιλάς έτσι; Με απελπίζεις. Άλλα σου λέω εγώ, άλλα μου λες εσύ.

ΑΦΡΟ

(Δυσανασχετεί, δεν ξέρει τι να κάνει για να επικοινωνήσει) Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μίλα κανονικά. Σε ικετεύω. Τι θέλεις; Τι σκέφτεσαι; Δε σε πιάνω.

ΑΦΡΟ

(Της αρπάζει το χέρι και το ακουμπάει στο μέρος της καρδιάς της) Δεν πιάνω; Πιάσε.
Ένα φως τυλίγει τις δύο, που ξεκινάει από την καρδιά. Μια μελωδία ακούγεται. Οι δύο κοιτάζονται έντονα στα μάτια. Η Πεντανόστιμη κάνει ένα θήμα πίσω.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αυτό θέλεις να μάθεις; Τι είναι αγάπη; Ούτε αυτό το ξέρεις; Άχ, πώς να στο εξηγήσω... Υπάρχουν πολλές αγάπες... αλλά τελικά είναι μία...

ΑΦΡΟ

Πολλές... μία. Πολέμια; (τρομαγμένα) Πόλεμος!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Όχι, όχι πόλεμος. Πώς να στο πω... Αγάπη είναι... αυτό που κάνει μια μάνα να δίνει και τη ζωή της την ίδια για το παιδί της.

Ακούγεται μια φωνή μητέρας που ουρλιάζει νευρωσικά. Το Άφρο τρομάζει και κρύβεται.

ΜΗΤΕΡΑ

Θα κάνεις ό,τι σου λέω εγώ, αλλιώς θα σε ρημάξω στο ξύλο, σκατόπαιδο!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αγάπη είναι η αόρατη κλωστή που ενώνει τα αδέρφια για όλη τους τη ζωή.

Μια άκρη της σκηνής με τις δύο αδερφές φωτίζεται.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μπορώ να προσβάλω τη διαθήκη της μαμαπ, κύριε Νομική; Άδυσνατώ να συναλλάσσομαι άλλο μ' αυτή την ηλίθια.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άκου την ανήθικη τι σκέφτηκε! Ευτυχώς που είχα ένα προαισθημα και πλαστογράφησα τη διαθήκη...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αγάπη είναι αυτό που σε κάνει να θυσιάζεις το δικό σου συμφέρον για το καλό του φίλου σου. Να τον εμπιστευθείς σαν τον εαυτό σου.

Σε μια άλλη άκρη της σκηνής φωτίζεται ο Πολυκράτης που μιλάει στο τηλέφωνο. Το Άφρο πονάει μ' αυτά που ακούει.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ*(στο τηλέφωνο)*

Άκου, να το υπογραμμίσω στη δημοσίευση. Νέες και καλλιγραμμες μαγειρίσες ζητούνται για το διαγωνισμό. Μη μου μαζευτούν όλες οι πανούκλες εδώ μέσα. Δε θα το δει, μην ανηρχεις. Κι άμα το δει, θα του πω εγώ ένα φέμα και θα σε καλύψω. Μην αγχώνεσαι ρε, τον ελέγχω το θλάκα, μου έχει εμπιστοσύνη σου λέω.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αγάπη είναι να μην έχει νόημα ο κόσμος δίχως τον αγαπημένο. Να πολεμάς να ανθίσεις μέσα στο χειμώνα, για να πιστέψει εκείνος στα θαύματα. Να χαμογελάς το πρωί, επειδή ξημέρωσε άλλη μια μέρα που θα τη ζήσεις μαζί του. Να ευγνωμονείς τον ήλιο, επειδή φωτίζει το πρόσωπό του, να προσκυνάς τη μέρα που του σώσαν τον έστελε στο δρόμο σου...

Φωνή off άντρα που ουρλιάζει και τρομάζει το Άφρο.

ΚΩΣΤΡΑΣ

Τσακίσο και φύγε από μπροστά μου. Ανάθεμα τη μέρα που σε γνώρισα!

Το Άφρο στέκεται στη μέση της οκνηής με τρομαγμένο όφθαλμό. Κάνει ήχους κλάματος. Η Πεντανόστιμη εμφανίζεται στη δεξιά άκρη.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Α... όχι, όχι μην απελπίζεσαι. Εγώ έχω εμπιστοσύνη κι εσμένενα. Θα φτιάξουν όλα σιγά-σιγά. Κι οι αδερφές μου, μην κοιτάς που φέρονται έτσι, θα καταλάβουν κι αυτές. Οι άνθρωποι είναι καλοί κατά βάθος. Απλώς φοβούνται. Φοβούνται μήπως τους επιτεθούν κι ορμήν' αυτοί πρώτοι. Τρέμουν μην προδοθούν, γι' αυτό προδίδουν. Πάνε να φιλήσουν και τελικά δαγκώνουν. Αλλά μπορούν ν' αλλάξουν όλα, πιστέψέ με. Λίγη εμπιστοσύνη να δείξουμε, τόσο δα ν' ανοίξει ο καθένας από μας την καρδιά του, και το θαύμα θα γίνει! Άρκει να μην εγκαταλείψουμε.

Τραγουδά η Πεντανόστιμη.

*Θα 'ρθει η μέρα που το θαύμα θα συμβεί
και η αγάπη θα μου αλλάξει τη ζωή
Θα με πάρει απ' το χέρι
και την άνοχη θα φέρει
Θα στεγνώσει τη βροχή*

Από την άλλη μεριά εμφανίζεται ο Πολύδωρος και τραγουδάει.

*Είμαι η γη ένας πλανήτη φυλακή
Γιατί μ' έστελέες θεέ να ζω εκεί;
Μες το μίσος και τη φρίκη
που θανάτου το οικοπέδο
Δες με τρέμω σαν παιδί*

Τα φάτα χαμηλώνουν, η ατμόσφαιρα θυμίζει όνειρο. Δεν ξέρουμε αν το ζουν ή το φαντάζονται αυτό: Πλησιάζουν οι δυο τους και χορεύουν, ενώ τραγουδούν μαζί το ρεφρέν του τραγουδιού κοιτάζοντας ο ένας τον άλλο στα μάτια.

*Αχ, ποό είναι η αγάπη
Ποό είναι το φως
Μας υποσχέθηκαν τον ήλιο
μα είμαι φτωγός
Ένα και θα παίζει η μπάντα
Θα σε αγαπά για πάντα
Θα φωτρώσουνε στους ώμους μου φτερά
Θα πετώ από χαρά*

Απομακρύνονται θίαια –ο ένας δεξιά, η άλλη αριστερά– ξανά στην πραγματικότητα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

*(Ψιθυρίζει λυπημένα πάλι)
Μα είναι η γη ένας πλανήτης φυλακή.*

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

*(χαμογελαστά)
Θα 'ρθει η μέρα που το θαύμα θα συμβεί...*

Σ Κ Η Ν Η 7

Οι δύο αδερφές μαλλιοτραβιούνται. Η Παναρέτη προσπαθεί να πάρει περιοδικό που της κρύβει η Πανωραία πίσω απ' την πλάτη.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Φέρ' το 'δω είπα!!! Γιατί το κρύβεις; Κάτι μαγειρεύεις εσύ... (Το αρπάζει και το ψάχνει).

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άσ' το κάτω! Περιέχει ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Δεν πειράζει, εγώ είμαι αναισθητή. (Το βρίσκει) Λα... αυτό έκρυβες ύπουλο πλάσμα. (Διαβάζει) Προκρύσσεται διαγωνισμός μαγειρικής από το περιοδικό *Καυτές πιπεριές*. Μόνο για γυναίκες σεφ, νέες και καλλίγραμμες. (Στην αδερφή της) Άρα, εσύ αποκλείεσαι. Καλά, θα πάω εγώ!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Γιατί αποκλείομαι; Δεν είμαι εγώ νέα και καλλίγραμμη;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ρητορικό είναι το ερώτημα;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

... Ναι... Όχι! (επιφυλακτικά) Τι είναι ρητορικό;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ξέχνα το νέα και καλλίγραμμη. Σεφ είσαι; Πού πας; Ξέρεις να μαγειρεύεις;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Γιατί εσύ ξέρεις;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Για σένα μιλάμε τώρα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ωραία, εγώ δεν ξέρω, αλλά ξέρει... η Πεντανόστιμη.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Να τ' αφήσεις αυτά. Την Πεντάνοστη τη σκέφτηκα πρώτη εγώ!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Εγώ τη σκέφτηκα πρώτη!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Με τι, αγάπη μου; Για να σκεφτείς χρειάζεται και το σχετικό εργαλείο. (Δείχνει το κεφάλι). Τρέχουν και οι δύο να προλάβουν φωνάζοντας.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πεντάνοστηρηρηη!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πεντανόστιμηρηρηη!

Εμφανίζεται αναφοκοκκινιομένη η Πεντανόστιμη, και από πίσω το Λφρο.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Με φωνάζετε, κορίτσια; Τι είναι; Τι θέλετε;

ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΖΙ

(ασθμαίνοντας)

Θέλω να μαγειρέψεις για μένα σ' ένα διαγωνισμό!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Διαγωνισμό; Τι ωραία! Να μαγειρέψω ευχαρίστως, αλλά για ποια απ' τις δυο; Για σένα ή για σένα;

ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΖΙ

Για μένα!

ΛΦΡΟ

(Δείχνει την Πεντανόστιμη που έχει μείνει άναυδη)

Για σένα!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Ταράζεται, χαμογελάει και λέει δειλά)

Κοίτα που δεν το 'χα σκεφτεί! Λες; Τι λέτε κορίτσια; Να λάβω μέρος κι εγώ στο διαγωνισμό; Εννοείται θα μαγειρέψω για σας πρώτα. Ε;

ΑΔΕΡΦΕΣ

Ε... (Πανωραία) Ευχαρίστως, ναι... (Παναρέτη) αλλά... (μαζ) ΟΧΙ!

Σ Κ Η Ν Η 8**ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ**

Καλά θρίαμβος, ε; Δεκάδες υποψήφιος! Δεκάδες τηλεφωνήματα δημοσιογράφων. Έχω ιδέες ο άνθρωπος, τι να λέμε τώρα!

Ο Πολύδωρος τον κοιτάει απορημένος.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Τι λες τώρα; Δική σου ιδέα ήταν ο διαγωνισμός;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Αλλά;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Τέλος πάντων, δεν έχει σημασία. Τι θέλουν οι δημοσιογράφοι;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι να θέλουν, τα γνωστά. Συνεγτεύξεις, φωτογραφήσεις, κουτοσομπολιά, τζέρτζελο να γίνεται...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αυτό δεν το είχα σκεφτεί!...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Το είχα σκεφτεί όμως εγώ. Όπως πάντα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Σκέφτεται θορυβημένος)

Το πολύ-πολύ κάνουμε μια πρεζ κόνφερανς. Να τα πούμε μια κι έξω σε όλους. Μη μου ζητάς να τρέχω να μιλάω στον κάθε άγνωστο. Δε θέλω να δω τη φάτσα μου στα κοσμικά στα καλά καθούμενα.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ξέρω, ξέρω... Θέλεις να κυκλοφορείς σαν κοινός θνητός ανάμεσα στο πλήθος. Θέλεις κανέναν να μην ξέρει ότι είσαι ο γνωστός μεγιστάνας του τύπου. Μην αγχώεσαι. Η λύση είναι εδώ. (Δείχνει το κεφάλι του)

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ακούω.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Απλά τα πράγματα. Ποιος έχει επικοινωνιακό χάρισμα εδώ μέσα; Εγώ. Ποιος μπορεί να μανιπουλάρει τον τύπο; Εγώ; Ποιος δε φοβάται να εκτεθεί στο αδηφάγο βλέμμα της κοινής γνώμης;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Εσύ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μπίνγκο! Εγώ λοιπόν θα πάρω τη θέση σου. Θα θυσιάσω, φίλε μου. Γιατί; Γιατί αυτό μου ζήτησε πριν πεθάνει ο αείμνηστος. Το γιο μου και τα μάτια σου, μου είπε.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(δύσπιστα)

Σου είπε;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μου είπε! Άρα, αφού τόσα χρόνια έλειπες και κανείς δε σε ξέρει, θα εμφανιστώ εγώ ως εσύ και θα διευθύνω το διαγωνισμό. Καλό;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(μπερδεμένος)

Καλό, αλλά...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι αλλά; Πολύ καλό! Γλιτώνεις τη βαθούρα, τα κουτοσομπολιά, παραμένεις ινκόγκνιτο, τι άλλο θέλεις;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Θέλω να είμαι παρών στο διαγωνισμό. Θέλω να δοκιμάζω τα φαγητά, να δω με τα μάτια μου ποια μαγειρίσσια έχει ψυχή, ποια αξίζει το βραβείο...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κανένα πρόβλημα. Θα σ' έχω δίπλα μου. Βοηθό μου. Έτσι θα τα δοκιμάσεις και θα τα δεις όλα, χωρίς να σου δώσει σημασία κανένας.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Είσαι οίγουρος πως θα το χάψουν;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Θα το χάψουν και μάλιστα αμάσητο! Εγώ παιδί μου έχω, πώς να το πω, ηγετικό προφίλ, έχω γεννηθεί φίρμα. Αλλά... βλέπεις... αδικία. Εσένα ο πατέρας σου έφτιαχνε περιοδικά, κι ο δικός μου τα πουλούσε στο περίπτερο.

ΠΟΥΚΑΔΩΡΟΣ

Γιατί; Τι έχει το περίπτερο δηλαδή;

ΠΟΥΚΑΡΑΤΗΣ

Τοίχες έχει. Είδες κανέναν να κάνει προκοπή με τις τοίχες;

ΠΟΥΚΑΔΩΡΟΣ

Δεν έχει μόνο τοίχες, μην το υποτιμάς.

ΠΟΥΚΑΡΑΤΗΣ

Συστά, έχει και σοκοφρέτες.

ΠΟΥΚΑΔΩΡΟΣ

Έχεις παράπονο; Τυχερός είσαι. Άγιος άνθρωπος ήταν ο πατέρας σου. Την μπουκιά απ' το στόμα του έβγαζε για σένα.

ΠΟΥΚΑΡΑΤΗΣ

Ακριβώς. Μια μπουκιά υπήρχε. Όποιος προλάβαινε την άρπαζε. Τέλος πάντων τώρα. Για τον πατέρα μου τον ίσως θα μιλάμε; Εδώ έχουμε καυτά θέματα. Λοιπόν, το συμφωνήσαμε; (Χτυπάει το κινητό του) Μάλιστα. Θέλετε τον κύριο Πολύδωρο Παναγιού; (Χαμογελάει στον Πολύδωρο) Τον πετύχατε! Ο ίδιος! Πολύ ευχαριστώ, αγαπητέ. Βεβαίως να την κάνουμε και τη φωτογράφιση. Λοιπόν, αν ρενοί από μένα, σας περνάω στα βοηθά μου να ρυθμίσετε τα πρακτικά. (Δίνει το τηλέφωνο στον έκπληκτο Πολύδωρο)

ΠΟΥΚΑΔΩΡΟΣ

(Τα έχει χαμένα)
Μάλιστα. Εμπρός. Ποιος είμαι; Είμαι... ο... βοηθός μου...

ΣΚΗΝΗ 9

Η Πεντανόστιμη είναι στο κέντρο της κουζίνας. Οι αδερφές από δεξιά και αριστερά την τραβάνε η καθέμιά προς το μέρος της, την πιέζουν να σκεφτεί κάτι τέλειο για τη δική τους συμμετοχή στο διαγωνισμό. Το Άφρο στη μέση τρέχει αλαφιασμένο από 'δώ κι από 'κει.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Με καταμπερέψατε, κορίτσια. Δε βοηθάτε. Τι ακριβώς θέλετε από μένα; Για ποια να μαγειρέψω πρώτα; Τι δικά να χρησιμοποιήσω;

Οι δύο αδελφές τραγουδούν.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Θέλω αστακούς
Θέλω γαρίδες
Θέλω και φρέσκες συναγρίδες
Θέλω φρεσκότατες τοπιούρες

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μα...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Θέλω δουλειά κι όχι μουρμούρες!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Παραμερίζει την αδερφή της)

Βρες μου σπαράγγια
Βρες μου χέλια
Βρες μου κρασιά και θρες μου μέλια
Βρες μου χαβιάρι του Καυκάσου

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μα...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άσε τα μα και άντε θιάσου!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Την παραμερίζει)
Εγώ προηγούμαι
Στην πάντα εσύ
Η μοίρα μου είναι
να λάμψω στη γη
Βραβείο να πάρω
και φήρμα να γίνω

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μα...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι μα; Αποκλείεται
στον πάτο να μείνω!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Τη σπρώχνει)
Εγώ το 'πα πρώτη
Εγώ προηγούμαι
Εγώ της κουζίνας
ετούτης ηγούμαι
Εμένα θ' ακούσεις
που σε διατάζω

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μα...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι, μα, αγαίρευτη;
Μ' ακούς που φωνάζω;

Οι δυο αδερφές αποχωρούν. Η Πεντανόστιμη μένει με το στόμα ανοιχτό. Το Άφρο τη χαιδεύει για να την παρηγορήσει.

ΑΦΡΟ

Αυτό... αδερφές... αδερφική αγάπη;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μ' αγαπάνε, ναι... αλλά...

ΑΦΡΟ

Αλλά... όχι!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μ' αγαπάνε, σου λέω. Κατά βάθος, δηλαδή... Απλώς... (Εκεί σπάει, κρύβει το πρόσωπό της στα χέρια και αρχίζει να κλαίει)

ΑΦΡΟ

(Ταράζεται κι αρχίζει να τη χαιδεύει. Πιάνει τα δάκρυα. Κοιτάει το χέρι της) Άσα. Νερό; Μόλις φωτιά εκεί, (Δείχνει την καρδιά της) νερό εκεί; (Δείχνει τα μάτια)

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Ησούχασε, δεν είναι τίποτα. Στεναχωριέμαι λιγάκι, γιατί... ήθελα να πάω σ' αυτό το διαγωνισμό, να μαγειρέψω τη σούπα που μου 'κανε η μακαρίτισσα η μανούλα μου, όταν αρρώστανα μικρή. Να με δει από κει που είναι και να ευχαριστηθεί. Αυτό δεν ήταν φαγητό, βάλαμο ήταν. Έτρωγα μια κουταλιά και παφ! μου πενούσαν όλα, κι αρχίζαμε το παιχνίδι. (Σανακρύβει το πρόσωπό της) Πόσο μ' αγαπάς; Τη ρωτούσα. Ως το φεγγάρι, την Αφροδίτη και τον Άρη, μου έλεγε.

ΑΦΡΟ

Εγώ σου 'πα. Κάνε σούπα.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πώς να πάω; Θα θυμώσουν...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Εμφανίζεται αίφνης)

Και μη σου μπει καμιά ιδέα να πας στο διαγωνισμό. Τρία πιάτα απ' το ίδιο χέρι; Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη, θα μας πιάσουν.

ΑΦΡΟ

(στην Παναρέτη)

Κλέφτες. (Η Παναρέτη την κοιτάει βλοσυρά) Κλαύτα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Και φρόντισε να μη το μάθει κανείς πως θα μαγειρέψεις για μας. Θα το κάνεις κρυφά!

Η Παναρέτη φεύγει, και το Άφρο αρχίζει να χοροπηδάει από χαρά. Αρχίζει να τσιγκλάει την Πεντανόστιμη.

ΑΦΡΟ

Ναι. Ναι. Ναι. Κρυφά. Θα το κάνεις κρυφά!

Σ Κ Η Ν Η 1 0

Σκοτάδι. Από την άκρη του ενός διαδρόμου ακούγεται η φωνή της Πεντανόστιμης.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Με το ένα, με το δύο, με το τρία. Έτοιμη, Παναρέτη; (Φωταψία πάνω της. Κρατάει σκεπασμένο πιάτο. Το ξεσκεπάζει τελετουργικά) Λατακοκαραβίδα γεμιστή με μανιτάρια σπάκε. Αφρόγαλο με μαύρο χαβιάρι σερβούγκα. Συνοδεύεται με ψαρονέφρι, μαριναρισμένο σε κρασί Μπαρμπαρέσκο.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πανωραία! Ταρτάρ από ιαπωνικό φιλέτο κόμπε με καρυδόψιχα. Σάλτσα από τοματίνια Σαντορίνης με πικραλίδα, δροσοσταλίδες αρμπαρόριζας και σκόρδο.

Η Παναρέτη το παίρνει, το μυρίζει με στριμμένη μούρη και τελικά...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Pas mal, pas mal...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Έχει κάνει πολύ φανταζί χτένισμα. Το αρπάζει χωρίς ευχαριστώ και το μυρίζει)

Πω πω, σπάζει μύτες! Εγώ παιδί μου δε μαγειρεύω, ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Παναρέτη!

Η Παναρέτη φεύγει και η Πανωραία πηγαίνει προς το κέντρο της σκηνής που φωτίζεται, και βλέπουμε τον Πολύδωρο και τον Πολυκράτη να περιμένουν εδέσματα για να κρίνουν. Μπαίνει.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Καλημέρα σας, χαίρετε.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(Την κοιτάει αποδοκιμαστικά)

Εσείς χαίρετε κυρία μου. Γιατί εμείς...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Για το διαγωνισμό ήρθα... που ζητούσατε νέες και καλλίγραμμες σεφ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Εμείς ζητούσαμε αλλά... Ουκ αν λάβους παρά του μη έχοντος...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Παρντόν; Εκεί προς το τέλος σας έχασα...

Ο Πολύδωρος τον σπρώχνει για να σταματήσει.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ελάτε κυρία μου, παρακαλώ. Δείξτε μας, τι ετοιμάσατε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ετοιμάσαμε... ταρτάρ από γιαιπωνέζικο φιλέτο με καρυδάκι, μια σαλτσούλα από κάτι ντοματάκια απ' τη Σαντορίνη, πικραλίδα, δροσοσταλιές από αμπάριζα και τι άλλο να δεις... Ένα λεπτό, το 'χω, το 'χω...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Καλά κυρία μου, δεν ξέρετε τι μαγειρέψατε;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πώς δεν ξέρουμε... Απλώς πάθαμε ένα διάκενο μνήμης.

Ο Πολύδωρος δοκιμάζει λίγο.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Και σκόρδο. Μάλιστα. Νόστιμο. Μπράβο σας. Μαγειρεύετε χρόνια;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Χρόνια όχι, γιατί βλέπετε είμαι και... μικρή.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αυτό μοιάζει με πιάτο έμπειρης μαγειρίσσας, όμως... Μήπως είστε...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ε, ναι, είμαστε, ψέματα να λέμε; Είμαστε... προικισμένες απ' τη φύση...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(ψυχρά)

Καλώς, κυρία μου. Καταγράψαμε τη συμμετοχή σας. Μπορείτε να πηγαίνετε τώρα.

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

Θα ειδοποιηθώ, μόλις κερδίσω;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μάλιστα.

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

Και πότε το βλέπετε αυτό;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Πιπέ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πιπέ δεν ξέρεις πόσο θα κρατήσει ο διαγωνισμός, εννοεί. Αν μας έρθουν πολλές υποψήφιος, θα αργήσουμε λιγάκι να βγάλουμε αποτελέσματα.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Άντε στο καλό τώρα. (Σηκώνεται και την οδηγεί σχεδόν με το ζόρι έξω)

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

Καλά. Τα στοιχεία μου είναι στο χαρτάκι πάνω στο πιπέ, εντάξει; Να ρωτήσω κάτι τελευταίο; Τι θέλετε να δώσω για τη φωτογράφιση; (Επειδή την κοιτά απορημένος) Του εξωφύλλου, ντε.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τίποτα.

ΠΑΝΟΡΑΙΑ

(Χαχανίζει)

Τίποτα, ε; Άτακτο αγόρι. Σκανδαλιάρικο...

Φεύγει κουνημένη και λιγιστή. Ακούγεται τραγούδι.

ΣΚΗΝΗ 11**ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ**

Οραία, να πάω. Πώς να πάω; Δε θα καταλάβουν ότι λείπω;

ΑΦΡΟ

Εγώ (Χοροπηδάει τρελά) μπλα μπλα μπλα... ουουου... καταλάβουν όχι. Κατάλαβες; Όχι.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Θα τις απασχολήσεις για να μην πάρουν είδηση ότι λείπω; Αυτό λες;

ΑΦΡΟ

Αυτό λες. Τζετζιζέλες.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Κι αν με δει κανείς; Αν με γνωρίσουν; Φοβάμαι, θα γίνει φασαρία και θα την πληρώσεις και συ...

Το Άφρο κάνει μερικές νευρικές κινήσεις, μετά χαίρεται σαν να σκέφτηκε κάτι και βγάζει ένα κομμάτι από τη φόρμα του. Το δίνει στην Πεντανόστιμη που το κοιτά απορημένη.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τι κάνεις εκεί; Τι είναι αυτό;

Το Άφρο της το βάζει όλο ενθουσιασμό στο πρόσωπο, απομακρύνεται λίγο, την κοιτάει και λέει κομικά.

ΑΦΡΟ

Τι 'ναι αυτό; Ποια είναι αυτή; (Τραγουδάει) Ποια είναι εκείνη που κατεβαίνει στα άσπρα ντυμένη...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δηλαδή, αν το φορέσω, δε γνωρίζομαι; Δε θα με καταλάβουν;

ΑΦΡΟ

(ανακουφισμένο)

Με κατάλαβαν!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(με άγχος)

Δηλαδή να πάω. Θα τα καταφέρω, ε; Αφού το θέλω τόσο, θα τα καταφέρω. Ε;

ΑΦΡΟ

(Σηκώνει τους ώμους υποδηλώνοντας το αυτονόητο)

Εεεε...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δηλαδή να φτιάξω τη σούπα; Τι λες;

ΑΦΡΟ

(αγανακτισμένο από την καλυσιεργία)

Σου 'πα!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Τρέχει)

Καλά ντε, μη φωνάζεις. Λοιπόν. Έχουμε και λέμε. Ανάβουμε το μάτι. Οραία. Τώρα ρίχνουμε τη ντομάτα να βράσει...

ΑΦΡΟ

(στην κατασρόλα)

Βράσε!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Ανακατεύουμε να μη μας καεί.

Το Άφρο της ξεφεύγει και πάει να ξαναβάλει το χέρι του στην κατασρόλα. Την ακουμπάει και καίγεται.

ΑΦΡΟ

Καεί! Καεί!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δεν μπορείς να κάτσεις λίγο σι' αυγά σου;! (Στην κατασρόλα) Άντε ντοματούλα μου βράσε, δεν έχουμε καιρό.

ΑΦΡΟ

Καιρός αίθριος. Βαρομετρικό υψηλό.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τώρα τη δοκιμάζουμε, (Δοκιμάζει) μμμμ... ξυνοούτοικη. Θέλει λίγη ζάχαρη. Την ξαναδοκιμάζουμε, μμμμ... (Το Άφρο τη μμείται κάνοντας κι αυτό μμμ...) Γλυκούτοικη. Ζητάει λίγο balsamico. Την ξαναδοκιμάζουμε.

ΑΦΡΟ

(μμούμενο)

Μμμμ...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αναλατούτσικη. Έχει ανάγκη λίγο αλάτι... Δοκιμή. (Μαζί με το Άφρο) Μμμμμ... βαρετούτσικη...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δε βάλαμε πιπέρι! Και λίγο ginger για δύναμη! (Παίρνει ένα γιγάντιο μύλο και κάνει να ρίξει στη γλώσσα του Άφρο και μετά στο φαί). Τι άλλο; Τι άλλο; Τι άλλο έβαζες, μανούλα;

ΑΦΡΟ

Λουίζα.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Λουίζα; Πώς το ξέρεις πως την έλεγαν Λουίζα;

Το Άφρο θγάζει το κουτάκι με το αρωματικό και της δείχνει.

ΑΦΡΟ

Λουίζα.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Α, αυτό εννοείς. Λες να έβαζε λουίζα στη σούπα της; (Μυρίζει) Ναι. Ναι... Κάτι μου θυμίζει αυτό το άρωμα. (Ρίχνει) Έτοιμη. Τη σερβίρουμε σ' ένα ωραίο πιάτο. Και ρίχνουμε μια στάλα κρέμα, για να ζωγραφίσουμε στη μέση ένα αστέρι. Για γούρι. Έλα δοκίμασε.

Το Άφρο δοκιμάζει και θγάζει ευχαριστημένους ήχους. Μετά η Πεντανόστιμη ετοιμάζεται να δοκιμάσει κι αυτή.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Καταπίνει)

Πολύ νόστιμη. Αλλά... (πολύ απογοητευμένη) δεν είναι η σούπα της μανούλας μου.

ΑΦΡΟ

(Ενθαρρύνει)

...σαν μανούλας σου, μανούλα μου.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Όχι, όχι. Της μανούλας μου δεν ήταν απλώς νόστιμη. Ήταν... μαγική! Και νεκρούς ανάσταινε... Τι έβαζε που το ξεχνάω; Κάτι έβαζε... Τι όμως; Τι;

ΑΦΡΟ

Τι; Τι; Τικ τακ τικ τακ.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Περνάει η ώρα, ε; Σωστά. Έλα, πάμε μην έρθουν και μας δουν... να κρύψουμε τη σούπα.

ΑΦΡΟ

Σούπα, σάπα!

ΣΚΗΝΗ 12

Ο Πολυκράτης με τον Πολύδωρο περιμένουν και κοιτάνε τα ρολόγια τους.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κανονικά αυτή θα έπρεπε να την παρατήσουμε και να

φύγουμε. Ποια είστε μαντάμ και στήνετε ολόκληρο μεγιστάνα του τύπου;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Έλα μεγιστάνα, ηρέμησε...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Όχι, ποια είστε μαντάμ;

Μπαίνει η Παναρέτη με αέρα, κουβαλώντας το σκεπασμένο πιάτο της.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Βοήθου. Ποιος απ' τους δυο τυγχάνει ο μεγιστάν, παρακαλώ, δια να του απευθύνω το λόγο;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Εγώ, κυρία μου. Πολύδωρος Παναγίου, βαθύπλουτος.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Είστε και φαίνεστε, τι ρωτώ η άφρων... Παναρέτη Πονηρού, εύπορος.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Το παιδί από 'δω είναι βοηθός μου.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Αδιαφορεί για το βοηθό)

Προετοιμάστε παρακαλώ, κύριε Παναγίου, τους γευστικούς σας κάλυκες να δεχτούν ένα ηδονικό σσκ. Αστακοκαραβίδα γεμιστή με μανιτάρια σιτάκε. Αφρόγαλο με μαύρο χαβιάρι σερβούγκα. Συνοδεύεται με ψαρονέφρι, μαριναρισμένο σε κρασί Μπαρμπαρέσκο. (Ξεσκεπάζει το πιάτο της και το εναποθέτει μπροστά στον Πολυκράτη. Ο Πολύδωρος απλώνει το προυνί του να δοκιμάσει, και αυτή ταχύτατα του χτυπάει το χέρι) Κάτω τα κουλά σας, χρυσέ μου. (Γυροφέρνει λάγνα τον Πολυκράτη που χασκογελάει κολακευμένος) Αφήστε τον επαύοντα να δοκιμάσει. Αφήστε τον άντρα το σωστό, τον πλούσιο, να κάνει τη δουλειά του. Τα μεταξωτά... you know... θέλουν κι επιδέξιους... you know...

Ο Πολυκράτης γελάει κολακευμένος και δοκιμάζει...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μμμμμ... Αριστούργημα. Φαντάστικο! Κυρία μου εσείς είστε ο... (στον Πολύδωρο) πες μου, παιδί μου, έναν κλασικό συνθέτη, που στακάρησε το μυαλό μου...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(αγριεμένος, αλλά ο άλλος δεν παίρνει χαμπάρι) Μπραμς.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

...είστε, επιτρέψτε μου την έκφραση, ο Μπραμς της κουζίνας.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(ναζάρικα)

και... σας αρέσει ο Μπραμς, κύριε; (Βλέπει εν τω μεταξύ τον Πολύδωρο που ξαναπάει να δοκιμάσει) Κάτω τα κουλά σου, είπα! (Στον Πολυκράτη) Θα σας μαλώσω, κύριε Παναγίου μου. Δώσατε θάρρος στο χωριάτη και θα μας ανέβει και στο κρεβάτι τώρα...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι να κάνω, ωραία μου κυρία. Σκοτώστε με... είμαι καλός!

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(εκνευρισμένος)
Κύριε Παναγιού, έχετε ραντεβού σε τρία λεπτά. Αργήσατε. Πρέπει να πηγαίνετε...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κυρία μου, το θλιβερό καθήκον με καλεί. Θα σας ξαναδώ... στην τελετή θράβευσής. (Τη συνοδεύει)

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Τον ακούει να υπόσχεται, και φωνάζει εκνευρισμένος)
Τελειώσατε;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(αίφνης έντρομος και δουλικός)
Μάλιστα, τελειώσαμε... (Βλέπει που η Παναρέτη παραρνεύεται από το δουλικό ύφος και ξαναλλάζει στού) ...παιδί μου.

Η Παναρέτη και ο Πολυκράτης τραγουδούν.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κοόκλα ξέρεις, ο μπος είμαι εγώ!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Θα κερδίω στο διαγωνισμό;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Σε γουστάρω, γιατί είσαι μπελάς!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μάκις σ' είδα μου 'ρθε ταμπλάς!

ΜΑΖΙ

Ένας-ένας δεν είναι αρκετός
Μα μαζί σου με τρέμει ο θεός!
Λα λα λα λα
Μου χρωστά, μου χρωστά, η ζωή μου χρωστά
Και με σένα θα πάω μπροστά!

Η Παναρέτη φεύγει όλο χαμόγελο. Ο Πολυκράτης ξανακάθεται χαμογελαστός.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Καλά, γαμώ τα άτομα αυτή, ε; (Συνειδητοποιεί ότι το σφεντικό του δεν είναι καλά) Τι έγινε; Μύγα σε τσίμπησε;

Εκείνη τη στιγμή μπαίνει η Πεντανόστιμη ντροπαλά φορώντας τη μάσκα της. Η μουσική αλλάζει και γίνεται η μουσική που χόρευαν στο όραμα της αρχής.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(Μουρμουρίζει καχύποπτα)
Τι 'ναι τούτο πάλι;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Με συγχωρείτε. Ήρθα για το διαγωνισμό...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(Μουρμουρίζει)
Ποιο διαγωνισμό; Πατρινό καρναβάλι για πάντα;

Ο Πολύδωρος σηκώνεται και την πλησιάζει σαν υπνωτισμένος. Κοιτάει μια το καλυμμένο πρόσωπο, μια τη σούπα. Ο Πολυκράτης θέλει να την ξεφορτωθεί.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Δεν ακούει γιατί έχει την προσοχή της στον Πολύδωρο που πλησιάζει μαγεμένος)
Τι είπατε, κύριε...;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Παναγιού. Αφήστε τη συμμετοχή σας στο βοηθό μου. Τα στοιχεία τα έχετε πάνω, φαντάζομαι. Μπορείτε να πηγαίνετε. Θα ειδοποιηθείτε.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ήρθεσ επιτέλους...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Μαγεμένη, επίσης, επαναλαμβάνει)
Επιτέλους...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Με συγχωρείτε. Τι λέω; Ποια είστε; Γνωρίζομαστε; (Πλησιάζει και προσπαθεί να τη δει χωρίς να τα καταφέρει) Τι κρατάτε στα χέρια σας; Μυρίζει απίστευτα.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δοκιμάστε να δείτε. Η ντοματόσουπα που έκανε η μακαρίτισσα η μητέρα μου είναι.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ντοματόσουπα σε διαγωνισμό σεφ; Καλά που δε μας φέρατε αυγά μάτια...

Η Πεντανόστιμη σκύβει το κεφάλι ντροπιασμένη.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τέλος πάντων. Κυρία μου, ο χρόνος σας τελείωσε, όπως προφανώς και της μακαρίτισσας της μανούλας σας. (Γελάει μόνος του) Καλά, ρέντα έχω σήμερα!

Ο Πολύδωρος εν τω μεταξύ δοκιμάζει και... ακούει μουσικές, βλέπει αστεράκια κλπ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Δεσποίνες...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

...Πεντανόστιμη.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Έχετε απόλυτο δίκιο... πεντανόστιμη είναι... Με ποια όμως έχω την τιμή; Δε βλέπω τα στοιχεία σας.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πεντανόστιμη...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κόλλησε η βελόνα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Βέβαια εγώ ένας βοηθός είμαι... η γνώμη μου...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Τον διακόπτει)
Δεν έχει καμιά σημασία...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ναι... Η γνώμη μου δεν έχει καμιά σημασία... Ποτέ όμως δεν έχω φάει τίποτα απλούστερο και νοστιμότερο... (Γεύεται) Παράξενο. Έχετε βάλει λουίζα!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(Χαμογελάει αλόκληρη)
Το καταλάβατε!

Εκείνη την στιγμή μπαίνει η Πανωραία φουριόζα. Η Πεντανόστιμη τη βλέπει και τρομάζει. Γυρίζει πλάτη να μη δει το πρόσωπό της.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(όλο νάζι)
Γύρισα...

Ο Πολυκράτης εν τω μεταξύ σηκώνεται να διώξει την Πανωραία.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κακώς!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Αχ, θεούλη μου. Πρέπει να φύγω. Από πού να φύγω;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Ακολουθεί την Πεντανόστιμη)
Γιατί; Γιατί;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Σκέφτηκα να σας αφήσω κι έναν άλλο αριθμό τηλεφώνου, γιατί στο σπίτι υπάρχουν άτομα που με φθονούν, καταλαβαίνετε γιατί...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Δεν καταλαβαίνουμε, αλλά δε μας πειράζει.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Φοβάμαι μην αποκρύψουν το μήνυμά σας.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Για να το αποκρύψουν, πρέπει να το στείλουμε πρώτα, οπότε ουδείς φόβος υπάρχει.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πάλι σας έχασα.

Εκείνη τη στιγμή μπαίνει και η Παναρέτη. Ο Πολυκράτης παρατάει την Πανωραία και τρέχει ενθουσιώδης προς την Παναρέτη.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Bonsoir!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Η αδερφή μου! (Πάει να κρυφτεί και πέφτει πάνω στην Πεντανόστιμη, η οποία πανικόβλητη πλέον, πάει στην έξοδο)

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(στην Πεντανόστιμη)
Πού πάτε; Πού πάτε; Πείτε μου τουλάχιστον το όνομά σας...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(νομίζοντας ότι απευθύνεται σ' αυτήν)
Δεν έχει γεννηθεί ο άντρας που θα ξεχάσει το όνομα το δικό μου, κύριε!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Παναρέτη, Παναρέτη, Παναρέτη. Ικανοποιηθήκατε τώρα;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ecco homo!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(αμήχανος που δεν την καταλαβαίνει)
Παρτόν;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ιδού ο άντρας! (Δείχνει τον Πολύδωρο) Να αποσυρθούν τα υβρίδια!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Σοστ... Μην υβρίζετε...

Η Πεντανόστιμη εξαφανίζεται, και ο Πολύδωρος γυρνάει απογοητευμένος.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Σκέφτηκα να σας δώσω το προσωπικό μου τηλέφωνο. Για να είμαι σίγουρη πως, όταν βραβευτώ...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(ταυτόχρονα με την Πανωραία)
Να είστε σίγουρη...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Δεν αντέχει και πετάγεται)
Μην είσαι σίγουρη!

Οι δύο αδερφές κοιτάζονται, βάζουν μια κραυγή και φεύγουν η μια δεξιά και η άλλη αριστερά.

Σ Κ Η Ν Η 13

Ο Πολύδωρος και ο Πολυκράτης τραγουδούν.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Αμάν, τι 'ταν αυτή
Θεέ μου, τι παιδί!
Η γκόμενα γουστάρει σαν παλαβή
Κι εγώ σας το λέω πολύ ανοιχτά
Καθαρά
Την αγαπώ
Ωωωωωω ω ναι!

Κοίτα με, τρέμω πάλι
Με μυαλό θολό
τη γη θα φάω το μωρό να βρω
Αχ, θα τη δω και θα πάθω ζημιά
Είναι τρελό
Την αγαπώ!
Ωωωωω ω ναι!

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αγάπη
Σε βρήκα, μα σ' έχασα πάλι
Και όλα ξαφνικά σκοτείνιασαν ξανά
Γιατί
Αγάπη
Αφού ήρθες στη γη να με σώσεις

Τα χέρια απλώνω εγώ
Θα σ' έχω για οδηγό

Γιατί
Αγάπη
Μες τον κόσμο ήμουν πάντα ξένος
Τώρα πια ξέρω τι περιμένω
Αγάπη
Μ' ακούς που φωνάζω αγάπη, αγάπη, αγάπη

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κοίτα με, είμαι λιώμα
έχω πυρετό
Τη θέλω τώρα, μα πού να τη βρω
Αχ, ένα θαύμα θα με σώσει, παιδιά
Αν δεν τη δώ, θα τρελαθώ
Ωκυωω ω ναι!

ΣΚΗΝΗ 14

Οι δυο αδερφές ακούν ένα τηλέφωνο να χτυπάει.
Τρέχουν αυτομάτως προς τα κει σκοντάφτοντας η μία
πάνω στην άλλη. Προλαβαίνει η Παναρέτη και το ση-
κώνει.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(με λαχτάρα)
Μάμστα! (απογοητευμένη) Λυπάμαι. Δεν είναι εδώ. Est
absente, χριστιανέ μου, δεν ομιλείτε ελληνικά; Μάλι-
στα. Θα της το πω. Αντίο λέμε. Δε θα παραλείψω.

Κλείνει το τηλέφωνο και σιωπηρά αρχίζει να βολτάρει
πάνω-κάτω. Η Πανωραία ανυπομονεί. Την πλησιάζει
περισσότερα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Γιατί είπες ότι δεν είμαι εδώ; Ο εκδότης μου ήταν;
Πες μου, τι σου είπε. Μη με τυραννάς. Λέγε. Το όνει-
ρό μου θα γίνει πραγματικότητα;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Είναι το όνειρό σου να αλλάξουμε το σιφόνι της τουα-
λέτας;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Όχι.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τότε ξέχνα το. Ο υδραυλικός ήταν.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Και ο άντρας ο σωστός, ο ζάπλουτος πού είναι, ρε γα-
μάτο; Βαρέθηκα να περιμένω. Νευρικό κλονισμό θα
πάσω, μέχρι να κερδίσω.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μην μπαινεις στον κόπο, γιατί θα κερδίσω εγώ. Διά-
βασε κανένα περιοδικό τώρα και shut up. Σκέφτομαι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τς

Δεν της απαντάει. Η Πανωραία μουτραωμένη παίρνει
το περιοδικό και αρχίζει να ξεφυλλίζει νευρικά. Η Πα-
ναρέτη κόβει βόλτες μουρμουρίζοντας.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη λατρεμένη μου mama, πα-
ρεπιδημούσα εις τας αιωνίους μονάς ένθα απέδρα
πάσα λύπη κου λου που, κου λου που, για τα έκπαπλα
γονίδια που μου κληροδότησε. Τον papa, εξίσου εκλιπόν-
τα, -γιατί να τον ευχαριστήσω αυτόν τον ανόητο τώ-
ρα; - που εξέλιπεν ενωρίς και μας άφησεν ηρούχους...

Η Πανωραία βγάξει κραυγή και σηκώνεται κραδαίνο-
ντας το περιοδικό.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Παναρέτη, τάξε μου! Τάξε μου!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Σ' έταξε η mama στην Παναγιά της Τήνου, αλλά το
θαύμα δεν έγινε...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άκου: Ο εκδότης της Καυτής πιπεριάς ανοζητά τη μα-
γειρίσσα που διαγωνίστηκε με σουπα στο διαγωνισμό
πρωτοεμφανιζόμενης γυναίκας σεφ. Την παρακαλεί
να επανεμφανιστεί προσκομίζοντας τη νικήτρια σου-
πα της, γιατί δυστυχώς παρέλειψε να αφήσει τα στοι-
χεία της. (Χτυπάει παλαμάκια) Αχ, τι καλά. Κέρδισα!
Με ψάχνει! Μ' αγαπάει!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι θαυμαστή αλληλουχία σκέψεων...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ορίστε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Κάτσε. (Της δείχνει κάθισμα και αυτή κάθεται) Κούνα
τώρα το κενό αυτό κρανίο και πες μου: Πώς στο καλό
οδηγήθηκες σ' αυτό το συμπέρασμα; Μήπως διαγωνί-
στηκες με σουπα;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Όχι, βέβαια.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Α, γεια σου! Μήπως λησμόνησες να αφήσεις τα στοι-
χεία σου;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Είσαι καλά;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αξιολόγησε τώρα αυτά τα δύο δεδομένα. Εντάξει;
(Αυτή κουνάει καταφατικά το κεφάλι) Ωραία. Τι συ-
μπέρασμα θγαίνει;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μ' αγαπάει!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Α, καλά...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(εν αμφιβολία)
Αυτό δε θγαίνει;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Εννοείται. Και τι σκέφτεσαι να κάνεις;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Θα δεχτώ. Καλά δε θα κάνω;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Δεν το ουζητώ. Τι ακριβώς θα δεχτείς;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Το βραβείο. Και την καρδιά του.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Και τα δύο; Δε θα σου πέσουν βαριά;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μπα. Νιώθω σαν έτοιμη από καιρό για την απόλυτη ευτυχία. *(Φτύνεται)* Μπα σε καλό μου. Τι είπα πάλι η διανοούμενη...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Κουνώντας το κεφάλι εγκαταλείπει την αδερφή της και μπαίνει σε δράση)
Πεντάνοστηρηρηη!

Έρχεται η Πεντάνοστημη και το Άφρο.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Με κάλεσε κανείς;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Το καθήκον! Ανασκουμπώσου και φτιάξε την πιο νόστιμη σούπα που μπορείς. Άντε τοακίδια.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Γιατί; Τι έγινε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Έγινε ότι με πήρες στο λαιμό σου με τις περίπλοκες θλακείες που μου μαγείρεψες. Μια σουπίτσα ήθελε ο άνθρωπος. Αυτή βράβευσε. Αλλά... πού έχεις χαμπάρι εσύ από μινιμαλισμό...

Το Άφρο αρχίζει να πετάει απ' τη χαρά του. Η Παναρέτη το κοιτάει έκπληκτη.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Το είχα πει εγώ ότι είναι θλαμμένο...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δηλαδή κέρδισε... η... ντοματόσουπα; *(Χοροπηδάει, αλλά μετά το Άφρο, που την ακούει να μαρτυράει περί ντοματόσουπας, αρχίζει να φωνάζει)*

ΑΦΡΟ

Κρεατόσουπα. Χορτόσουπα. Κοτόσουπα. Ψαρόσουπα!

Η Πεντάνοστημη καταλαβαίνει την γκάφα της και σοβαρεύεται ξαφνικά.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Δε μου λέτε, τι κάνετε εσείς οι δυο εκεί μέσα; Παιρνετε τίποτα;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Συγγνώμη, αφού κέρδισε η... κοπέλα... που έκανε την κρεατόσουπα... εσύ τι τη θέλεις τώρα τη... χορτόσουπα;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Γιατί, η περί ης ο λόγος, τυγχάνει καλή μαγειρίσοσά μεν, ηλιθία δε.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μην το λες...

ΑΦΡΟ

(με άγχος)
Λες;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Το λέω. Δεν άφησε τα στοιχεία της. Οπότε, την ψάχνουν. Οπότε, θα εμφανιστώ εγώ αντ' αυτής. Οπότε, θα μαγειρέψεις εσύ αντ' εμού μια ντοματόσουπα, ώστε να πάρω εγώ το βραβείο αντ' αυτής. Κατάλαβες;

ΑΦΡΟ

(απελπισμένο στην Πεντάνοστημη)

Κατάλαβες; Κατάλαβε!

Η Πεντάνοστημη τα χάνει, δεν ξέρει τι να σκεφτεί και τι να απαντήσει. Κοιτάει τις αδερφές και το Άφρο.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μην κοιτάς εμένα, εγώ δεν κατάλαβα τίποτα *(μετά από μικρή σιωπή)* αλλά... διαφωνώ.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Με τι;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Με... όλο το κόνσεπτ.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ό,τι πεις. *(Στην Πεντάνοστημη)* Έλα κουνήσου εσύ, μην κάθου. Μαγείρευε.

ΑΦΡΟ

Μαγείρευε. *(Δείχνοντας την Πεντάνοστημη στην Παναρέτη)* Τι μαγείρευεις; *(και την Παναρέτη στην Πεντάνοστημη)* Τι μαγείρευεις;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(θορυβημένη)

Και τι σκοπεύεις να κάνεις δηλαδή; Θα φτιάξω εγώ μια... κοτόσουπα, και θα πεις ότι είναι δική σου;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Συγχαρητήρια, το 'πιασες! Κουνήσου είπα.

ΑΦΡΟ

(στην Πεντάνοστημη όλο ενθουσιασμό)

Το 'πιασες; Δεν το 'πιασε!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Άπελθε, μη σε πιάσω στα χέρια μου...

Η Πεντάνοστημη και το Άφρο φεύγουν τρέχοντας.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Έχω στο ψυγείο κοτόπουλο ελευθέρας βοσκής. Θα σου φτιάξω εγώ μια σούπα να γλύφεις και τα δάχτυλά σου.

Το Άφρο φεύγοντας δείχνει τα δάχτυλά του με μια χειρονομία σαν μούτζα προς την Παναρέτη. Η Παναρέτη του γρυλιζει. Αίφνης η Παναώραϊα σηκώνεται πολύ οργισμένη.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άσσο, τώρα κατάλαβα τι μαγειρεύεις! Πας να μου φας τον αρραβωνιαστικό; Κλέφτρα, ε κλέφτρα! Over my dead body! Θα κατόσχω την κότα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Εσφηνικά συνειδητοποιεί)
Κότα: Για κάτω λίγο.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Με υβρίζεις κι από πάνω; Τολμάς;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Και ποιος μου λέει εμένα πως ήταν κατόσουπα; Μπορεί να ήταν σπαραγγόσουπα, καροτόσουπα, μανταρόσουπα, κρεμμυδόσουπα, πατάας, Πανωραία μου, την πάτησες! Τι να κάνω τώρα; (Στον εαυτό της) Αυτό λέγεται κατόσουπα. Να ζητάς απ' την Πανωραία να σου βρει λύση...

Η Πανωραία την κοιτάει έντονα, με αυτοπεποίθηση σηκώνεται και παίρνει το τηλέφωνο. Βλέπει το περιοδικό και σχηματίζει αριθμό. Το σηκώνει ο Πολυκράτης. Η Παναρέτη μένει άταλη. Η Πεντανόστιμη και το Άφρο κρυφακούν με αγωνία.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Παναγίσο, ακούω.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Καλή σας μέρα. Παίρνω για την αγγελία. Για το διαγωνισμό, ξέρετε.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ξέρουμε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ε... σας ομιλεί η νικήτρια. Με τη σούπα.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(Εισευρισμένος γιατί ήλπιζε να μην εμφανιστεί)
Και.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Και... τίποτα... Ήθελα απλά να σας συγχαρώ που με βραβεύσατε. Το αξίζω. Βέβαια έχω κι εγώ τα μικροκαττώματά μου. Είμαι λίγο ξεχασιάρα φέρ' ειπείν. Τι λίγο δηλαδή; Φοβόμαστε για αρχές Αλτοχάιμερ. Δεν ξηρασα μόνο τα στοιχεία μου, αλλά και τι διάολο σούπα έφτιαξα. Κατόσουπα ήταν; Κρεατόσουπα; Γιατί, ξέρετε, είμαι εξπέρ σε όλες τας σούπας.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ντοματόσουπα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Α να! Ντοματόσουπα! Τώρα μου 'ρθε. Και δε μου λέτε... Σκέτη την έφερα ή έχωσα και τίποτα άλλο μέσα για να κάνει πιο... λουσοάτη; Γιατί λίγο γεια σου είμαι, τοηκοόνα όμως στα υικά δεν είμαι...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Με δουλεύετε μαντάμ; Σας παρακαλώ, και έχουμε και δουλειές. (Κλείνει το τηλέφωνο)

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Ισχυρικά)
Είναι λίγο νευρικός, αλλά θα ευτυχίσουμε τόσο που θα χαλαρώσει.

Η αδερφή της την πλησιάζει ενθουσιασμένη.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Πεντανόστιμη! (Εμφανίζεται η Πεντανόστιμη με μια κότα με απελτισμένο ύφος)

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άσε την κότα κάτω και πιάσε τις ντομάτες.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(στην αδερφή της ενθουσιασμένη)
Αδερφούλα μου, τι θαύμα έγινε; Τι illumination ήταν αυτή; Τι σου συνέβη;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(με αποφασιστικότατο ύφος)
Βάζουμε αυτή να φτιάξει την ντοματόσουπα. Τηλεφωνούμε στον άντρα των ονείρων μας και ανακοινώνουμε ότι εδώ κρύβεται η νικήτρια. Έρχεται. Όποια δείξει να προτιμάει αυτός κερδίζει. Η άλλη κάνει πίσω. Οκ;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(έκπληκτη έως θανάτου)
Οκ.

Η Πανωραία σωριάζεται στην καρέκλα της το ίδιο εσφηνικά ξαναπαίρνοντας το ηλίθιο ύφος που ξέρουμε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Γιατί αισθάνομαι τόσο κουρασμένη; Αφού απ' το πρωί κάθομαι.

Σ Κ Η Ν Η 1 5

Από τη μια μεριά του διαδρόμου είναι ο Πολύδωρος και ο Πολυκράτης. Από την άλλη θα βγουν η Πεντανόστιμη και το Άφρο.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Διαβάζει)
«Αγαπητέ μεγαλοεκδότα, με χαρά σας ανακοινώνω ότι βρέθηκε η νικήτρια του διαγωνισμού σας. Ε, ναι, λοιπόν, εγώ είμαι η κατασκευάστρια της νικηφόρου σούπας. Σας καλώ να το διαπιστώσετε με το ίδιο σας το στόμα στο διάσημο εστιατόριο που διευθύνω, ονόματι ΟΙ ΔΥΟΜΙΣΙ ΑΔΕΡΦΕΣ, αύριο και ώρα 8 και μιση. Σας αναμένω σε αναμμένα κάρβουνα. Η νικήτρια.»
Πώς σου φαίνεται αυτό τώρα;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ε... είναι λίγο κάπως, αλλά... ξέρω 'γω... αφού δεν εμφανίστηκε καμιά άλλη... πάμε να δούμε.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αποκλείεται να είναι αυτή. Αποκλείεται να έγραφε τέτοιο γράμμα αυτή.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Και συ πού το ξέρεις; Απ' τις δυο λέξεις που είπατε στο πόδι;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Το ξέρω, το ξέρω. Απ' τον τρόπο που κοιτούσε, που

περπατούσε, που ανέπνεε. Απ' όλα. Δεν είναι αυτή, σου λέω.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Καλά. Μην το ζαλιζουμε... Πάμε να δούμε.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Σιγά μην πάω να συναντήσω αυτό το... το... ψώνιο...

Τότε αστράφτει και θρονιά και ακούγεται η φωνή του *grand chef off*.

GRAND CHEF

Θα πας και θα πεις κι ένα τραγούδι!

Ο Πολύδωρος ταραίζεται, αλλά ο Πολυκράτης είναι φανερό πως δεν έχει ακούσει τίποτα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Τι;!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Δεν άκουσες; Μια φωνή τώρα μόλις είπε «θα πας και θα πεις κι ένα τραγούδι!».

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Α, δεν πάμε καλά... Και;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(αποφασιστικά τώρα)
Θα πάω!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(κοροϊδευτικά)
Και ποιο τραγούδι σκέφτεσαι να πεις;

Από την άλλη μεριά θγαίνει η Πεντανόστιμη και το Άφρο.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δε θέλω! Δε θέλω! Δεν καταλαβαίνεις; Αν τους φτιάξω τη σούπα μου, θα τον χάσω για πάντα. Καλύτερα να πεθάνω, παρά να τη φτιάξω!

Το Άφρο κάνει κάτι κινήσεις κοιτάζοντας ψηλά όλο προσοκία. Ακούγονται οι ίδιες με πριν αστραπές και βροντές.

GRAND CHEF

Θα τη φτιάξεις και θα πεις κι ένα τραγούδι!

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τι;!

ΑΦΡΟ

(γελώντας ικανοποιημένο)
Τι;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μια φωνή τώρα μόλις μου είπε «θα τη φτιάξεις και θα πεις κι ένα τραγούδι!».

ΑΦΡΟ

Και;

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

(σαν υπνωτισμένη)
Θα τη φτιάξω!

Το Άφρο αρχίζει να τραγουδάει κάτι ακατανόητο από τη χαρά του.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τι είναι αυτό πάλι;

ΑΦΡΟ

Τραγούδι!

ΣΚΗΝΗ 16

Στη σκηνή θρίσκονται οι δυο αδερφές βολτάροντας με αγωνία και φτιάχνοντας συνέχεια λεπτομέρειες της εμφάνισής τους. Μπαίνει η Πεντανόστιμη κουβαλώντας τη σούπα. Πέφτουν και οι δύο από πάνω να την εξετάσουν. Δοκιμάζει η Πανωραία.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Να την κι η ντοματοσούπα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(στην αδερφή της, που μόλις δοκίμασε)
Πώς σου φαίνεται;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Σαν... ντοματοσούπα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Καλά, άσ' το. (Δοκιμάζει η ίδια) Μμμ... Καλή είναι αλλά... πολύ ντοματοσούπα, θρε παιδάκι μου...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Είδες που έρχεσαι στα λόγια μου;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Είδα και ανησυχώ... (στην Πεντανόστιμη) εσύ μέσα, και μη βγεις, αν δε σε φωνάξω. Compris;

Ξαναρχίζουν τις θόλτες (μουσική υπόκρουση αγωνίας κορυφούμενης), μέχρι που μπαίνει ο Πολύδωρος πίσω από τον Πολυκράτη. Τότε η μία αρχίζει να σπρώχνει την άλλη για να μπει μπροστά της.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Καλώς τους! Περάστε.

Ο Πολυκράτης μόλις βλέπει την Πανωραία πρώτη.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(ναζιάρικα)
Εμένα ψάχνετε;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ε... Δε θα το έλεγα... (στον Πολύδωρο) Πέσαμε σε ξέρα. Άτακτη υποχώρηση.

Σπρώχνει τον ανόρεχτο Πολύδωρο να φύγουν. Τότε όμως βλέπει την Παναρέτη και αλλάζει γνώμη. Τραβάει τον Πολύδωρο να γυρίσει πίσω.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πού πάτε, εκδότη τών ονείρων μου;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Αι σος πω ότι ξέρω, θα σος γελάσω...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Εμένα δεν φάγνετε;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Εμένα φάγνετε, ε;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(στον Πολύδωρο αμήχανος)
Τι φάγουμε;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αιπή που δε θα βρούμε.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μην απελπίζεστε.
Υπάρχει Θεός. Με βρήκατε!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Κεφάλιας τώρα γιατί είμαι άθεος; Κορίτσια, θέλω να μου ξεκαθαρίσετε κάτι: Τι δουλειά έχετε εσείς οι δυο μαζί;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(με πίκρα)
Είμαστε οδερφές.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Ίδιες δεν είραστε;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(αυστηρά)
Μην ξανοίγεσαι!

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Αιήθεια; Απίστευτο!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τουλάχιστον αυτό ισχυρίζετο η μάμα...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Παραρωθαίνει)
Ποιο έφτιαξε τη σούπα; Να τελειώνουμε.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(στον Πολυκράτη)
Ποιο θέλετε να την έφτιαξε;

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αι σος πω ότι δε με νοιάζει...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αι σος πω πως δε σε ρώτησα...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(κατάζωντας την Παναρέτη)
Δεν το συζητώ. Εσύ!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Εγώ! (Μετά αρχίζουν να σπρώχνονται πάλι, μέχρι που η Παναραία το παίρνει απόφαση και υποχωρεί)

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Της παραμερίζει και πάει να δοκιμάσει τη σούπα)
Δε θα συνεννοηθούμε!

Η Παναρέτη τρέχει και απομακρύνει τη σούπα.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Πού πιας αγκρίκολα; Δε σου μάθανε τρόπους; (Την προτείνει στον Πολυκράτη, όλο μέλι) Έλα, καλέ μου. Έλα να δεις τι έκανα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(Μουρμουρίζει)
Απατεωνιά έκανες...

Ο Πολυκράτης πλησιάζει και δοκιμάζει. Παίρνει ουράνιο ύφος.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Νέκταρ και αμβροσία, γλυκιά μου.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(έκπληκτη)
Καλέ, ντοματόσουπα δεν είναι;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Μην ξανοίγεσαι είπα! (στον Πολυκράτη) Μην αγχώνεστε. Το διπλοτσέκαρα. Δεν είναι κληρονομικό.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ωραία. Πάμε να φύγουμε τώρα.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(αμήχανος)
Μααααα... εδώ βρήκαμε τη νικήτρια.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Θα έλεγα τι βρήκατε, αλλά...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πάμε να φύγουμε, είπα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Αααα... πώς τολμάει και σου μιλάει έτσι;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ε... δεν τον ξεσυνερίζομαι... έχει ψυχολογικά προβλήματα...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Αν δε φύγουμε, κάτι μου λέει πως θ' αποκτήσεις και συ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(παλύ ζορισμένος)
Καλά... λοιπόν... φεύγω. Να μην τα πάρει περισσότερο, γιατί γίνεται επικίνδυνος... Σόρρυ κούκλα, αλλά... δεν μπορώ να κάνω τίποτα...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ένα λεπτό! (Τρέχει στη σούπα και της ρίχνει λίγη σκόνη από το δαχτυλίδι της. Στον Πολύδωρο) Ελάτε να δοκιμάσετε και σεις να πείτε μια γνώμη...

Ο Πολύδωρος απρόθυμα και επειδή τον σπρώχνει ο Πολυκράτης τρώει τη σούπα και σιγά σιγά σωριάζεται κάτω. Ο Πολυκράτης ταραξεται κι αρχίζει να φωνάζει.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Τι έγινε ρε γαμώτο; Τι έπαθε; Καρδιακό; (Σκύβει να αφουγκραστεί την καρδιά του)

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Συμβαίνουν αυτά...

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Τι είναι ο άνθρωπος; Ένα τίποτα...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Πολύδωρε, μ' ακούς;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι Πολύδωρε; Εσύ δεν είσαι ο Πολύδωρος;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μην ορκίζεσαι!... (στο φίλο του) Πολύδωρε, σήκω αγόρι μου. Με κοφοχολιάζεις!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

(στην αδερφή της)

Πώς κάνει έτσι; Δεν πιστεύω να είναι αμφιομοφυλόφιλος...

Η Πεντανόστιμη θγαίνει και βλέπει τον καλό της πεσμένο. Το Αφρο τρελαίνεται από απελπισία.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Τι έγινε; Τι έπαθε; Πείτε μου.

ΑΦΡΟ

Σούπα! Σούπα!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(ατάραχη)

Το μοιραίο, κατά πως φαίνεται.

Η Πεντανόστιμη τρέχει προς τη σούπα, την αρπάζει και τη σηκώνει ψηλά φωνάζοντας.

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μανούλα, πού είσαι να μου πεις το μαγικό συστατικό; Τι έβαζες και μ' έκανες καλά; Βοήθη, σε παρακαλώ. Τον χάνω. Τι να κάνω; Πού να σε βρω να σε ρωτήσω;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Κοίτα αλληλουποστήριξη η εργατιά...

Ακούγονται αστραπές και θρονές και η φωνή του grand chef off.

GRAND CHEF

Και τον πλανητάρχη τι τον έχουμε; Μητέρα ανευρέθη. Σας συνδέω.

ΦΩΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑΣ OFF

Αγάπη έβαζα, παιδί μου. Αγάπη και φροντίδα. (Μια κόκκινη χρυσοάκονη πέφτει από ψηλά μέσα στη σούπα. Ενώ ακούγονται έντονα παλμοί καρδιάς) Πήγαινε τώρα.

Η Πεντανόστιμη πηγαίνει προς τον πεσμένο Πολύδωρο, τον παίρνει αγκαλιά και του δίνει μια κουταλιά. Αυτός σηκώνεται αυτόματα. Οι υπόλοιποι μαζεύονται γύρω από το ζευγάρι παρακολουθώντας τις εξελίξεις.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Δεσποινίς...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πεντανόστιμη...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ποτέ δεν έχω φάει τίποτα νοστιμότερο.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τι γίνεται εδώ;

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Μη ρωτάς εμένα...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πώς σας λένε;

ΠΕΝΤΑΝ

Πεντανόστιμη...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Ναι. Έχετε βάλει λουίζα...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Το καταλάβετε!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Φοβάμαι πως δεν καταλαβαίνω...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(στην Παναρέτη)

Εγώ φοβάμαι μη χάσω εσένα...

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

(Ανασηκώνεται στα γόνατα)

Πες μου πως δε θα ξαναφύγεις.

Η Πεντανόστιμη τον κοιτάει χαμογελώντας, αλλά δε μιλάει και το Αφρο ανυπομονεί.

ΑΦΡΟ

Πες μου. Πες μου.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πώς σε λένε;

ΑΦΡΟ, ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Πεντανόστιμη είπαμε!

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Τρόπος του λέγειν.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Πεντανόστιμη, τα κέρδισες όλα. Το βραβείο, την καρδιά μου, ό,τι έχω και δεν έχω...

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Καλά, τι χαρίζεις ο άφραγκος; Αφού δεν έχει τίποτα...

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Μωρέ έχει...

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Δε με νοιάζει. Εσένα θέλω. Ούτε βραβείο, ούτε τίποτα.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Να το πάρω εγώ το βραβείο, αφού περισσεύει;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ένα λεπτό! Τι γίνεται εδώ; Ο βοηθός σου δίνει τα βραβεία τώρα;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Ε... Δεν είναι ο βοηθός μου. Εγώ είμαι ο βοηθός μου.
Ε... ο βοηθός του.

ΛΦΡΟ

Βοήθειά σας!

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Βοήθεια, δεν καταλαβαίνω.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

(Γονατίζει)

Ποναρέτη, με λένε Πολυκράτη, είμαι ένας άσημος υπάλληλος του κυρίου Παναγιού. Θα μπορούσεις να με αγαπήσεις, γι' αυτό που είμαι;

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Ξέρω 'γω; Μπερδεύτηκα τώρα. Τι είσαι;

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Είρων, ψεύτης, αδιότακτος και πανούργος.

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

(Πέφτει στην αγκαλιά του)

Αγάπη μου!

Τα δύο ζευγάρια φιλιούνται την ίδια στιγμή. Η Πανωραία βλέπει τα δυο ζευγάρια να φιλιούνται και στρέφεται στο Άφρο.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Άφρο, είσαι αγόρι τελικά; (Το πλησιάζει λάγνα) Γιατί αν είσαι... θα σε φιλήσω!

Το Άφρο φεύγει τρομαγμένο πιο πέρα.

ΛΦΡΟ

Ούφο είμαι.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Αγάπη μου! (Πάει να το φιλήσει, κι αυτό διαμαρτύρεται)

Ένας γαλάζιος διαστημικός φωτισμός πέφτει, και τα πρόσωπα παγώνουν στη στάση που είναι, εκτός από το Άφρο που κινείται ανάμεσά τους. Αστράφτει, βροντά και ακούγεται η φωνή του grand chef off.

GRAND CHEF

Ον, εξαφανίσου τάχιστα. Αποστολή σου εξετελέσθη επιτυχέστατα. Εστία γνήσιας αγάπης εμφανίστηκε και εξαπλούται με ανεξέλεγκτους ρυθμούς. Αν δε φύγεις τώρα, σε βλέπω στην αγκαλιά της κυρίας...

Το Άφρο τρομαγμένο σπεύδει να φύγει. Το φως αλλάζει και γίνεται κόκκινο. Τα πρόσωπα ζωντανεύουν ξανά. Ακούγεται μουσική. Όλοι τραγουδούν.

ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Εγώ το 'λεγα πάντα
Η ζωή είναι ωραία
δε σ' αφήνει στην μπάντα

ΛΦΡΟ

Έχει πάνω και κάτω

ΠΕΝΤΑΝΟΣΤΙΜΗ

Μόλις πιάσεις τον πάτο
ξεκινάς ν' ανεβαίνεις

ΛΦΡΟ

Μην το βάζετε κάτω!

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Κάθε βράδυ μονάχος
τη ζωή μου μετρούσα

ΛΦΡΟ

και την έβρισκα λίγη

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

και την έβρισκα λάθος

ΠΑΝΑΡΕΤΗ

Κάθε βράδυ μονάχη
ένα θαύμα ζητούσα

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

Θαύματα δεν υπάρχουν
άκου με που σου λέω
Θαύμα είναι που υπάρχουν
και συνέχεια παλεύω

ΛΦΡΟ

Στην αγάπη πιστεύω!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Το έργο εδώ πως τελειώνει
περιττό να σας πούμε
Ένα διάλειμμα ήταν
στο σκοτάδι που ζούμε

Χάπι εντ επιτέλους
Να ευτυχήσετε όλοι
Και οι τίτλοι του τέλους
πέφτουν πάνω απ' την πόλη

ΜΗΝΑΣ Ι. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε πιάνο με την Μαρίκα Παπαϊωάννου και τον Γεώργιο Πλάτωνα, θεωρητικά και σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη. Στην συνέχεια, με υποτροφία της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών (D.A.A.D) σπούδασε σύνθεση με τον Guenther Becker στην Musikhochschule Robert Schumann του Ντόσελντορφ, απ' όπου αποφοίτησε το 1986 με διάκριση. Είναι επίσης πτυχιούχος της Νομικής Σχολής και διδάκτωρ μουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 1984, τα περισσότερα έργα του έχουν γραφτεί μετά από παραγγελίες και αναθέσεις φορέων όπως: Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Alte Oper Frankfurt, BBC Scottish Symphony Orchestra, Εθνική Λυρική Σκηνή, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Πολυτεχνείο Duesseldorf, Αθήνα - Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1985, Ελληνική Ραδιοφωνία (ΕΡΑ 1, ΕΡΑ3, Μουσικά Σύνολα ΕΡΤ), Ελληνικό Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής, Ελληνικός Μουσικός Κύκλος, Φεστιβάλ Πάτρας, Φεστιβάλ Ηρακλείου Κρήτης, Συμφωνική Ορχήστρα Πάριζ-Σαρτζικ, Φιλαρμονική Δωματίου Καρλορούης, Melos Brass, Duo Contemporain - Ολλανδία, διάφοροι σολίστες, σύνολα μουσικής δωματίου κ.λπ.

Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα, σε όλες τις Σκανδιναβικές γλώσσες, Κύπρο, Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Τσεχία, Βουλγαρία, Ισραήλ, Ιαπωνία, Ιταλία, Αίγυπτο, Μαρόκο, Ειθιοπία, Αυστραλία, ΗΠΑ, έχουν βραβευθεί σε διαγωνισμούς, έχουν διακοσμηθεί σε 19 συνολικά δίσκους βινυλίου και CD σε Ελλάδα, Ιταλία, Ιαπωνία, Γερμανία και έχουν μεταδοθεί από ραδιοφωνίες και τηλεοπτικά δίκτυα διεθνώς. Έχει συνθέσει μουσική συμφωνική, δωματίου, ηλεκτρονική, όπερα και μουσικοθεατρικά έργα,

μουσική για μπαλέτο, μουσική για το θέατρο (Θέατρο Έρευνας, Θέατρο του Νέου Κόσμου, Θεατρική Εταιρεία Αξάνα- Το Τρένο στο Ρουφ) και τον κινηματογράφο: Τ. Παπαγιαννίδη *Θεσσαλονίκη - Τρεις Άνθρωποι*, Μάρσας Μακρή: *Στον Τοίχο* (Βραβείο Μουσικής Διεθνούς Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας 2003), *Στεγνό Καθάρισμα* και *Το Ταμένο*, η οποία το 2003 επελέγη ως υποψήφια για τον «Χρυσό Φοίνικα» του Φεστιβάλ Καννών.

Το 1994 η όπερά του *Viva la Vida* (πρώτο παγκοσμίως μουσικοθεατρικό έργο για την Frida Kahlo) εγκαινιάσει στην Alte Oper Frankfurt το Διεθνές Φεστιβάλ (Frankfurt Feste) για τα 1200 χρόνια της πόλης μετά από παραγγελία των δύο αυτών φορέων. Το 1996 παρουσιάστηκε από την Εθνική Λυρική Σκηνή σε νέα παραγωγή. Σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Goethe, την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Καλαμάτας, το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας και την Ορχήστρα των Χρωμάτων ο Μ. Αλεξιάδης έχει συνθέσει και αυτοσχεδιάσει μουσική για την παρουσίαση πολλών ταινιών (μεταξύ αυτών και το σύνολο σχεδόν του γερμανικού βωβού κινηματογράφου).

Έχει μεταξύ άλλων αντιπροσωπεύσει: την Μουσική Ακαδημία του Ντόσελντορφ στο Τελ- Αβίβ (διαλέξεις και σεμινάρια στην Μουσική Ακαδημία Rubin 1985), την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών (στο Βερολίνο και το Πανεπιστήμιο Λειψίας 1988) και την Ελληνική Ραδιοφωνία (στο Forum Συνθετών / Βρυξέλλες 1986, την ευρωπαϊκή διοργάνωση Βορράς - Νότος 1991 και στο Βαλκανικό Forum Μουσικής 1998, με την σύνθεσή του «Επωδός»). Το 1984 συνέθεσε την μουσική για την τελετή εγκαινίων του Πολυτεχνείου (Technische Fachhochschule) του Duesseldorf. Το 2000 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στην

EXPO του Αννοβέρου με συνθέσεις του για μπαλέτο ενώ το 2003 επελέγη και αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο 3ο Πανευρωπαϊκό Φεστιβάλ Τζαζ (Τεχνόπολις Δήμου Αθηναίων).

Διετέλεσε επί σειρά ετών καλλιτεχνικός διευθυντής σε διάφορα μουσικά ιδρύματα (από το 1992 έως το 1996 ήταν Διευθυντής του Δημοτικού Ωδείου Καλαμάτας. Από το 1989 είναι μέλος του Δ.Σ. -τώρα Β' Αντιπρόεδρος- της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, ενώ από το 2002-2006 ήταν μέλος του Δ.Σ. και γενικός γραμματέας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής).

Έχει συμμετάσχει με εισηγήσεις του σε πανελλήνια και διεθνή μουσικολογικά και θεατρολογικά συνέδρια. Άρθρα και μελέτες του έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά, σε μουσικολογικές, θεατρολογικές και άλλες επιστημονικές εκδόσεις. Το 2003 εξεδόθη η μελέτη του με τίτλο: «Η Ιστορία του Στρατιώτη», μορφή, περιεχόμενο και ανάλυση της μουσικής του Igor Stravinsky. Από το 2000 έως το 2004 δίδαξε στα Τμήματα Μουσικής του Αριστοτελείου Παν/μίου και του Παν/μίου Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

Από το 2004 είναι επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου διδάσκει τους τομείς Μουσικού Θεάτρου και Όπερας.

ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΣΕΛΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Καβάλα. Απόφοιτος του μεταπτυχιακού τμήματος Σκηνοθεσίας του Rose Bruford College for Speech and Drama στο Λονδίνο και του τμήματος Bachelor Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Ουαλίας.

Με την Μέμνη Σπυράτου συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στις εξής παραγωγές: *Η Κυβέλη, ο Βικέλας και η Σύρος* (Ντοκιμαντέρ μικρού μήκους, Παραγωγή: Ινστιτούτο Κυβέλη), *Μικελάκης Άβλιχος* (Ντοκιμαντέρ μικρού μήκους), *Φεστιβάλ ΑΓΩΝ* (Διε-

τές φεστιβάλ αρχαιολογικής-πολιτιστικής ταινίας), *Προς Δεσποινίδα Ηλέκτρα Ατρείδη* βασισμένο σε ποίηση Σ. Βαβούρη και *Συνομιλία Γλώσσας - Μουσικής* (Παραγωγή: Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών). Με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στις παραγωγές *Νόρα* του Ίφεν (σκη. Δ. Ιωάννου), *Σολομώντεια Λύση* του Γιάννη Καλατζόπουλου (σκη. Γ. Καλαϊτζή), *Γυναίκες στα Χιόνια των Κ. και Α. Κούφαλη* (σκη. Γ. Μόσχου). Στο εξωτερικό εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στις παραγωγές *Reckless* του Κρεγκ Λούκας (Actors Guild of Lexington, Κεντάκι ΗΠΑ), *Dust* της Σάρα Ντάνιελς (Millfield Theatre, Λονδίνο), *The Wheel of Life* του Σ. Πέρμιουτ (Young Vic Studio, Λονδίνο). Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις *Όσιον Τέλος των Larson & Lee - Δισκευή* (Θέατρο Βικτώρια - Β' Σκηνή), *Ο Θάνατος και η Κόρη* του Έριελ Ντόρφμαν, *Ο Τυχαίος Θάνατος ενός Αναρχικού* του Ντάριο Φο, *Phyrgo-Giants!* του Μ. Μπλίντεν (Balagula Theatre, Κεντάκι ΗΠΑ), *Το Σόγιερ. Το Κυνήγι Θησαυρού* της Σ. Τσόρπενιγκ και *Ο Μυστικός Κήπος* της Φ. Μπέρνετ (Ragged Edge Theatre, ΗΠΑ).

ΦΑΝΗ ΓΕΜΤΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αριστούχος της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν και απόφοιτος του Θεατρολογικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Απόφοιτος του μεταπτυχιακού τμήματος Μουσικού Θεάτρου του Central School of Speech and Drama του Λονδίνου. Παρακολούθησε μαθήματα ορθοφωνίας (καθηγ. Κ. Παπαλεξοπούλου) και τραγουδιού (καθηγ. Α. Αγγελοπούλου, Α. Τσολάκου, Ν. Παναγιωτόπουλος), επίσης σεμινάρια υποκριτικής με την Aleta Chappelle, head casting director του F.F. Coppola, με το Odin Theatre του Eugenio Barba στη Δανία και με τη Lilo Baur. Συνεργάστηκε με το Θέατρο Τέχνης, Εθνικό Θέατρο,

Θεσσαλικό Θέατρο, Θέατρο Αναλυτή, Παλιό Πανεπιστήμιο, Studio «Πρώτες Ύγες» (ιδρυτικό μέλος του θεατρικού οργανισμού «Πρώτες Ύγες») και με σκηνοθέτες όπως ο Μ. Κουγιουμτζής, Ν. Κοντούρη, Κ. Τσιάνος, Α. Μυλωνάς, Γ. Καλατζόπουλος, Ευ. Γαβριηλίδης, Χρ. Λύγκας, Κ. Σπυρόπουλος, D. Henson κ.ά. Ρόλοι: Σλάυ (*Death Valley Junction* του Α. Οστερμάιερ), Πρόκνη (*Τα Πουλιά* της Τζ. Λώρενς), Τέα Έλβοτεντ (*Έντα Γκάμπλερ* του Χ. Ίφεν), Λιζέτι (*Το Παιχνίδι του Έρωτα και της Τύχης* του Μαριβώ), Κόνσταντς Νέβιλ (*Τα Λάθη μιας Νύχτας* του Ο. Γκόλντμινθ), Χάνυ (*Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;* του Ε. Άλμπυ), Μπιάνκα (*Οθέλλος* του Σαίξπηρ), Χορός στους *Όρνιθες*, *Ορέστη*, *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* κ.ά. Σκηνοθέτησε, επιμελήθηκε μουσικά και συμμετείχε στη μουσική παράσταση *Ερωτική Διαδοχή*. Πήρε μέρος σε musical recitals στο Λονδίνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αριστούχος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης-Κάρολου Κουν (2004). Παρακολούθησε Ιστορία της Τέχνης και Μουσικής στο Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδας - Deere College (1999-2001). Από το 2000 παρακολουθεί μαθήματα τραγουδιού με τη Χ. Κεφαλά.

Έχει παίξει στις θεατρικές παραστάσεις *Ο Μαγικός Αυλός*, Λιμπρέτο Ε. Schikaneder, μουσική W. A. Mozart, μουσική προσαρμογή Α. Ζαφειρόπουλος, κείμενο-σκη. Α. Γιοβαννίνης (Ταμίνο) ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πάτρας 2006-07, *Δωδέκατη Νύχτα* W. Shakespeare σκη. Ν. Χαράλαμπος (Σεμπάστιαν) ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Ρούμελης 2006, *Παρουσίαση-Αφήγηση αφιερώματος στους Beatles* (καλλιτεχνική επιμέλεια Δ. Μαραγκόπουλου) Μέγαρο Μουσικής Αθηνών 2005, *Πού πάει αυτό το λεωφορείο;* κείμενο-σκη. Α. Λαζόπουλος Θέατρο Βρετανία 2004-05, *Απόπειρες κατά της ζωής της Μ. Κριμπ*, σκη.

Α. Καραγιαννοπούλου Θέατρο Τέχνης 2004, *Και ο ύμνος στους θεούς ασ πάλει* μουσικό αφιέρωμα στο Μάνο Χατζιδάκι, σκη. Α. Καραγιαννοπούλου, Θέατρο Τέχνης 2004, *Μια φορά και ένα λεπτό* σκη. Μ. Κουγιουμτζής Θέατρο Τέχνης 2003-04. Το Μάιο του 2007 συμμετείχε στην παράσταση που δόθηκε στην αρχαία Ολυμπία για την Ολυμπιακή επιτροπή στα πλαίσια της ολυμπιακής εκχειρίδας σε σκηνοθεσία Δ. Λιγνάδη και χορογραφία Φ. Ευαγγελινού. Από το καλοκαίρι του 2004 ερμηνεύει τραγούδια συνθετών του έντεχνου ελληνικού ρεπερτορίου σε δημοτικά φεστιβάλ και μουσικές σκηνές. Στην τηλεόραση συνεργάστηκε με το Λάκη Λαζόπουλο στην εκπομπή *Δέκα Μικροί Μήτσοι* υποδουόμενος το φίλο του Τζιμί 2004-05 και συμμετείχε στην τηλεοπτική σειρά *Υπέροχα Πλάσματα* σε σκη. Κ. Φιλιάτου (Alpha-2007). Στον κινηματογράφο συμμετείχε στην ταινία *Κλέφτης ή Πραγματικότητα* σε σκη. Α. Αγγελίδη.

ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

Η Λένα Διβάνη εκτός από συγγραφέας είναι και καθηγήτρια Ιστορίας Εξωτερικής Πολιτικής στη Νομική Σχολή Αθηνών. Εκτός από τις τέσσερις ιστορικές μελέτες της έχει δημοσιεύσει τέσσερα μυθιστορήματα: «Οι γυναίκες της ζωής της», που έχει μεταφερθεί και στην κρατική τηλεόραση, «Εργαζόμενο αγόρι», «Ενικός αριθμός» και «Ψέματα», μία συλλογή διηγημάτων («Γιατί δεν μιλάς για μένα», που πήρε το βραβείο Μαρία Ράλλη για νέους λογοτέχνες), μια νουβέλα («Νάντια»), τέσσερα παιδικά βιβλία. Είναι συνεργάτης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ». Δουλειά της έχει μεταφραστεί στα ισπανικά, ιταλικά, γερμανικά και πολωνικά. Το θεατρικό της ντεμπούτο έγινε το 2002-3 με την *Οραία Θυμωμένη*, που ανέβηκε για δύο σεζόν στο θέατρο «Το Τρένο στο Ρουφ» και ήταν υποψήφιο και τις δύο φορές για το βραβείο κοινού στο νεοελληνικό

έργο στο περιοδικό «Αθηνόγραμμα». Το 2006 ανέβηκε από την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης του Νικηφόρου Παπανδρέου το δεύτερο της έργο, το Οικογενειακό Δίκαιο, που διακρίθηκε στον διαγωνισμό του Κ.Θ.Β.Ε. Η Πεπτανόστιμη είναι το τρίτο –και το πιο ώριμο– θεατρικό της έργο.

ΠΟΡΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σπούδασε Επικοινωνία και ΜΜΕ στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο τμήμα «Λογοτεχνία και Οπτικός Πολιτισμός» του Πανεπιστημίου Sussex της Μ. Βρετανίας. Συνεργάζεται ως πολιτιστικός και μουσικός συντάκτης με εφημερίδες και περιοδικά του Αθηναϊκού Τύπου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΚΟΥΛΑΡΑΚΟΣ

Έχει δουλέψει στο θέατρο, την τηλεόραση και τον κινηματογράφο.

ΜΕΚΚΑΛΗΣ ΖΕΪΤΙΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στο Καζακστάν. Είναι ιδρυτικό μέλος της χορευτικής ομάδας "Breakers without Fear" που έχει κατακτήσει την πρώτη θέση στους Βαλκανικούς Αγώνες Break Dance το 2005 και έχει αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα στο Παγκόσμιο Β.Ο.Τ.Υ (Battle of the Year) στη Γερμανία. Η ομάδα του έχει επίσης συμμετάσχει σε εμφανίσεις των Going Through and σε videoclips (παραγωγές της Family). Το 2004 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας οι "Breakers without Fear" πραγματοποίησαν χορευτική παράσταση στα πλαίσια των εκδηλώσεων που οργάνωσε η εταιρεία Samsung. Τον ίδιο χρόνο εμφανίστηκαν στην Eurovision για παιδιά (παρουσίαση NET). Το 2004 ο Μιχάλης Ζεϊτινίδης ήταν φιναλίστ στο talent show του Antenna, Ελλάδα έχεις Ταλέντο.

ΒΙΒΗ ΚΟΚΚΑ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Απόφοιτος του Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων (Pierce College). Πτυχιούχος της Σχολής Νηπιαγωγών Αθηνών

(1986) και της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης ΒΕΑΚΗ (1989).

Πήρε μέρος στις θεατρικές παραστάσεις *Η Ωραία Θυμωμένη* (Λ. Διβάνη) σκην. Τ. Λύγαρη, στο Τρένο στο Ρουφ (υποψήφια για το βραβείο ερμηνείας στα βραβεία ΚΟΥΝ 2003), *Το Σκλαβί* (Ξ. Καλογεροπούλου) σκην. Θ. Μοσχόπουλος, στο θέατρο Πόρτα, *Ο Βίος του Γαλιλαίου* (Μπρεχτ) σκην. Στ. Ντουφεξής, στο Εθνικό Θέατρο, *Τρισεύγενη* (Κ. Παλαμά) σκην. Ν. Περέλης, στο Εθνικό Θέατρο, *Η Σοφία* (Κ. Δούκα) σκην. Θωδ. Εσπίριτου, στο Εθνικό Θέατρο, *Σελεστίνια* (Φερνάντο ντε Ρόχας) σκην. Στ. Ντουφεξής, παραγωγή Θέταρο Επί τάπητος, *Ψυρρή Μπερζέρ* (Καρλ Φάλεντιν) σκην. Σωτήρης Χατζάκης, στο Θέατρο Πολιτεία, *Το Τέλος του Παιχνιδιού* (Σ. Μπέκετ) σκην. Σωτήρης Χατζάκης, στο Θέατρο Πολιτεία, *Παμέλα* (Γκολντόνι) σκην. Ν. Χατζηπαπός, παραγωγή ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης, *Ικέτιδες* (Αισχύλου) σκην. Στ. Ντουφεξής, παραγωγή Θεατρικός Οργανισμός Δεσμοί, *Ένας Βασιλιάς που Ακούει* (Ίταλο Καλβίνο) σκην. Έλ. Πέγκα, στο θέατρο Φούρνος, *Ο Καλός Άνθρωπος του Σε-Τσοπάν* (Μπρεχτ) σκην. Στ. Ντουφεξής, παραγωγή ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, *Οι Εύθυμες Κυράδες του Γουίντσορ* (Σαίξπηρ) σκην. Στ. Ντουφεξής, παραγωγή ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρούμελης, *Η Κωμωδία των Παραξηγήσεων* (Σαίξπηρ) σκην. Στ. Ντουφεξής, παραγωγή ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρούμελης, *Έξι Νούμερα Ζήλειας* κείμενο και σκην. Έλ. Πέγκα, στο θέατρο Αμόρε, *Φαύστα* (Μποστ) σκην. Θωδ. Εσπίριτου, παραγωγή ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καλαμάτας, *Κόιτα τους* (Μ. Ποντίκα) σκην. Θ. Παπαγεωργίου, στο Θέατρο Στοά, *89-90 FM STEREO* σε κείμενο και σκην. Θ. Παπαγεωργίου στο Θέατρο Στοά και *Μήδεια* (Ευριπίδη) σκην. Λοπ. Παπαθανασίου, παραγωγή Θεατρικός Οργανισμός Δεσμοί.

Έχει πάρει μέρος στις κινηματογραφικές παραγωγές *Ο Βασιλιάς* του Ν. Γραμματικού (υποψήφια για βραβείο

β' γυναικείου ρόλου στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης), *Μορμά* της Κ. Ευαγγελιάκου, *Έλα να σου Πω* της Κ. Φιλιάτου, *Dream a little dream of me* του Αντ. Κόκκινου, *Κορνηλία* της Έλ. Καζαντζίδη, *Απόντες* του Ν. Γραμματικού, *Ελευθέρας Βοσκής* του Γ. Καρκαλέβατου, *Το Τρένο του Τρόμου* του Γ. Μυλωνά, *Η Ζωή Είναι στο Δρόμο* της Έλ. Καζαντζίδη.

Σκηνοθέτησε τις παραστάσεις *Σαλάμι Λέρος Σταματέλος* (Β. Κόκκα), *Athens, 460 BC* (Β. Κόκκα), *Ζώντας στο Χρυσό Λιβάνα* (Β. Κόκκα), *Φαύστα* (Μπόστ), *Αγγελική Παρέμβαση* (Δ. Χαλιώτη - Β. Κόκκα), *Όλα Πηγαίνουν Καλά και Ξαφνικά...* (Δ. Χαλιώτη - Β. Κόκκα), *Πικ-νικ* (Ουίλ. Ινγκ), *Ο Θάνατος του Περικλέους* (Δ. Κορομηλά), *Η Κόρη του Παντοπώλου* (Αγ. Βλάχου), *Η Βεγγέρα* (Ηλ. Καπετανάκη), *Η Τραπεζαρία* (Α.Ρ. Γκέρνυ).

Έχει σκηνοθετήσει εκδηλώσεις για τις εταιρείες: Christian Dior Hellas, NOVA, Scoutway, Novartis, Genzyme, Scharing Plugh, Βήμα για Δημοκρατία Πολιτών.

Έχει συμμετάσχει στις τηλεοπτικές παραγωγές *Ευτυχισμένοι Μαζί*, *Το Κόκκινο Δωμάτιο*, *Εντιμότητα Κερατάδες*.

Έχει διδάξει θεατρικό παιχνίδι, αυτοσχεδιασμό και υποκριτική σε νηπιαγωγεία, παιδικούς σταθμούς, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, στο Μουσικό Γυμνάσιο Παλλήνης, σε σεμινάρια για νηπιοβρεφολόγους, σε ομάδες ενηλίκων στο Δήμο Βριληθίων και στο Δήμο Πι. Πεντέλης.

ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην École des Beaux-Arts στο Παρίσι. Παράλληλα με τη ζωγραφική εργάζεται ως σκηνογράφος, ενδυματολόγος και art director, τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει τιμηθεί τέσσερις φορές με το βραβείο του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Επίσης της έχουν απονεμηθεί τρία

κρατικά βραβεία σκηνογραφίας και ενδυματολογίας.

ΝΙΚΗ ΛΕΙΒΑΔΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών καθώς και αριστούχος της Δραματικής Σχολής Θεατρικά Δρώμενα - Ίασμος το 2004. Σπούδασε κλασικό χορό με την Μίσαγα Ρορσescu και τον Χρήστο Παππίδη καθώς και μοντέρνο (σύστημα limon, release). Έχει παρακολουθήσει μαθήματα κλασικού πιάνου μέχρι τη 2η μέση με τη Λένα Μυλωνά.

Πήρε μέρος στις παραστάσεις *Φεγγαροβδομάδα* (σκην. Θ. Καμινάκη, θέατρο Φούρνος), *Εγκατάλειψη* (ομάδα Σελάνα, Θέατρο της Άνοιξης), *Solitudes* (ομάδα Σελάνα, Θέατρο της Άνοιξης). Συμμετείχε σε χοροθεατρική performance στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Παγκόσμια ημέρα κατά της βίας των γυναικών (Ομάδα Σελάνα). Είναι μέλος της video art ομάδας Activo, όπου και συμμετείχε στο 1ο Φεστιβάλ Διαφορετικότητας με το έργο *Greetings*.

Στον κινηματογράφο συμμετείχε στην καινούρια ταινία του Δημήτρη Κολλάτου (2007).

ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε νομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Σπούδασε χορό στο Χοροθέατρο της Κικής Αγραφιώτη και τραγούδι στο Μακεδονικό Ωδείο.

Ως χορογράφος εργάστηκε σε παιδικούς θιάσους και στο Μαθητικό Πειραματικό Θέατρο Θεσσαλονίκης (βραβείο χορογραφίας στο Φεστιβάλ Ιθάκης). Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με το Θεσσαλικό Θέατρο στην επθεώρηση *Χαιρέτα μου τον πλάτανο*, με τον Οργανισμό Ηπειρωτικού Θεάτρου στο έργο *Ο τελευταίος ασπροκόρακας*, με το Καφεθέατρο «Μπουλούκι» σε *Μονολόγους* του Ντάριο

Φο και Επιθεωρησιακό νόημα, με το Χοροθέατρο Θεσσαλονίκης στο έργο *Στο πανηγύρι την έχασα*.

Στέλεχος του ΚΘΒΕ για πέντε χρόνια έπαιξε στα έργα *Άμλετ, Ιάκωβος και αφέντης, Ο Αλαντίν και το μαγικό λυχνάρι, Ο Μπίντερμαν και οι εμπρηστές, Λυσιστράτη, Τρωίλος και Χρυσήδα, Χάρολντ και Μωντ, Ελένη, Τραχίνιες, Εκκλησιαζουσες, Ο πειρασμός, Το μπαλκόνι κ.ά.*

Από το 1987 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει συνεργαστεί με το Θέατρο 3ης Σεπτεμβρίου (*Δανειστές - Δεσποινίς Τζούλια*), με το Θέατρο Μάσκες (*Μαχαίρι στο κόκκαλο*), με το Θίασο Δ. Πατά (*Ο τελευταίος φλογερός εραστής*), με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων (*Ημέρωμα της στρίγγλας*), με το Πειραματικό Θέατρο της Πόλης της Μ. Ριάλδη (*Άγρια παιχνίδια*), με το Θέατρο Παλκοσένικο του Χρ. Τσάγκα (*Αντιγόνη, Ιφιγένεια εν Ταύροις*) και με το Εθνικό Θέατρο (*Σιωπηλή γυναίκα*). Ερμήνευσε μονολόγους αρχαίας τραγωδίας, στα πλαίσια των Special Olympic Games στο Μόντρεαλ του Καναδά και σε πανευρωπαϊκό συμπόσιο για τη νεοελληνική γλώσσα στη Νιμ της Ν. Γαλλίας.

Στον κινηματογράφο πρωταγωνίστησε στις ταινίες *Η ιστορία του Οιδίποδα* του Ρ. Σίμον και *Ο Τζώνους Κελν, κυρία μου* του Θ. Σκρούμπλου, στη διασκευή της *Ιφιγένειας εν Ταύροις* του Ν. Κούνδουρου για την τηλεόραση, καθώς επίσης και στην ταινία μικρού μήκους της Μάρσας Μακρή *Στεγνό Καθάρισμα*. Παράλληλα συμμετείχε και σε πολλές τηλεοπτικές σειρές.

Το 1996 ιδρύει την Καλλιτεχνική Εταιρία ΑΞΑΝΑ. Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τίβερ παρουσιάζει στη Ρωσία και στην Ελλάδα τη διγλωσση παράσταση της Άννας Καρένινα, όπου ερμηνεύει τον ομώνυμο ρόλο.

Το 1997 δημιουργεί την *Αμαξοστοιχία-Θέατρο «Το Τρένο στο Ρουφ»*, το μοναδικό τρένο-θέατρο στον κόσμο. Για δύο σεζόν (1997-1998 και 1998-1999) παρουσιάζει στο *Θεατρικό Βαγόνι* το

«μιοζύκικα για δύο» *Λαχτάρα για κεράσια*, σε σκην. Ντανιέλ Ολμπρίχοκι, ερμηνεύοντας το γυναικείο ρόλο.

Το 2000 και για τρεις συνεχείς σεζόν παρουσιάζει το έργο *Η Κυρία εξαφανίζεται* όπου πραγματοποιεί την πρώτη θεατρική της σκηνοθεσία.

Το 2001 ανακαινίζει το διατηρητέο Wagon-Restaurant του Orient Express του 1924, εγκαινιάζοντας το *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* με τη μουσικοποιητική παράσταση *Θέλετε δέντρο ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε*, όπου σκηνοθετεί και συμμετέχει. Τη σεζόν 2002-2003 σκηνοθετεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* το κωμικό μιοζύκικα της Λένας Διβάνη *Η ωραία θυμωμένη* και παρουσιάζει την παράσταση *Θέλετε δέντρο ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε* στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Τη σεζόν 2003-2004 σκηνοθετεί στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* τις μουσικοθεατρικές παραστάσεις, *Υπ' ατμόν και Χάρισμα - Η Συμμετρία της Αρμονίας*, η οποία παρουσιάστηκε στα πλαίσια του Πολιτιστικού Προγράμματος Αθήνα 2004.

Τη σεζόν 2004-2005 παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά την παράσταση *Υπ' ατμόν*, αναλαμβάνει την παραγωγή και επιμέλεια της έκδοσης του μουσικού cd της και συνεργάζεται με το θίασο του Romain Rompidou «Compagnie tour de babel» στο έργο *Roèmes et Chants d'Amour*, που παρουσιάστηκε στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.

Παράλληλα σκηνοθετεί τη θεατρική παράσταση *Σπάσε τη σιωπή* του Stephen Poliakoff, που παρουσιάζεται στο *Θεατρικό Βαγόνι*, όπου και πρωταγωνιστεί.

Το καλοκαίρι του 2005, για πρώτη φορά, περιοδεύει με τους συνεργάτες της σε δήμους της Αττικής, καθώς επίσης και σε πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού με τις μουσικές παραστάσεις του «Τρένου στο Ρουφ».

Τη σεζόν 2005-2006 παρουσιάζει για

Δεύτερη χρονιά την παράσταση Σπάσε τη σιωπή και σκηνοθετεί στο Μουσικό Βαγόνι *Orient Express* τη μουσικοχορευτική παράσταση *Κυρία μουσική χορεύετε*; ενώ τη σεζόν 2006-2007 σκηνοθετεί στο Θεατρικό Βαγόνι το θεατρικό έργο της Λένας Διβάνη *Πεντανόστιμη* και στο Μουσικό Βαγόνι *Orient Express* σκηνοθετεί τη μουσική παράσταση *Άλλο Τρένο η Αγάπη*. Τον Απρίλιο του 2007 παρουσιάζει στο Μαρόκο (Ραμπάτ και Καζαμπλάνκα) την παράσταση *Υπ' ατμόν* στο Festival Théâtre & Cultures Méditerranée.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΡΔΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Τρίπολη. Τελειόφοιτος της Μαθηματικής Σχολής. Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου το 1996. Συμμετείχε στο πρώτο εργαστήριο της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου. Πήρε μέρος στις παραστάσεις *Σονάτα που σεληνόφωτος* (σκην. Γ. Μπινιάρης), *Στο όνομα της Ελένης* (σκην. Β. Αναστασίου), *Η κερένια κούκλα* (σκην. Κ. Σαρροπούλου), *Λουκρητία Βοργία* (σκην. Ν. Χαλαλάμπους), *Αντίο, κορίτσι μου* (σκην. Γ. Κιμούλης), *Βερενίκη* (σκην. Β. Αρδίτης), *Υπέρτης δύο αφεντάδων* (σκην. Θ. Μουμουλίδης), *Η ωραία θυρωμένη* (σκην. Τατιάνα Λύγαρη), *Βάκχες* (σκην. Ι. Σιδέρης), *Σπάσε τη Σιωπή* (σκην. Τατιάνα Λύγαρη), *Αντιγόνη* (σκην. Α. Βογιατζής). Με το Εθνικό Θέατρο συνεργάστηκε στις παραστάσεις *Αχαρνείς* (σκην. Δ. Χρονόπουλος), *Βάτραχοι* (σκην. Κ. Τσιάνος), *Ερείς οι άλλοι* (σκην. Β. Αρδίτης) και *Ειρήνη* (σκην. Β. Νικολαΐδης) ενώ με το Κ.Θ.Β.Ε. στο *Γλυκιά μου Ίμμα* (σκην. Π. Μιχαηλίδης) και *Ηρακλής* (σκην. Andrei Serban). Συμμετείχε επίσης στην χοροθεατρική παράσταση *Επτά αγόρια στο Λαβύρινθο/ Τροϊζήνα/ Ο Μύθος της Φαίδρας*, 2 με το Χοροθέατρο «Ανάλια» (χορογραφία: Μ. Τσοούτη), καθώς και στις μουσικές παραστάσεις *Gaia* και *Άσκοπος αλώ-*

βα με το μουσικό Γ. Μαγουλά, *Παρουσίαση* με το φωνητικό σύνολο «ΑΦΡΟΣ» (διεύθυνση: Χ. Αποστολάτου), *Αναπαραστάσεις I-III, Επίκυκλος* (διεύθυνση: Θ. Αντωνίου), *Να μείνουν μόνο τα τραγούδια (Μέρος πρώτο)*, *Να μείνουν μόνο τα τραγούδια (Μέρος δεύτερο)* με τη Δ. Γαλάνη και τον Κ. Μακεδόνα (σκην. Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππας) και στο *Χάρισμα - Η Συμμετρία της Αρμονίας* (σκην. Τατιάνα Λύγαρη).

ΦΟΙΒΟΣ ΡΙΜΕΝΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης Εθνικού Θεάτρου (2003). Είναι φοιτητής επί πτυχίω στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Με το Εθνικό Θέατρο παρακολούθησε σεμινάρια υποκριτικής στη Γάνδη του Βελγίου και συμμετείχε στην τρίτη θερινή ακαδημία θεάτρου, που οργανώθηκε από το Εθνικό Θέατρο στη Μυτιλήνη με θέμα «Αναγέννηση - Ανακύκλωση».

Το 1999 έλαβε μέρος στη βυζαντινή όπερα *Σταύρωση* του Γιάννη Μπουφίδη σε σκηνοθεσία Βαρβάρας Δούκα, στον αρχαιολογικό χώρο του Μυστρά. Το 2004 συμμετείχε στην παράσταση του Εθνικού Θεάτρου *Ποια Ελένη*; σε σκηνοθεσία Μ. Ρέππα και Θ. Παπαθανασίου. Το 2005-2006 συμμετείχε στο έργο *Σπάσε τη Σιωπή* στο Θέατρο Τρένο στο Ρουφ σε σκηνοθεσία Τατιάνας Λύγαρη. Έχει λάβει μέρος στην τηλεοπτική σειρά *Απόστολος και Μόνος* των Ν. Καβουκίδη και Γ. Μιχαλακόπουλου καθώς και στη μικρού μήκους ταινία *Η Λεωφόρος που σκοτώνονται οι γάτες* της Σεβαστιάνας Αναγνωστοπούλου.

ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και στο DanceSpace

Center (NYC) και μουσική στο Ωδείο του Πειραικού Συνδέσμου.

Έχει συνεργαστεί με τις ομάδες: amorphy.org, χορολόγιον, sinequanon, cosmospdance co (NYC), dance free, Ευ Ζην, Δυτικά της Πόλης, Θέατρο της Σιωπής, με την Πειραματική Σκηνή του Εθνικού και με τα θέατρα: Σφενδόνη, Αμόρε, Από Μηχανής, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων και Καλαμάτας. Δουλειά της έχει παρουσιαστεί στο Joyce SoHo *Second Night*, Arts Evolving Theater *solo* (NYC), Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού (i-mar project) *See you in Walhalla*, Πειραιώς 260 *Fwd: See you in Walhalla*. Διδάσκει θεατρική αγωγή σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κίνηση και αυτοσχέδιασμό σε σεμινάρια και εργαστήρια θεάτρου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Για την εικονογράφηση του προγράμματος χρησιμοποιήθηκε υλικό από:

Bendiner, K., *Food in Painting from the Renaissance to the Present*, © Reaktion Books Ltd, London, 2004

Langmuir, E., *Still life*, © National Gallery Company, London, 2001

Mesplède, J., *L' esprit de la cuisine*, © Timee - Éditions, Paris, 2006

Rowley, A., *À table! La fête gastronomique*, © Gallimard, Paris, 1994

Shneider, N., *Still life*, © Benedikt Taschen Verlag GmbH, Köln, 1999

Velazquez Diego, *An old woman cooking eggs*, © Trustees of the National Galleries of Scotland, 2006

Η ιστορία από την πλευρά μου - Στοιχειοποίηση, © Εκδόσεις Ελληνικό Γράμμα Α.Ε., Αθήνα, 2006

Οι παραστάσεις πραγματοποιούνται με την ευγενική συμπαράσταση

EKO ABEE, ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ Α.Ε., 7DAYS, ICAP Α.Ε.

Θερμά ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθειά τους

τον ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
την ALPHA BANK, το ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
το MEGA CHANNEL
τον ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΛΙΒΑΝΗ

και τους

*Θέτιδα Ξανθάκη • Στέλλα Μαμαλάκη • Χρήστο Τερζίδη • Μαρία Τσιμά
Απόστολο Τραστέλη (εστιατόριο «Σπονδή») • Κτήμα Κώστα Λαζαρίδη Α.Ε.*

Τα γαλακτοκομικά προϊόντα ΔΕΛΤΑ κρέμα γάλακτος και ΔΕΛΤΑ στραγγάτο
είναι προσφορά της VIVARTIA ABEE.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΞΑΝΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007-2008

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΓΕΤΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΕΑ ΚΟΥΣΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΚΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΤΣΙΟΣ, ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ, ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΣΕΛΑΣ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ, ΛΑΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Διεύθυνση παραγωγής ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - Οργάνωση παραγωγής ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γραμματεία ΕΥΗ ΚΑΡΙΤΖΗ - Ταμίας ΚΑΙΤΗ ΣΚΟΥΡΤΗ
Χειριστής κονσόλας φωτισμού ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΕΦΕΡΑΝΗΣ
Ηχολήπτης - Χειριστής κονσόλας ήχου ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ηλεκτρολόγος ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΑΣ Σιδηροκατασκευές ΘΑΝΑΣΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
Συλοκατασκευές ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΧΤΑΝΙΔΗΣ
Studio - Εγγραφή ΝΙΚΟΣ ΣΙΝΙΩΡΟΣ

Υπεύθυνη προγράμματος ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ
Επιμέλεια ύλης ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΜΑ
Εικαστική σύνθεση εξωφύλλου LEO BURNETT

Καλλιτεχνική επιμέλεια ΤΕΤΗ ΚΑΜΟΥΤΣΗ
Φωτογραφίες προγράμματος ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΡΔΙΟΥ
Ψηφιακή επεξεργασία FOTOLIO + TYRICON Α.Ε.
Εκτύπωση ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

*Ο λιλιπούτειος χώρος σιδηροδρομικής αισθητικής
που δημιούργησε η Τατιάνα Λύγαρη
για την καλύτερη εξυπηρέτηση των φίλων
της Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου Το Τρένο στο Ρουφ
μπροστά στο σταθμό του Μετρό Ακρόπολη*

ART GALLERY

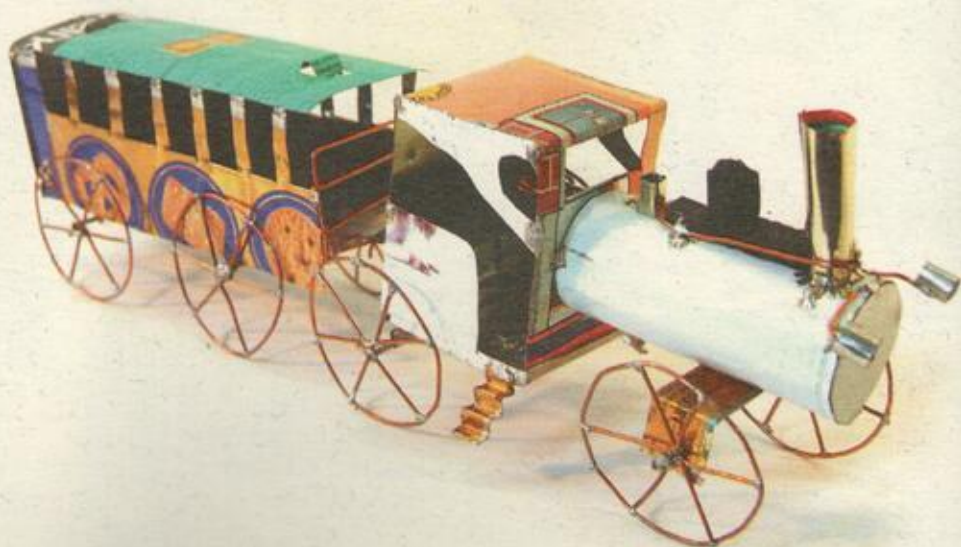
Επιλεγμένα διακοσμητικά και
χρηστικά αντικείμενα
βιβλία, παιδικά παιχνίδια καθώς και
πρωτότυπα κοσμήματα
εμπνευσμένα από την ιδέα του τρένου
που δημιουργούν ειδικά για σας και το

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

γνωστοί καλλιτέχνες

BOX OFFICE

Προώληση ειστηρίων
για τις θεατρικές και μουσικές παραστάσεις
και ενημέρωση
για τις υπόλοιπες καλλιτεχνικές δραστηριότητες
της Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου
Το Τρένο στο Ρουφ

Μακρυγιάννη 5-7 • Μετρό Ακρόπολη • τηλ. & fax: 210 9243 609 • e-mail: trainth@otenet.gr

www.totrenostorouf.gr

Wagon Restaurant

Επιβιβαστείτε

*και ταξιδέψτε μαζί μας
στο μαγικό κόσμο
του Θεάτρου
της Μουσικής
και της
γαστριμαργικής απόλαυσης.*

Wagon Bar

στην Αμαξοστοιχία - Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

το μοναδικό

σιδηροδρομικό πολυχώρο

του κόσμου...

Θεατρικό Βαγόνι

Μουσικό Βαγόνι Orient Express

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ) • ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ

ΤΗΛ.: 210-52.98.922, 6937 604988

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 5-7 (ΜΕΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ)

ΤΗΛ.: 210-92.43.609

Σας προτείνουμε να ταξιδέψετε

ΕΚΤΟΣ **Σ**ΥΡΜΟΥ

σε μουσικές διαδρομές από τη Jazz έως την έθνικ
στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express*
και να απολαύσετε τα γευστικά «τοπία»
που σας προτείνει ο βραβευμένος chef
της «Αθηνάϊδας» Γιάννης Τσελέπης
στο Wagon-Bar και το Wagon-Restaurant
της Αμαξοστοιχίας.

Παξιμάδια της γης

Η καλή μέρα από το "παξιμάδι" φαίνεται!

Κάθε συσκευασία 7Days Παξιμάδια της γης κρύβει μέσα της όλη την παράδοση αλλά και τη νοστιμιά, για να απολαβάνουμε κάθε στιγμή τις γεύσεις που μας προσφέρει ο τόπος μας...
Φτιαγμένα από τα πιο αγνά υλικά, χωρίς συντηρητικά και σε επιλεγμένες συνταγές, προσφέρουν αξία στην καθημερινή μας διατροφή.
Πιο τραγανά, πιο αφράτα, ιδανικά για τις απαιτήσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής.

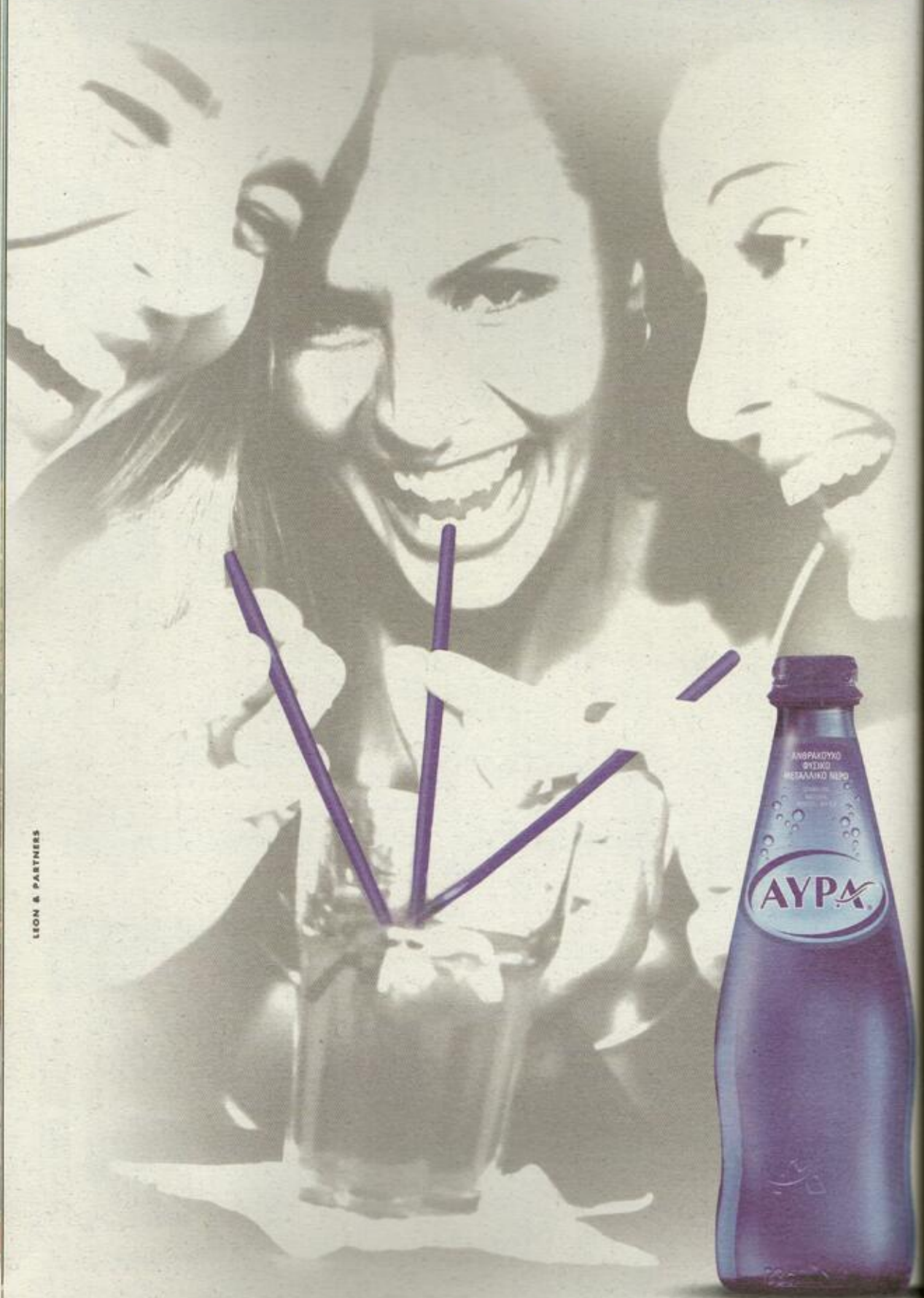
7Days Παξιμάδια της γης
για επιμέλειά από ποτέ!

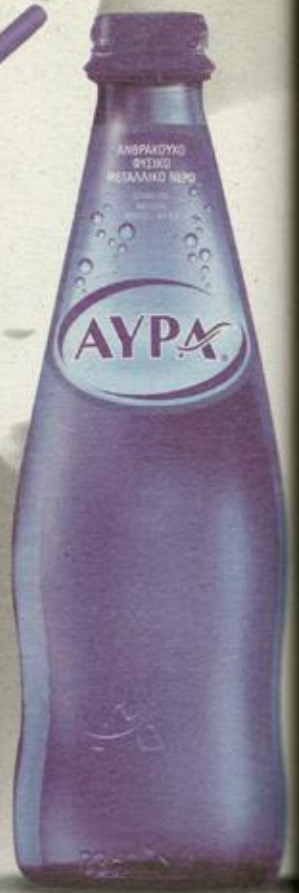
...σε 5 εκλεκτές γεύσεις

REAL FUN COMES OUT OF THE BLUE

LEON & PARTNERS

ΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΝΕΡΟ ΑΥΡΑ

ΑΦΟΙ ΧΑΪΤΟΓΛΟΥ ΑΒΕΕ ΤΟ ΣΗΣΑΜΙ ΚΑΙ ΜΕΙΣ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ

Ένας μικρός σπόρος: **Το σησάμι**

Ένας μεγάλος θησαυρός για την υγεία και τη διατροφή μας: **Το σησάμι**

Ένα προϊόν υψηλής βιολογικής αξίας:

Το Παρθένο Σησαμέλαιο, ένα χρυσοκίτρινο, με άρωμα, λάδι με γλυκίζουσα γεύση και απαλό αρώμα που θυμίζει καθουρδισμένο ξηρό καρπό.

Παράγεται από την Αφοι Χαϊτογλου α.β.ε.ε. η οποία πρωτοπορώντας και σεβόμενη την υψηλή του διατροφική αξία, ακολουθεί μία μέθοδο ειδικά σχεδιασμένη για την εταιρεία. Έτσι σε αντίθεση, με τις μεθόδους που εφαρμόζονται διεθνώς, η Αφοι Χαϊτογλου α.β.ε.ε. απομονώνει το Παρθένο Σησαμέλαιο από το ταχίνι με ψυχρή έκθλιψη, χωρίς τη χρήση χημικών ουσιών που καταστρέφουν τα πολύτιμα συστατικά του, αφού οι διαδικασίες δεν ταλαιπωρούν θερμικά το προϊόν.

Έτσι ένα ιδανικό λάδι που μπορεί να χρησιμοποιηθεί:

- Στο στις σαλάτες, κυρίως των πράσινων λαχανικών
- Για να μαρινάρουμε λευκά κρέατα και θαλασσινά
- Σε όλες τις σάλτσες, αφού ομογενοποιείται εύκολα και δίνει εξαιρετική γυαλάδα
- Στην καθημερινή μαγειρική
- Στο τηγάνισμα, αφού διαθέτει μοναδική αντοχή και προσδίδει στα τηγανιτά τραγανή επιδερμίδα και επικωριστό άρωμα
- Σε ζύμες και παρασκευές ζαχαροπλαστικής, προσφέροντας την ευχάριστη γεύση του σησαμιού.

Ο σερφ Νίκος Κοτσάνης σας παρουσιάζει μία μοναδική συνταγή με Παρθένο Σησαμέλαιο και σε σας μένει να την δοκιμάσετε και να την απολαύσετε!

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΑΛΛΑ ΠΟΛΙΤΑ

Υλικά

- 12 αγκινάρες
- 3 καρότα κομμένα σε φέτες
- 20 κρεμμυδάκια στιφάδου
- 8 πατατούλες μικρές
- 5 κρεμμυδάκια φρέσκα ψιλοκομμένα
- 2 ματσάκια άνηθο
- 150 γρ. αρακά
- 250 γρ. Παρθένο Σησαμέλαιο
- χυμό από 3 λεμόνια
- 1 κουταλιά της σούπας αλεύρι
- αλάτι, πιπέρι
- 150 γρ. Μακεδονικό Ταχίνι

Εκτέλεση

Σε φαρδιά ρηχή κατσαρόλα ακιζουμε το στιφάδο, τα καρότα και τις πατάτες με το Παρθένο Σησαμέλαιο. Προσθέτουμε 1 ποτήρι νερό και μαγειρεύουμε για 10'. Βάζουμε τις αγκινάρες με τα κοτσάνια προς τα κάτω, αλάτι, πιπέρι, το χυμό λεμονιού και τα φρέσκα κρεμμυδάκια. Σκεπάζουμε με νερό, τοποθετούμε μια λαδόκολλα, κλείνουμε το καπάκι και βράζουμε 45' σε χαμηλή φωτιά. Προσθέτουμε τον αρακά, το μισό άνηθο, το αλεύρι διαλυμένο σε λίγο νερό, γυρίζουμε τις αγκινάρες με τα κοτσάνια προς τα επάνω και συνεχίζουμε το μαγείρεμα για 20'. Σε κλιαρό λεμονάτο αρωματικό ζωμό του φαγητού διαλύουμε το ταχίνι για να δέσει καλύτερα η σάλτσα και να ενισχύσουμε τη γεύση. Προσοχή όμως, ο ζωμός πρέπει να είναι διπλάσιος του ταχινιού και να είναι κλιαρός. Σερβίρουμε με ψιλοκομμένο άνηθο.

Μία πράξη ουσίας, Μία πράξη αγάπης

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από έντονους ρυθμούς, άγχος, στρες και στην ουσία δεν μένει για τον εαυτό μας προσωπικός χρόνος.

Η κούραση στην καθημερινότητα της ζωής μας, μας αναγκάζει ολοένα να αναβάλλουμε σημαντικά πράγματα για τον εαυτό μας και τη διατροφή μας, που επηρεάζουν σταδιακά την υγεία και ευεξία μας.

Μελέτες έχουν αποδείξει ότι οι άνθρωποι που προσέχουν τι τρώνε και που στο καθημερινό τους πρόγραμμα εισάγουν την άσκηση, είναι εκείνοι που έχουν περισσότερη **ενέργεια και ζωντάνια** και χαίρονται μια καλή υγεία.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ & ΕΥΕΞΙΑ

ΣΥΝ
στην υγεία

Η AB αναγνωρίζοντας όλα τα παραπάνω και με τη γνώση και την εμπειρία της στον τομέα των τροφίμων, ξεκίνησε μια εκστρατεία ενημέρωσης και πληροφόρησης του κοινού σχετικά με τις ιδιότητες της διατροφής στο ανθρώπινο σώμα. Βασισμένη στους τρεις κύριους άξονες: **ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ, ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ** και **ΕΥ ΖΗΝ**, η AB μας βοηθά να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής μας, μέσα από την άσκηση, την ενημέρωση κι έναν πιο υγιεινό τρόπο διατροφής!

Πιο συγκεκριμένα, ο άξονας της **ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ** αντικατοπτρίζει τις τυπικές διατροφικές συνήθειες των κατοίκων της Μεσογείου. Βασίζεται στην απλή παρασκευή εύγευστων πιάτων χάρη στην ευρεία γκάμα προϊόντων που παράγονται σε αυτές τις χώρες και είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι αποτελεί την πιο υγιεινή λύση διατροφής.

Τα **ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ** απευθύνονται σε ειδικό κοινό. Τα προϊόντα light, τα λειτουργικά τρόφιμα, τα εμπλουτισμένα προϊόντα και τα προϊόντα για ειδικές παθήσεις είναι κάποια από αυτά και βοηθούν στο να επιτύχουμε έναν δυνατό και υγιή οργανισμό.

Το **ΕΥ ΖΗΝ** αναφέρεται στη σωματική ευεξία και περιλαμβάνει μια σειρά προϊόντων και ενεργειών που συμβάλλουν σημαντικά στη βελτίωση του επιπέδου της ζωής μας σε σχέση με την υγεία. Κάτω από αυτόν τον άξονα λοιπόν, βρισκόμαστε βιολογικά, οικολογικά και τοπικά προϊόντα, ενημέρωση κι εκπαίδευση πάνω στα τρόφιμα και την ασφάλειά τους, καθώς και προτάσεις και συμβουλές άσκησης και σωματικής γυμναστικής.

Στην πράξη η AB μέσα στο 2007, ετοίμασε για τους πελάτες:

- Το **εγχειρίδιο του Καταναλωτή**, που είναι ένας πλήρης οδηγός για την κατανόηση των συμβόλων και των πληροφοριών όλων των συσκευασιών.
- Το έντυπο **«Μεσογειακής Διατροφής»** που θέτει την υγεία μας σε σωστή βάση και επεξηγεί την πυραμίδα.
- Την περιοδική έκδοση **«AB Nutri Life»** με 4 εκδόσεις τον χρόνο, με έγκυρη επιστημονική ενημέρωση, πληροφορίες που χαρίζουν ευεξία στον οργανισμό και συμβουλές που συνεισφέρουν σε μία καλύτερη υγεία.
- Συνεχή προϊόντική πληροφόρηση και ενημέρωση, μέσω του 15νθήμερου εντύπου προσφορών.

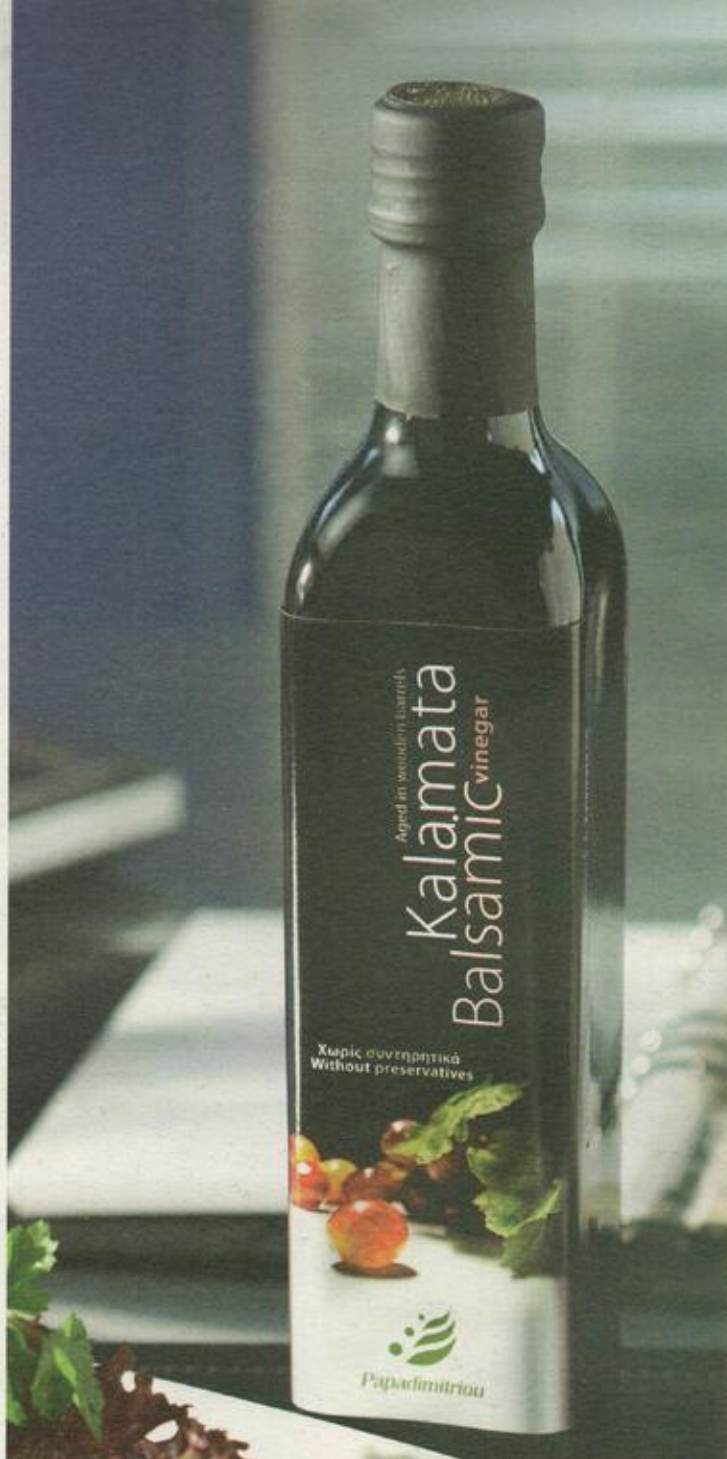

Όλα αυτά και πολλά ακόμα που ετοιμάζονται για σας τους πελάτες - καταναλωτές, διανέμονται **ΔΩΡΕΑΝ** από τα AB και θα τα βρείτε στα ταμεία ή στα stand με την ειδική σήμανση.

Η προσπάθεια της AB, για μια καλύτερη και ποιοτική ζωή γίνεται πράξη. Στο χέρι μας είναι να αγκαλιάσουμε την προσπάθεια αυτή και να κάνουμε μια «πράξη αγάπης για τον εαυτό μας».

Χωρίς συντηρητικά
και άλλα πρόσθετα
1ο σε πωλήσεις*

Kalamata Balsamic vinegar

ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΥΣΗ ΑΞΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

*πηγή: AC Nielsen 2006, ACNielsen MarketTrack
Καταστήματα Τροφίμων σε Ηπειρωτική Ελλάδα και Κρήτη,
Πωλήσεις μέσα στην κατηγορία του Βαλασόμικου.

 Papadimitriou

GOURMET ON THE GO

Όταν σε μία εκδήλωση συνυπάρχουν η υψηλή αισθητική, η γαστρονομική ποιότητα, η άρτια οργάνωση και η έμφαση στη λεπτομέρεια, τότε σίγουρα είναι μία εκδήλωση που υπογράφει το ATHINAIS CATERING.

Η μόνιμη συνεργασία με τον Πολυχώρο Πολιτισμού Αθηναίς, την αίθουσα δεξιώσεων Gala στη Δροσιά, τα κτήματα Μελεαγρίς στα Σπάτα, το Delago στα Λαγονήσι, το Δικαιοσύλιο στο Κορωπί, αλλά και η συνεργασία μας με όλους τους επάνυμους χώρους στην Αθήνα σας δίνει τη δυνατότητα να επιλέξετε το χώρο που ταιριάζει για τη δική σας μοναδική εκδήλωση.

ΑΘΗΝΑΙΣ

Catering

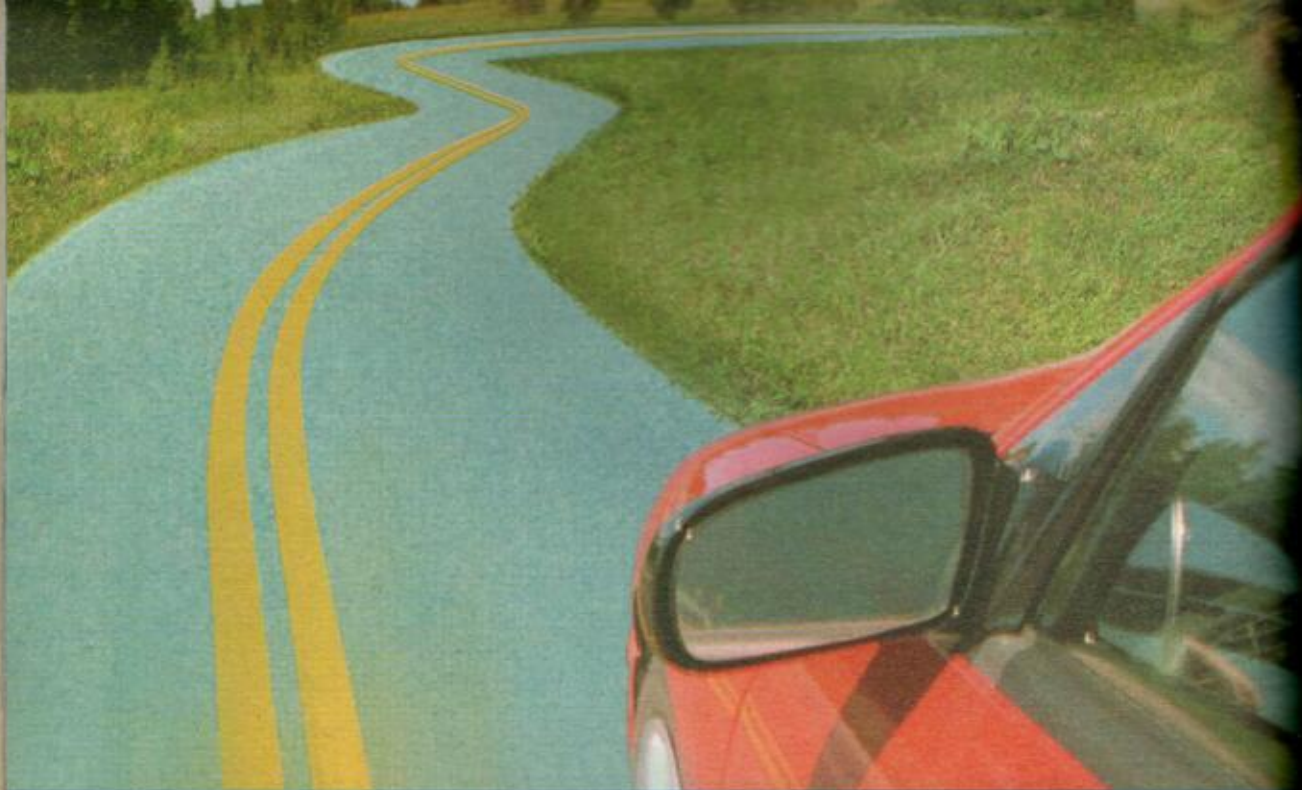
Κοστωριός 34-36, Βοτανικός Γκάζι, Τ 210 34 80000 -30, F 210 34 80007
www.athinais.com.gr

A photograph of a gourmet dish featuring French beef tenderloin (filet mignon) served on a white plate. The meat is sliced and garnished with fresh vegetables including sliced carrots, fennel, and a sprig of parsley. A small purple bowl of sauce is visible on the left. In the background, a white bowl contains a fresh salad with tomatoes and lettuce. A glass of red wine is partially visible on the right.

Πρωταγωνιστεί...
στην καθημερινότητά μας!

ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΟ ΚΡΕΑΣ
Ακριβώς... όπως το θέλουμε!

**Η ενισχυμένη
αμόλυβδη βενζίνη 95 οκτανίων
στην τιμή της απλής**

Ελάτε στο δρόμο που σας συμφέρει!

περισσότερα χιλιόμετρα | ανώτερες επιδόσεις | προστασία του περιβάλλοντος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΙΑ

Κίνητρό μας εσείς ...

Γρήγορη από τη φύση της!

kinitron

100 speed
unleaded SF

Η ΕΚΟ στηρίζει τους Έλληνες.
Πρωταθλητές στην ποιότητα, Πρωταθλητές στους αγώνες.

Χαλκός

αιώνιο μέταλλο με μοναδικές ιδιότητες

Ο χαλκός...

- είναι απαραίτητος για τον ανθρώπινο οργανισμό
- υπερέχει σε ασφάλεια, αντοχή και αξιοπιστία
- δεν χρειάζεται συντήρηση, προσφέροντας έτσι την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής
- είναι ανθεκτικός στις μεταβολές της θερμοκρασίας και των καιρικών συνθηκών
- εξασφαλίζει ποιότητα κατασκευής και διαχρονικό αποτέλεσμα
- είναι πλήρως ανακυκλώσιμος
- διαθέτει αντιμικροβιακές ιδιότητες

Σημαντικότερες εφαρμογές του χαλκού:

- Εγκαταστάσεις (δίκτυα ύδρευσης, θέρμανσης, κλιματισμού και φυσικού αερίου)
- Σύγχρονη δόμηση με καινοτόμες αρχιτεκτονικές λύσεις (επικαλύψεις κτιρίων και στέγες)
- Ηλεκτρική ενέργεια (καλωδιώσεις σε εσωτερικές ηλεκτρικές εγκαταστάσεις)
- Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ηλιακή, αιολική, φωτοβολταϊκή κ.ά)

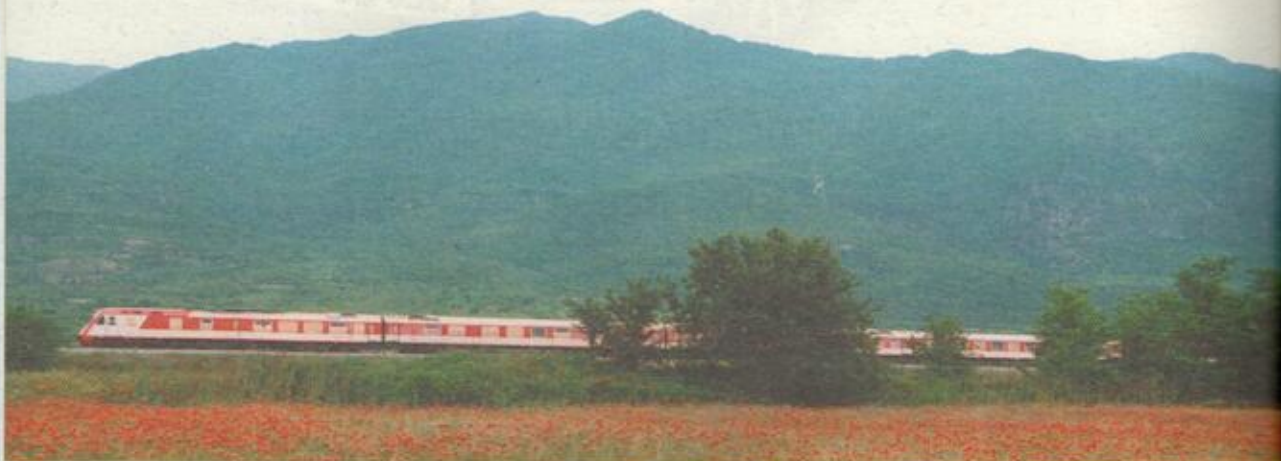

Ο Χαλκός μας ενώνει με τη ζωή!

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΧΑΛΚΟΥ
Μεσογείων 2-4 & Ευήνου 7, Κτίριο Γ,
115 27 Αθήνα, Τηλ. 210 6861590
www.copper.org.gr
E-mail: info@copper.org.gr

Στο πλαίσιο του ευρύτερου εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης ο ΟΣΕ με σημαντικά έργα υποδομής καθιερώνεται στον τομέα των μεταφορών.

Με ανταγωνιστικούς χρόνους διαδρομών (Αθήνα - Θεσσαλονίκη 4 ώρες και 15 λεπτά Θεσσαλονίκη - Αλεξανδρούπολη 4 ώρες και 30 λεπτά) και με σύγχρονα γρήγορα τρένα προσφέρει υψηλές προδιαγραφές ασφάλειας. Οι πελάτες απολαμβάνουν ευχάριστο και άνετο ταξίδι & αναβαθμισμένες υπηρεσίες

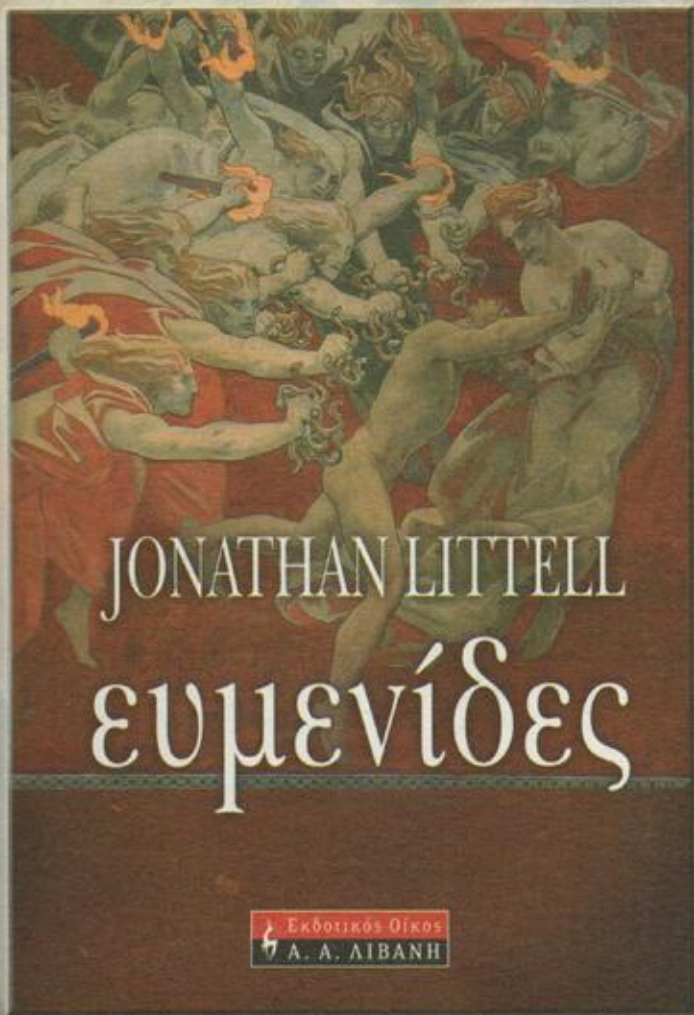
www.ose.gr
Κέντρο Πληροφόρησης & Εξυπηρέτησης Πελατών 1110

Καρόλου 1-3
104 37 Αθήνα

JONATHAN LITTELL

ΕΥΜΕΝΪΔΕΣ

Με τις δάφνες του Βραβείου Γκονκούρ το 2006, εκδοτικό γεγονός των τελευταίων χρόνων και ευρωπαϊκό μπεστ σέλερ, αυτό το μυθιστόρημα-ποταμός του Τζόναθαν Λίτελ αποτελεί την απολογία ενός εκ πεποιθήσεως εγκληματία ναζί, που προσπαθεί να δικαιολογήσει το αιματοβαμμένο παρελθόν του με μια καθωσπρέπει ζωή αστού.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Δώστε ώθηση στην επιχείρησή σας...

... με τις Συμβουλευτικές Υπηρεσίες της ICAP.

Οι Συμβουλευτικές Υπηρεσίες της ICAP παρέχονται, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, σε μια ευρεία κλίμακα η οποία υπερβαίνει τα όρια της Ελλάδας στηρίζοντας τις δραστηριότητες επιχειρήσεων στη Βαλκανική, αλλά και στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

- Στρατηγικός και Επιχειρηματικός Σχεδιασμός
- Οργανωτικός και Λειτουργικός Ανασχεδιασμός
- IT Consulting
- Σύμβουλοι Marketing – Franchise
- Αποτιμήσεις / Εξαγορές - Συγχωνεύσεις
- Οικονομοτεχνικές Μελέτες – Επιδοτούμενα Προγράμματα
- Κλαδικές Μελέτες
- Σύμβουλοι Τεχνικής Υποστήριξης έργων ΚΠΣ
- Εξεύρεση και Επιλογή Στελεχών

ICAP ΑΕ

Λεωφ. Βασ. Σοφίας 64, 115 28 Αθήνα, Τηλ.: 210 7200 000,
Fax: 210 7220 815, URL: www.icap.gr, E-mail: icap@icap.gr

Με γερές βάσεις για το μέλλον

Υλοποιούμε το μεγαλύτερο πρόγραμμα επενδύσεων (CAPEX) στην Ελλάδα, ύψους **1 δισεκατομμυρίου ευρώ** για το διάστημα 2005-2010, δημιουργώντας παράλληλα νέες θέσεις εργασίας.

Με εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία αλλά και με το βλέμμα στραμμένο στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, ο Όμιλος ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ αποδεικνύει έμπρακτα τη διαρκή στόχευσή του στο **Όραμα για συνεχή και υπεύθυνη ανάπτυξη.**

Με συνέπεια στον κοινωνικό του ρόλο, ο Όμιλος ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ στηρίζει ενεργά σημαντικές προσπάθειες και έργα πολιτισμού, που συνάδουν με τις αξίες της εταιρίας και ταυτίζονται, σύμφωνα με την αρχαία έννοια της κορηγίας, αποκλεισικά με την προσφορά στις τέχνες.

101.3^{fm}

δίεση

Τ'αυτίσου εδώ

